

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 479/2008 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Απριλίου 2008

για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 3/2008 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2392/86 και (ΕΚ) αριθ. 1493/1999

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ I	ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	9
ΤΙΤΛΟΣ II	ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ	9
Κεφάλαιο I	Προγράμματα στήριξης	9
Τμήμα 1	Εισαγωγικές διατάξεις	9
Τμήμα 2	Υποβολή και περιεχόμενο των προγραμμάτων στήριξης	10
Τμήμα 3	Ειδικά μέτρα στήριξης	11
Τμήμα 4	Γενικές διατάξεις	14
Κεφάλαιο II	Μεταφορά πόρων	14
ΤΙΤΛΟΣ III	ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ	15
Κεφάλαιο I	Γενικοί κανόνες	15
Κεφάλαιο II	Οιολογικές πρακτικές και περιορισμοί	16
Κεφάλαιο III	Ονομασίες προέλευσης, γεωγραφικές ενδείξεις και παραδοσιακές ενδείξεις	17
Κεφάλαιο IV	Ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις	17
Τμήμα 1	Ορισμοί	17
Τμήμα 2	Αιτήσεις προστασίας	18
Τμήμα 3	Διαδικασία χορήγησης προστασίας	19
Τμήμα 4	Ειδικές περιπτώσεις	20
Τμήμα 5	Προστασία και έλεγχος	21
Τμήμα 6	Γενικές διατάξεις	22

Κεφάλαιο V	Παραδοσιακές ενδείξεις	23
Κεφάλαιο VI	Επισήμανση και παρουσίαση	23
Κεφάλαιο VII	Οργανώσεις παραγωγών και διεπαγγελματικές οργανώσεις	25
ΤΙΤΛΟΣ IV	ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ	27
Κεφάλαιο I	Κοινές διατάξεις	27
Κεφάλαιο II	Πιστοποιητικά εισαγωγής και εξαγωγής	27
Κεφάλαιο III	Μέτρα διασφάλισης και ενεργητικής και παθητικής τελειοποίησης	28
Κεφάλαιο IV	Κανόνες που εφαρμόζονται στις εισαγωγές	29
ΤΙΤΛΟΣ V	ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	30
Κεφάλαιο I	Παράνομες φυτεύσεις	30
Κεφάλαιο II	Μεταβατικό καθεστώς δικαιωμάτων φύτευσης	31
Κεφάλαιο III	Καθεστώς εκρίζωσης	33
ΤΙΤΛΟΣ VI	ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	36
ΤΙΤΛΟΣ VII	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	38
Κεφάλαιο I	Τροποποιήσεις	38
Κεφάλαιο II	Μεταβατικές και τελικές διατάξεις	40

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το κοινοτικό καθεστώς του αμπελοοινικού τομέα θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς ⁽³⁾ και τους εκτελεστικούς του κανονισμούς.

⁽¹⁾ Γνώμη της 12ης Δεκεμβρίου 2007 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ Γνώμη της 12ης Δεκεμβρίου 2007 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ L 179 της 31.12.1994, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 (ΕΕ L 299 της 16.11.2007, σ. 1).

(2) Η κατανάλωση οίνου στην Κοινότητα παρουσιάζει σταθερή μείωση και οι κοινοτικές εξαγωγές οίνου από το 1996 αυξάνονται με πολύ χαμηλότερο ρυθμό απ' ό,τι οι αντίστοιχες εισαγωγές. Η κατάσταση αυτή έχει ως αποτέλεσμα να διαταραχτεί η ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης και, στη συνέχεια, να τίθενται υπό πίεση οι τιμές και τα εισοδήματα των παραγωγών.

(3) Ορισμένα από τα μέσα που περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 δεν αποδείχθηκαν αποτελεσματικά για την ώθηση του τομέα προς ανταγωνιστική και βιώσιμη ανάπτυξη. Τα μέτρα της αγοράς αποδείχθηκαν συχνά μέτριας αποτελεσματικότητας από πλευράς κόστους στο μέτρο που ενθάρρυναν τα διαρθρωτικά πλεονάσματα χωρίς να απαιτούν διαρθρωτικές βελτιώσεις. Επιπλέον, ορισμένα από τα υφιστάμενα κανονιστικά μέτρα περιόρισαν αδικαιολόγητα τις δραστηριότητες των ανταγωνιστικών παραγωγών.

(4) Έτσι, βάσει του ισχύοντος νομικού πλαισίου, δεν φαίνεται ότι μπορούν να επιτευχθούν, κατά βιώσιμο τρόπο, οι στόχοι του άρθρου 33 της συνθήκης, και ιδίως η σταθεροποίηση της αμπελοοινικής αγοράς και η εξασφάλιση δικαίου βιοτικού επιπέδου για τον σχετικό γεωργικό πληθυσμό.

(5) Με βάση την κτηθείσα πείρα, κρίθηκε σκόπιμη η ριζική τροποποίηση του κοινοτικού καθεστώτος του αμπελοοινικού τομέα με σκοπό την επίτευξη των ακόλουθων στόχων: ενίσχυση

της ανταγωνιστικότητας των οινοπαραγωγών της Κοινότητας· ενίσχυση της φήμης των κοινοτικών οίνων ποιότητας ως των καλύτερων του κόσμου· ανάκτηση παλαιών αγορών και κατάκτηση νέων στην Κοινότητα και παγκοσμίως· δημιουργία αμπελοοινικού καθεστώτος που να λειτουργεί με σαφείς, απλούς και αποτελεσματικούς κανόνες οι οποίοι εξισορροπούν την προσφορά και τη ζήτηση· δημιουργία αμπελοοινικού καθεστώτος που να διατηρεί τις καλύτερες οινοπαραγωγικές παραδόσεις της Κοινότητας, να ενισχύει τον κοινωνικό ιστό πολλών αγροτικών περιοχών και να διασφαλίζει την προστασία του περιβάλλοντος. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από τον παρόντα κανονισμό.

- (6) Ο παρών κανονισμός αποτελεί συνέχεια της διαδικασίας αξιολόγησης και διαβούλευσης για τον καλύτερο προσδιορισμό και την καλύτερη στοχοθέτηση των αναγκών του αμπελοοινικού τομέα. Τον Νοέμβριο του 2004, δημοσιεύθηκε έκθεση αξιολόγησης η οποία είχε ανατεθεί σε εξωτερικό φορέα. Προκειμένου να δοθεί στους ενδιαφερόμενους η δυνατότητα να εκφράσουν τις απόψεις τους, η Επιτροπή οργάνωσε σεμινάριο στις 16 Φεβρουαρίου 2006. Επίσης, η Επιτροπή δημοσίευσε, στις 22 Ιουνίου 2006, την ανακοίνωση «Προς έναν αιεφόρο ευρωπαϊκό κλάδο του οίνου» που συνοδεύεται από εκτίμηση αντίκτυπου στην οποία αναφέρονται διάφορες επιλογές για τη μεταρρύθμιση του τομέα.
- (7) Από τον Ιούλιο έως τον Νοέμβριο του 2006, πραγματοποιήθηκαν συζητήσεις σε επίπεδο Συμβουλίου. Τον Δεκέμβριο του 2006, η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών ενέκριναν εκθέσεις για την προτεινόμενη μεταρρύθμιση του αμπελοοινικού τομέα που αναφέρεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής. Στις 15 Φεβρουαρίου 2007, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε την έκθεση που εκπονήθηκε με δική του πρωτοβουλία για την ανακοίνωση αυτήν· τα συμπεράσματά της εν λόγω έκθεσης ελήφθησαν υπόψη στον παρόντα κανονισμό.
- (8) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ») ⁽¹⁾ αναμένεται ότι θα καλύψει τελικά και τον αμπελοοινικό τομέα. Ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ περιλαμβάνει διατάξεις οριζόντιου χαρακτήρα, ιδίως για τις συναλλαγές με τρίτες χώρες, τους κανόνες ανταγωνισμού, τους ελέγχους και τις κυρώσεις, την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών. Για να καταστεί ευκολότερη η μελλοντική ενσωμάτωση στον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού που αφορούν τα εν λόγω οριζόντια θέματα θα πρέπει να εναρμονιστούν, στο μέτρο του δυνατού, με εκείνες που περιλαμβάνονται στον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ.
- (9) Κρίνεται σημαντικό να προβλεφθούν μέτρα στήριξης τα οποία θα μπορέσουν να ενισχύσουν τις δομές ανταγωνισμού. Παρόλο που τα μέτρα αυτά καθορίζονται και χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα, θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να επιλέγουν τον κατάλληλο συνδυασμό μέτρων για τις ανάγκες των αντίστοιχων περιφερειακών φορέων τους,

λαμβάνομένων υπόψη ενδεχομένως των ιδιαιτεροτήτων τους, καθώς και να τις ενσωματώνουν στα εθνικά προγράμματα στήριξης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή των προγραμμάτων αυτών.

- (10) Η κλείδα κατανομής των πόρων για τα εθνικά προγράμματα στήριξης μεταξύ των κρατών μελών πρέπει να σχετίζεται με την ιστορική κατανομή του προϋπολογισμού του αμπελοοινικού τομέα, κατά κύριο κριτήριο καθώς και στην έκταση αμπελοκαλλιέργειας και στο ιστορικό της παραγωγής. Ωστόσο, η κλείδα αυτή θα πρέπει να αναπροσαρμόζεται ανάλογα με τις καταστάσεις κατά τις οποίες η χρήση, ως του κυριότερου κριτηρίου, της κατανομής του προϋπολογισμού θα οδηγούσε σε άδικη κατανομή των κονδυλίων.
- (11) Ένα βασικό μέτρο, επιλέξιμο στο πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων στήριξης, θα πρέπει να είναι η προώθηση και η εμπορία των κοινοτικών οίνων σε τρίτες χώρες. Οι δραστηριότητες αναδιάρθρωσης και μετατροπής θα πρέπει να εξακολουθήσουν να χρηματοδοτούνται λόγω των θετικών διαρθρωτικών επιπτώσεων τους στον τομέα. Θα πρέπει επίσης να παρέχεται στήριξη προς τις επενδύσεις στον τομέα, ειδικά διαμορφωμένη για να βελτιώνει τις οικονομικές επιδόσεις καθ' αυτές των επιχειρήσεων. Η στήριξη για την απόσταση υποπροϊόντων θα πρέπει να είναι μέτρο ευρισκόμενο στη διάθεση των κρατών μελών που επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν ένα τέτοιο μέσο για να διασφαλιστεί η ποιότητα των οίνων, με παράλληλη διαφύλαξη του περιβάλλοντος.
- (12) Τα μέσα πρόληψης, όπως η ασφάλιση της συγκομιδής, τα ταμεία αλληλοβοήθειας και ο πρώιμος τρύγος, θα πρέπει να είναι επιλέξιμα στο πλαίσιο των προγραμμάτων στήριξης, ώστε να ενθαρρύνεται η υπεύθυνη προσέγγιση των καταστάσεων κρίσης.
- (13) Η διατήρηση ορισμένων παραδοσιακών μέτρων για μια μεταβατική περίοδο δικαιολογείται προκειμένου να καταστεί ευκολότερος ο κατά τα άλλα απότομος τερματισμός των συνηθών μέτρων της αγοράς που χρηματοδοτούνταν έως τώρα με κοινοτικούς πόρους. Τα μέτρα για τα οποία πρόκειται είναι η στήριξη για την απόσταση πόσιμης αλκοόλης, η στήριξη για την απόσταση κρίσης και η στήριξη για τη χρησιμοποίηση συμπυκνωμένου γλεύκου σταφυλιών.
- (14) Εν τέλει, τα κράτη μέλη ενδέχεται να προτιμούν για διάφορους λόγους να χορηγήσουν αποσυνδεδεμένη βοήθεια προς τους γεωργούς δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης. Επομένως θα πρέπει να παρέχεται στα κράτη μέλη αυτή η δυνατότητα, λόγω δε των ιδιομορφιών του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης κάθε τέτοια πληρωμή θα πρέπει να είναι αμετάκλητη και να μειώνει αναλόγως τα κονδύλια που προορίζονται για τα εθνικά προγράμματα στήριξης των επομένων ετών.
- (15) Η χρηματοδότηση των επιλέξιμων μέτρων από την Κοινότητα θα πρέπει, ενδεχομένως, να εξαρτάται από την τήρηση ορισμένων ισχυόντων περιβαλλοντικών κανόνων από τους σχετικούς παραγωγούς. Η μη τήρηση των εν λόγω κανόνων θα πρέπει να οδηγεί σε αντίστοιχη μείωση των ενισχύσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 299 της 16.11.2007, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 248/2008 (ΕΕ L 76 της 19.3.2008, σ. 6).

- (16) Η στήριξη του τομέα του οίνου θα πρέπει επίσης να προέρχεται από διαρθρωτικά μέτρα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) ⁽¹⁾.
- (17) Τα ακόλουθα μέτρα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 είναι προς το συμφέρον του αμπελοοικονομικού τομέα: εγκατάσταση νέων γεωργών και επενδύσεις σε τεχνικό εξοπλισμό και βελτιώσεις εμπορίας, επαγγελματική κατάρτιση, ενισχύσεις για ενημέρωση και προώθηση για τις οργανώσεις παραγωγών που εντάσσονται στο καθεστώς ποιότητας, ενισχύσεις για γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα, χορήγηση πρόωρης συνταξιοδότησης στους γεωργούς που αποφασίζουν να παύσουν κάθε εμπορική γεωργική δραστηριότητα με σκοπό να μεταβιβάσουν την εκμετάλλευσή τους σε άλλους γεωργούς.
- (18) Για την αύξηση των χρηματοδοτικών μέσων που είναι διαθέσιμα στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, θα πρέπει να προβλεφθεί σταδιακή μεταφορά πιστώσεων στον προϋπολογισμό δυνάμει του κανονισμού αυτού όταν τα σχετικά ποσά είναι αρκετά σημαντικά.
- (19) Θα πρέπει να εφαρμόζονται ορισμένα κανονιστικά μέτρα στον αμπελοοικονομικό τομέα, ιδίως για λόγους υγείας, ποιότητας καθώς και για τις προσδοκίες των καταναλωτών.
- (20) Τα κράτη μέλη που παράγουν άνω των 50 000 εκατολίτρων ετησίως θα πρέπει να εξακολουθούν να είναι υπεύθυνα για την ταξινόμηση των οινοποιήσιμων ποικιλιών αμπέλου από τις οποίες μπορεί να παραχθεί οίνος στο έδαφός τους. Ορισμένες οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου θα πρέπει να αποκλείονται.
- (21) Ορισμένα προϊόντα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να διατίθενται στο εμπόριο στην Κοινότητα σύμφωνα με συγκεκριμένη ταξινόμηση των αμπελοοικονομικών προϊόντων και τις αντίστοιχες προδιαγραφές.
- (22) Τα προϊόντα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να παράγονται σύμφωνα με ορισμένους κανόνες σχετικά με τις οινολογικές πρακτικές και τους περιορισμούς που εξασφαλίζουν ότι ικανοποιούνται οι υγειονομικές ανησυχίες καθώς και οι προσδοκίες των καταναλωτών όσον αφορά την ποιότητα και τις μεθόδους παραγωγής. Για λόγους ευελιξίας, για την επικαιροποίηση των πρακτικών αυτών και την έγκριση νέων πρακτικών θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα σε επίπεδο εκτελεστικών κανόνων, εκτός από τους πολιτικά ευαίσθητους τομείς του εμπλουτισμού και της αύξησης της οξύτητας, για τις τροποποιήσεις των οποίων το Συμβούλιο θα πρέπει να παραμείνει αρμόδιο.
- (23) Η αύξηση του αλκοολικού τίτλου του οίνου θα πρέπει να υπόκειται σε ορισμένα όρια και, ενδεχομένως, να πραγματοποιείται με την προσθήκη συμπυκνωμένου γλεύκου σταφυλιών ή ανακαθαρισμένου συμπυκνωμένου γλεύκου σταφυλιών στον οίνο, ή σακχαρόζης εφόσον αυτό έχει προς
- το παρόν επιτραπεί. Θα πρέπει να επιβληθούν στα επιτρεπόμενα πρόσθετα εμπλουτισμού αυστηρότερα όρια απ' ό,τι μέχρι τώρα.
- (24) Λόγω της κακής ποιότητας του οίνου που προέρχεται από υπερπίεση, η εν λόγω πρακτική θα πρέπει να απαγορευτεί.
- (25) Για την τήρηση των διεθνών προτύπων στον τομέα αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει γενικά να βασίζεται στις οινολογικές πρακτικές που συνιστά ο Διεθνής Οργανισμός Αμπέλου και Οίνου (ΟΙΥ).
- (26) Θα πρέπει να εξακολουθήσει να απαγορεύεται στην Κοινότητα η ανάμειξη ενός οίνου προέλευσης τρίτης χώρας με έναν κοινοτικό οίνο και η ανάμειξη οίνων προέλευσης τρίτων χωρών. Επιπλέον, δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την παρασκευή οίνων ή να προστίθενται σε οίνους στο έδαφος της Κοινότητας ορισμένα είδη γλεύκου σταφυλιών, χυμού σταφυλιών και νωπών σταφυλιών καταγωγής τρίτων χωρών.
- (27) Η έννοια των οίνων ποιότητας στην Κοινότητα βασίζεται, μεταξύ άλλων, στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που οφείλονται στη γεωγραφική προέλευση του οίνου. Οι οίνοι αυτοί ταυτοποιούνται προς όφελος των καταναλωτών με τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις παρόλο που το υφιστάμενο σχετικό σύστημα δεν έχει αναπτυχθεί πλήρως. Προκειμένου να καταστεί δυνατή η δημιουργία διαφανούς και πιο ολοκληρωμένου πλαισίου για τις απαιτήσεις ποιότητας που αφορούν τα σχετικά προϊόντα, θα πρέπει να θεσπιστεί καθεστώς βάσει του οποίου οι αιτήσεις για τις ονομασίες προέλευσης ή τις γεωγραφικές ενδείξεις θα εξετάζονται σύμφωνα με την προσέγγιση που ακολουθείται στο πλαίσιο της οριζόντιας πολιτικής ποιότητας για τα είδη διατροφής εκτός από τον οίνο και τα αλκοολούχα ποτά η οποία ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων ⁽²⁾.
- (28) Για να διαφυλαχθούν τα ιδιαίτερα ποιοτικά χαρακτηριστικά των οίνων με ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν αυστηρότερους κανόνες προς τον σκοπό αυτών.
- (29) Για να προστατεύονται στην Κοινότητα, οι ονομασίες προέλευσης και οι γεωγραφικές ενδείξεις θα πρέπει να αναγνωρίζονται και να καταχωρίζονται σε κοινοτικό επίπεδο. Για να διασφαλίζεται ότι οι αντίστοιχες ονομασίες πληρούν τους όρους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, οι αιτήσεις θα πρέπει να εξετάζονται από τις εθνικές αρχές του οικείου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται στοιχειώδεις κοινές διατάξεις, συμπεριλαμβανομένης εθνικής διαδικασίας ένστασης. Στη συνέχεια, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει τις αποφάσεις αυτές για να διασφαλίζει ότι οι αιτήσεις πληρούν τους όρους που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και ότι η προσέγγιση είναι ενιαία σε όλα τα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 277 της 21.10.2005, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 146/2008 (ΕΕ L 46 της 21.2.2008, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 93 της 31.3.2006, σ. 12. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1).

- (30) Πρόσβαση στην προστασία θα πρέπει να έχουν οι ονομασίες προέλευσης και οι γεωγραφικές ενδείξεις τρίτων χωρών οι οποίες προστατεύονται στη χώρα προέλευσής τους.
- (31) Βάσει της διαδικασίας καταχώρισης, οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει έννομο συμφέρον σε ένα κράτος μέλος ή σε μία τρίτη χώρα θα πρέπει να μπορεί να ασκεί τα δικαιώματά του υποβάλλοντας τις ενστάσεις του.
- (32) Οι ελεγχόμενες ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις θα πρέπει να τυγχάνουν προστασίας κατά των χρήσεων που φαίνεται να εκμεταλλεύονται τη φήμη που χαίρουν τα προϊόντα αυτά. Για να προαχθεί ο θεμιτός ανταγωνισμός και να μην παραπλανούνται οι καταναλωτές, η προστασία αυτή θα πρέπει να αφορά και τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που δεν καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης.
- (33) Κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθούν διαδικασίες που να επιτρέπουν την τροποποίηση των προδιαγραφών των προϊόντων μετά τη χορήγηση της προστασίας, καθώς και την ανάκληση της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης, ιδίως όταν δεν διασφαλίζεται πλέον η τήρηση των αντίστοιχων προδιαγραφών του προϊόντος.
- (34) Οι ονομασίες προέλευσης και οι γεωγραφικές ενδείξεις οι οποίες προστατεύονται στο κοινοτικό έδαφος θα πρέπει να υπόκεινται σε ελέγχους που εντάσσονται, εφόσον είναι δυνατόν, στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων ⁽¹⁾, και περιλαμβάνουν σύστημα ελέγχου για τη διασφάλιση της τήρησης των προδιαγραφών των σχετικών οίνων.
- (35) Θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χρεώνουν τέλος για την κάλυψη των πραγματοποιούμενων δαπανών, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που προέρχονται από την εξέταση αιτήσεων προστασίας, από δηλώσεις ή αντιρρήσεις, και από την εξέταση αιτήσεων για τροποποιήσεις και αιτήσεων ακύρωσης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (36) Για λόγους ασφάλειας δικαίου, η νέα διαδικασία εξέτασης δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις υφιστάμενες ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις στην Κοινότητα. Ωστόσο, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν στην Επιτροπή τις βασικές πληροφορίες και τα έγγραφα βάσει των οποίων πραγματοποιήθηκε η αναγνώριση σε εθνικό επίπεδο, ειδάλλως θα ανακαλείται η προστασία που τους έχει χορηγηθεί. Για λόγους ασφάλειας δικαίου, οι δυνατότητες ανάκλησης των υφιστάμενων ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων θα πρέπει να είναι περιορισμένες.
- (37) Η πολιτική ποιότητας ρυθμίζεται σε ορισμένα κράτη μέλη στο εθνικό επίπεδο σύμφωνα με εθνικές διατάξεις και πρακτικές. Αυτές οι διατάξεις και πρακτικές επιτρέπεται να συνεχιστούν.
- (38) Ορισμένες ενδείξεις χρησιμοποιούνται παραδοσιακά στην Κοινότητα και παρέχουν στους καταναλωτές πληροφορίες σχετικά με τις ιδιαιτερότητες και την ποιότητα των οίνων οι οποίες συμπληρώνουν τις πληροφορίες που παρέχουν οι ονομασίες προέλευσης και οι γεωγραφικές ενδείξεις. Προκειμένου να εξασφαλιστούν η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και ο θεμιτός ανταγωνισμός και για να αποφευχθεί η παραπλάνηση των καταναλωτών, οι παραδοσιακές αυτές ενδείξεις θα πρέπει να μπορούν να προστατεύονται εντός της Κοινότητας.
- (39) Η περιγραφή, η ονομασία και η παρουσίαση των προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στις προοπτικές εμπορίας τους. Οι διαφορές μεταξύ των νομοθεσιών των κρατών μελών όσον αφορά την επισήμανση των αμπελοοινικών προϊόντων μπορεί να παρεμποδίσει την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (40) Ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες που να λαμβάνουν υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των καταναλωτών και των παραγωγών. Για τον λόγο αυτόν, είναι κατάλληλοι οι κοινοτικοί κανόνες σχετικά με την επισήμανση.
- (41) Οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να προβλέπουν την υποχρεωτική χρήση ορισμένων ενδείξεων για την ταυτοποίηση του προϊόντος ανάλογα με την κατηγορία πώλησης και να παρέχουν στους καταναλωτές ορισμένες σημαντικές πληροφορίες. Θα πρέπει επίσης να εξεταστεί η χρήση ορισμένων άλλων προαιρετικών πληροφοριών σε κοινοτικό επίπεδο.
- (42) Πλην αντιθέτων διατάξεων, οι κανόνες επισήμανσης στον αμπελοοινικό τομέα θα πρέπει να είναι συμπληρωματικοί ως προς εκείνους που ορίζονται στην οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων ⁽²⁾, οι οποίοι εφαρμόζονται οριζόντια. Η πείρα έδειξε ότι συχνά δεν είναι σκόπιμη η διαφοροποίηση των κανόνων επισήμανσης ανάλογα με την κατηγορία του αμπελοοινικού προϊόντος. Οι κανόνες θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις διαφορετικές κατηγορίες οίνου, συμπεριλαμβανομένων των εισαγόμενων προϊόντων. Ειδικότερα, θα πρέπει να επιτρέπουν την αναγραφή της ποικιλίας αμπέλου και το έτος συγκομιδής για τους οίνους χωρίς ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι απαιτήσεις και οι εξαιρέσεις σχετικά με την ακρίβεια των στοιχείων της ετικέτας και την αντίστοιχη παρακολούθηση, καθώς και με τον κίνδυνο σύγχυσης των καταναλωτών.
- (43) Η ύπαρξη και η σύσταση οργανώσεων παραγωγών εξακολουθούν να συμβάλλουν στην ικανοποίηση των αναγκών του αμπελοοινικού τομέα όπως ορίζεται σε κοινοτικό επίπεδο. Η χρησιμότητά τους εξαρτάται από την έκταση και την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών που προσφέρουν στα μέλη

⁽¹⁾ ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1· διορθωμένη έκδοση (ΕΕ L 191 της 28.5.2004, σ. 1). Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 301/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ L 97 της 9.4.2008, σ. 85).

⁽²⁾ ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/68/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 310 της 28.11.2007, σ. 11).

- τους. Το ίδιο ισχύει για τις διεπαγγελματικές οργανώσεις. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναγνωρίζουν τις οργανώσεις οι οποίες πληρούν ορισμένες απαιτήσεις που ορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.
- (44) Για να βελτιωθεί η λειτουργία της αγοράς των οίνων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να εφαρμόζουν αποφάσεις που λαμβάνονται από διεπαγγελματικές οργανώσεις. Ωστόσο, το πεδίο εφαρμογής των αποφάσεων αυτών θα πρέπει να αποκλείει πρακτικές οι οποίες μπορούν να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό.
- (45) Η δημιουργία ενιαίας κοινοτικής αγοράς συνεπάγεται τη θέσπιση συστήματος συναλλαγών στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας. Το σύστημα αυτό, το οποίο θα περιλαμβάνει εισαγωγικούς δασμούς, θα πρέπει, καταρχήν, να σταθεροποιήσει την κοινοτική αγορά. Το σύστημα συναλλαγών θα πρέπει να βασίζεται στις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας, ιδίως εκείνες που απορρέουν από τις συμφωνίες του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ).
- (46) Η παρακολούθηση των εμπορικών ρευμάτων αποτελεί πρωτίτως θέμα διαχείρισης, η οποία θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από ευελιξία. Συνεπώς, η Επιτροπή θα πρέπει να λάβει απόφαση για τη θέσπιση απαιτήσεων σχετικά με την έκδοση αδειών, λαμβανομένης υπόψη της αναγκαιότητας των αδειών εισαγωγής και εξαγωγής για τη διαχείριση των αντίστοιχων αγορών και ειδικότερα για την παρακολούθηση των εισαγωγών των συγκεκριμένων προϊόντων. Ωστόσο, οι γενικοί όροι σχετικά με τις άδειες αυτές θα πρέπει να θεσπιστούν στον παρόντα κανονισμό.
- (47) Σε περίπτωση θέσπισης καθεστώτος αδειών εισαγωγής και εξαγωγής, θα πρέπει να απαιτείται η σύσταση εγγύησης για να εξασφαλίζεται ότι πραγματοποιούνται οι συναλλαγές για τις οποίες εκδίδονται οι εν λόγω άδειες.
- (48) Το σύστημα εισαγωγικών δασμών επιτρέπει να μην εφαρμόζεται κανένα άλλο μέτρο προστασίας στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας. Ο μηχανισμός της εσωτερικής αγοράς και των δασμών μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να αποδειχθεί ακατάλληλος. Για να μην αφεθεί, στις περιπτώσεις αυτές, η κοινοτική αγορά ανυπεράσπιστη έναντι των διαταραχών που ενδέχεται να προκύψουν, η Κοινότητα θα πρέπει να είναι σε θέση να λάβει αμελλητί όλα τα αναγκαία μέτρα. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας.
- (49) Για να αποφευχθούν ή να προληφθούν οι δυσμενείς επιπτώσεις στην κοινοτική αγορά οι οποίες μπορούν να προέλθουν ειδικότερα από εισαγωγές χυμού σταφυλιών και γλεύκος σταφυλιών, οι εισαγωγές αυτές θα πρέπει να υπόκεινται στην καταβολή συμπληρωματικού δασμού, εάν πληρούνται ορισμένοι όροι.
- (50) Για να εξασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία της αμπελοοικικής αγοράς και ιδίως, για να αποφεύγεται η διατάραξη της αγοράς, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα να απαγορευθεί η προσφυγή στο καθεστώς ενεργητικής ή παθητικής τελειοποίησης. Για να είναι επιτυχές το μέσο αυτό διαχείρισης της αγοράς, χρειάζεται συνήθως να εφαρμοστεί χωρίς μεγάλες καθυστερήσεις. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή οι σχετικές αρμοδιότητες.
- (51) Τα προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες θα πρέπει να υπόκεινται στους κοινοτικούς κανόνες σχετικά με τις κατηγορίες προϊόντων, την επισήμανση και τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις. Θα πρέπει να συνοδεύονται από δελτίο ανάλυσης.
- (52) Κρίνεται σκόπιμο, υπό ορισμένους όρους, να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να προβαίνει στο άνοιγμα και τη διαχείριση δασμολογικών ποσοτώσεων που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες οι οποίες συνάπτονται σύμφωνα με τη συνθήκη ή από πράξεις του Συμβουλίου.
- (53) Η πλεονασματική παραγωγή οίνου στην Κοινότητα αυξήθηκε λόγω παραβιάσεων της μεταβατικής απαγόρευσης των νέων φυτεύσεων. Υπάρχει στην Κοινότητα ένας σημαντικός αριθμός παράνομων φυτεύσεων που αποτελούν πηγή αθέμιτου ανταγωνισμού και επιδεινώνουν τα προβλήματα του τομέα οίνου.
- (54) Όσον αφορά τις παράνομα καλλιεργημένες εκτάσεις, θα πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ εκείνων που φυτεύτηκαν πριν ή μετά από τις 31 Αυγούστου 1998, όσον αφορά τις υποχρεώσεις των παραγωγών για τις εκτάσεις. Για τις εκτάσεις που φυτεύτηκαν παράνομα πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998 θα πρέπει να δοθεί μια τελευταία ευκαιρία για νομιμοποίηση υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999. Η αντίστοιχη διάταξη του παρόντος κανονισμού θα πρέπει επομένως να έχει αναδρομική ισχύ.
- (55) Μέχρι στιγμής, οι εκτάσεις που φυτεύτηκαν παράνομα πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998 δεν αποτελούν αντικείμενο υποχρεωτικής εκρίζωσης. Οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί θα πρέπει να υποχρεούνται να διευθετήσουν το θέμα αυτό καταβάλλοντας ένα τέλος. Εάν δεν έχει διευθετηθεί το θέμα των εκτάσεων αυτών έως τις 31 Δεκεμβρίου 2009, οι παραγωγοί θα πρέπει να υποχρεούνται να εκριζώσουν τις σχετικές εκτάσεις με δικές τους δαπάνες. Για τη μη τήρηση της εν λόγω υποχρεωτικής εκρίζωσης θα πρέπει να επιβάλλονται χρηματικές ποινές.
- (56) Οι εν λόγω εκτάσεις οι οποίες φυτεύτηκαν κατά παράβαση της σχετικής απαγόρευσης μετά την 1η Σεπτεμβρίου 1998 θα πρέπει να εκριζωθούν κατ'εφαρμογή της κύρωσης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999. Για τη μη τήρηση της εν λόγω υποχρεωτικής εκρίζωσης θα πρέπει να επιβάλλονται χρηματικές ποινές.
- (57) Μέχρις ότου εφαρμοστούν τα μέτρα διευθέτησης και εκρίζωσης, ο οίνος που προέρχεται από εκτάσεις που έχουν φυτευτεί κατά παράβαση της απαγόρευσης και δεν έχουν διευθετηθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 δεν θα πρέπει να διατίθεται στην αγορά παρά μόνο για απόσταξη με δαπάνες του ενδιαφερόμενου παραγωγού. Η προσκόμιση συμφωνητικών απόσταξης από τους παραγωγούς διασφαλίζει καλύτερα την παρακολούθηση του κανόνα αυτού απ'ότι τα μέτρα που ίσχυαν προηγουμένως.
- (58) Παρόλο που η μεταβατική απαγόρευση των νέων φυτεύσεων έφερε κάποιο αποτέλεσμα στην ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης στην αμπελοοικική αγορά, ταυτόχρονα δημιούργησε εμπόδια για τους ανταγωνιστικούς παραγωγούς που επιθυμούν να ανταποκριθούν με ευελιξία στην αυξανόμενη ζήτηση.

- (59) Δεδομένου ότι δεν έχει επιτευχθεί ακόμη ισορροπία της αγοράς και ότι τα συνοδευτικά μέτρα, όπως το καθεστώς εκρίζωσης, απαιτούν χρόνο για να παραγάγουν αποτελέσματα, είναι σκόπιμο να διατηρηθεί η απαγόρευση των νέων φυτεύσεων έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015, ημερομηνία κατά την οποία θα πρέπει ωστόσο να αρθεί οριστικά προκειμένου να επιτραπεί στους ανταγωνιστικούς παραγωγούς να ανταποκριθούν ελεύθερα στους όρους της αγοράς. Ωστόσο θα πρέπει να παρασχεθεί στα κράτη μέλη, σε περίπτωση που το κρίνουν αναγκαίο, η δυνατότητα να παρατείνουν την απαγόρευση στην επικράτειά τους μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 2018.
- (60) Η υφιστάμενη έγκριση νέων φυτεύσεων για τη σύσταση μητρικών φυτειών εμβολιοληψίας, τον αναδασμό και την απαλλοτρίωση, καθώς και την πειραματική αμπελοργία δεν έχει διαταράξει την αμπελοοικονομική αγορά και θα πρέπει, κατά συνέπεια, να διατηρηθεί με την επιφύλαξη των αναγκαίων ελέγχων.
- (61) Τα δικαιώματα αναφύτευσης θα πρέπει να εξακολουθήσουν να χορηγούνται σε περίπτωση που οι παραγωγοί αναλαμβάνουν να εκρίζωσουν τις αντίστοιχες εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας, δεδομένου ότι το καθαρό αποτέλεσμα των φυτεύσεων αυτών στην παραγωγή είναι μάλλον ουδέτερο.
- (62) Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιτρέπουν τη μεταβίβαση δικαιωμάτων αναφύτευσης από μία εκμετάλλευση σε άλλη με την επιφύλαξη αυστηρών ελέγχων και εφόσον η εν λόγω μεταβίβαση εντάσσεται σε μια πολιτική ποιότητας ή αφορά τις μητρικές φυτείες εμβολιοληψίας ή συνδυάζεται με τη μεταβίβαση μέρους της εκμετάλλευσης. Οι μεταβιβάσεις αυτές θα πρέπει να πραγματοποιούνται εντός του ίδιου κράτους μέλους.
- (63) Για να βελτιωθεί η διαχείριση του αμπελοργικού δυναμικού και να ενθαρρυνθεί η αποτελεσματική χρησιμοποίηση των δικαιωμάτων φύτευσης κατά τρόπον ώστε να αμβλυθούν ακόμη περισσότερο οι συνέπειες των μεταβατικών περιορισμών φύτευσης, θα πρέπει να διατηρηθεί το σύστημα εθνικών ή περιφερειακών αποθεματικών.
- (64) Θα πρέπει να παρασχεθεί στα κράτη μέλη ευρεία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τη διαχείριση των αποθεματικών, με την επιφύλαξη των αναγκαίων ελέγχων, ώστε να καταστεί δυνατή η καλύτερη προσαρμογή της χρησιμοποίησης των δικαιωμάτων φύτευσης αυτών των αποθεματικών στις τοπικές ανάγκες. Η ευχέρεια αυτή θα πρέπει να περιλαμβάνει τη δυνατότητα αγοράς δικαιωμάτων φύτευσης, την τροφοδότηση των αποθεματικών και τη δυνατότητα πώλησης των δικαιωμάτων φύτευσης που προέρχονται από αυτά. Προς τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να μην εφαρμόζουν το σύστημα αποθεματικού, υπό την προϋπόθεση ότι μπορούν να αποδεικνύουν ότι διαθέτουν αποτελεσματικό σύστημα διαχείρισης των δικαιωμάτων φύτευσης.
- (65) Η χορήγηση ειδικών ευεργετημάτων στους νέους παραγωγούς μπορεί να διευκολύνει όχι μόνο την εγκατάστασή τους, αλλά και την προσαρμογή της διάρθρωσης της εκμετάλλευσής τους μετά την αρχική τους εγκατάσταση· κατά συνέπεια, οι παραγωγοί αυτοί θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν δωρεάν δικαιώματα προερχόμενα από τα αποθεματικά.
- (66) Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότερη δυνατή χρησιμοποίηση των πόρων και η καλύτερη δυνατή προσαρμογή της προσφοράς στη ζήτηση, τα δικαιώματα φύτευσης θα πρέπει να χρησιμοποιούνται από τους κατόχους τους εντός εύλογης προθεσμίας ή, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται, να παρέχονται ή να επανέρχονται στα αποθεματικά. Για τους ίδιους λόγους, τα δικαιώματα που προέρχονται από τα αποθεματικά θα πρέπει να χορηγούνται εντός εύλογης προθεσμίας.
- (67) Τα κράτη μέλη στα οποία έως τις 31 Δεκεμβρίου 2007 δεν είχε εφαρμοστεί το καθεστώς των δικαιωμάτων φύτευσης θα πρέπει να εξαιρούνται από τη μεταβατική απαγόρευση των νέων φυτεύσεων.
- (68) Θα πρέπει να θεσπιστεί καθεστώς εκρίζωσης ως συμπληρωματικό συνοδευτικό μέτρο που στοχεύει στη δημιουργία τομέα οίνου προσαρμοσμένου στις συνθήκες της αγοράς. Όταν οι παραγωγοί θεωρούν ότι οι συνθήκες σε ορισμένες περιοχές δεν συντελούν σε βιώσιμη παραγωγή, θα πρέπει να τους παρέχεται η δυνατότητα να μειώνουν το κόστος τους, να αποσύρουν μόνιμα τις εκτάσεις αυτές από την αμπελοκαλλιέργεια και να στρέφονται σε εναλλακτικές δραστηριότητες στη σχετική έκταση ή να αποσύρονται εξ ολοκλήρου από τη γεωργική παραγωγή.
- (69) Η πείρα έδειξε ότι, αν δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να επιτρέψουν την εκρίζωση έναντι καταβολής πριμοδότησης, υπάρχει κίνδυνος το μέτρο και οι επακόλουθες συνέπειές του στην προσφορά να μην είναι αποτελεσματικές. Ως εκ τούτου, σε αντίθεση με το υφιστάμενο καθεστώς, οι παραγωγοί θα πρέπει γενικά να είναι επιλέξιμοι για το καθεστώς εκρίζωσης και να έχουν το δικαίωμα να αποφασίζουν εάν θα το εφαρμόσουν. Επιπλέον, θα πρέπει να τους χορηγείται ενίσχυση ανά εκτάριο εκριζωμένων αμπελών. Ωστόσο, τα κράτη μέλη των οποίων η ετήσια παραγωγή είναι μικρότερη από 50 000 εκατόλιτρα δεν θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στο καθεστώς εκρίζωσης, δεδομένου ότι δεν επηρεάζουν ουσιωδώς την κοινοτική παραγωγή.
- (70) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να καθορίζουν, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, τα ειδικά επίπεδα της πριμοδότησης εκρίζωσης εντός ορισμένων ορίων που καθορίζονται από την Επιτροπή.
- (71) Για να διασφαλιστεί η υπεύθυνη μεταχείριση των εκτάσεων που αποτελούν αντικείμενο εκρίζωσης, η χορήγηση της πριμοδότησης θα πρέπει να εξαρτάται από την τήρηση εκ μέρους των σχετικών παραγωγών των ισχύοντων περιβαλλοντικών κανόνων. Σε περίπτωση διαπίστωσης μη τήρησης, θα πρέπει να προβλέπεται αντίστοιχη μείωση της πριμοδότησης εκρίζωσης.
- (72) Για την αποφυγή περιβαλλοντικών προβλημάτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να εξαιρούν την εκρίζωση στις ορεινές, στις απόκρημνες και σε ορισμένες μικρές νησιωτικές περιοχές και σε εκείνες που παρουσιάζουν περιβαλλοντικά προβλήματα, υπό ειδικούς όρους. Σύμφωνα με την πολιτική για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Κοινότητας, το καθεστώς εκρίζωσης δεν εφαρμόζεται στις Αζόρες, στη Μαδέρα και στις Κανάριες Νήσους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να παύουν την εκρίζωση όταν η συνολική έκταση που αποτέλεσε αντικείμενο εκρίζωσης ανέρχεται στο 8 % των εκτάσεων αμπελοκαλλιέργειας (10 % σε περιφερειακό επίπεδο).
- (73) Όταν σε ένα κράτος μέλος η έκταση που ξεριζώνεται θα υπερβαίνει το 15 % της συνολικής έκτασης αμπελοκαλλιέργειας, θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να καθορίζεται ανώτατο όριο 15 % για την εκρίζωση στο εν λόγω κράτος μέλος ώστε να αποφεύγεται η δυσανάλογη συγκέντρωση των πόρων εκρίζωσης εις βάρος των άλλων

- κρατών μελών. Επιπλέον θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα διακοπής της εκρίζωσης σε δεδομένο έτος, όταν η έκταση που ξερίζωνεται στο έτος αυτό φθάνει το 6 % της συνολικής του έκτασης αμπελοκαλλιέργειας.
- (74) Η γεωργική έκταση που χρησίμευε προηγουμένως για την αμπελοκαλλιέργεια, μετά την εκρίζωση, θα πρέπει να μπορεί να χαρακτηρίζεται ως επιλέξιμη έκταση στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης και να χορηγείται γι' αυτήν η μέση περιφερειακή αποσυνδεδεμένη άμεση ενίσχυση η οποία, για δημοσιονομικούς λόγους, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει ένα ορισμένο ποσό.
- (75) Η εύρυθμη λειτουργία της ενιαίας αγοράς μπορεί ενδεχομένως να παρεμποδιστεί από την άνευ προϋποθέσεων χορήγησης εθνικών ενισχύσεων. Συνεπώς, οι διατάξεις της συνθήκης που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις θα πρέπει καταρχήν να εφαρμόζονται στα προϊόντα που καλύπτονται από την κοινή οργάνωση αμπελοοινικής αγοράς. Ωστόσο, οι διατάξεις για την πριμοδότηση εκρίζωσης και ορισμένα μέτρα στο πλαίσιο των προγραμμάτων στήριξης δεν θα πρέπει από μόνα τους να αποκλείουν τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων για τους ίδιους λόγους.
- (76) Για την καλύτερη διαχείριση του αμπελοοινικού δυναμικού, κρίνεται σκόπιμο τα κράτη μέλη να κοινοποιούν στην Επιτροπή απογραφή του δυναμικού παραγωγής τους. Οι πληροφορίες που περιέχονται στην απογραφή θα πρέπει να βασίζονται στο αμπελοοινικό μητρώο που θα πρέπει να τηρείται και να επικαιροποιείται τακτικά. Οι λεπτομέρειες του μητρώου θα πρέπει να καθορίζονται με εκτελεστικό κανονισμό της Επιτροπής. Συνεπώς, θα πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2392/86 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1986, για την κατάρτιση του κοινοτικού αμπελοοινικού μητρώου⁽¹⁾. Για να ενθαρρυνθούν τα κράτη μέλη να διαβιβάζουν την απογραφή, η στήριξη για αναδιάρθρωση και μετατροπή θα πρέπει να χορηγείται στα κράτη μέλη τα οποία διαβίβασαν την απογραφή.
- (77) Για να είναι διαθέσιμες οι πληροφορίες που απαιτούνται για την πραγματοποίηση των κατάλληλων πολιτικών και των διοικητικών επιλογών, οι παραγωγοί οινοποιήσιμων σταφυλιών, γλεύκους και οίνου θα πρέπει να υποβάλλουν δηλώσεις συγκομιδής. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν από τους εμπόρους οινοποιήσιμων σταφυλιών να δηλώνουν κάθε έτος τις ποσότητες που διαθέτουν στην αγορά από την τελευταία συγκομιδή. Οι παραγωγοί γλεύκους και οίνου και οι έμποροι εκτός από τους εμπόρους λιανικής πώλησης θα πρέπει να δηλώνουν τα αποθέματα γλεύκους και οίνου.
- (78) Για να επιτευχθεί ικανοποιητικό επίπεδο ιχνηλασιμότητας των σχετικών προϊόντων, ιδίως προς το συμφέρον της προστασίας των καταναλωτών, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι όλα τα προϊόντα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό πρέπει να διαθέτουν συνοδευτικό έγγραφο κατά την κυκλοφορία τους εντός της Κοινότητας.
- (79) Για να θεραπευθούν αιτιολογημένες περιπτώσεις κρίσης ακόμα και μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου στήριξης του μέτρου απόσταξης της κρίσης το 2012, όπως προβλέπεται δυνάμει των προγραμμάτων στήριξης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν βοήθεια για απόσταξη κρίσης εντός συνολικού δημοσιονομικού ορίου ίσου προς το 15 % της αντίστοιχης αξίας του συγκεκριμένου ετήσιου προϋπολογισμού του κράτους μέλους για το εθνικό του πρόγραμμα στήριξης. Κάθε στήριξη του είδους αυτού κοινοποιείται στην Επιτροπή και εγκρίνεται δυνάμει του παρόντος κανονισμού πριν από τη χορήγησή της.
- (80) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽²⁾.
- (81) Οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾.
- (82) Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να κοινοποιούν αμοιβαία τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (83) Για να διασφαλιστεί η τήρηση των υποχρεώσεων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, είναι αναγκαία η πραγματοποίηση ελέγχων και η επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων αυτών. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να θεσπίζει τους αντίστοιχους κανόνες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ενισχύσεων και την υποχρέωση υποβολής στοιχείων των κρατών μελών.
- (84) Οι αρχές των κρατών μελών θα πρέπει να είναι υπεύθυνες για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό και θα πρέπει να θεσπιστούν διατάξεις ώστε η Επιτροπή να είναι σε θέση να παρακολουθεί και να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση αυτή.
- (85) Για να προβλεφθεί η ένταξη του αμπελοοινικού τομέα στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, όλες οι αμπελοοινικές εκτάσεις που καλλιεργούνται θα πρέπει να είναι επιλέξιμες για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς⁽⁴⁾.
- (86) Οι αμπελοοινοί στη Βουλγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, την Κύπρο, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, τη Μάλτα, την Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία θα πρέπει να επωφεληθούν από την ένταξη του αμπελοοινικού τομέα στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης υπό τους ίδιους όρους με τους αμπελοοινοί της Κοινότητας με τη

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

⁽³⁾ ΕΕ L 209 της 11.8.2005, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1437/2007 (ΕΕ L 322 της 7.12.2007, σ. 1).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 293/2008 (ΕΕ L 90 της 2.4.2008, σ. 5).

⁽¹⁾ ΕΕ L 208 της 31.7.1986, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1631/98 (ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 14).

σύνθεσή της στις 30 Απριλίου 2004. Συνεπώς, για τον αμπελοοινικό τομέα στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται το χρονοδιάγραμμα αυξήσεων που προβλέπεται στο άρθρο 143α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.

(87) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3/2008 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με ενέργειες ενημέρωσης και προώθησης υπέρ των γεωργικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά και στις τρίτες χώρες ⁽¹⁾, θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως.

(88) Η μετάβαση από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 και άλλων κανονισμών του αμπελοοινικού τομέα προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού θα μπορούσε να προκαλέσει προβλήματα τα οποία δεν εξετάζονται στον παρόντα κανονισμό. Προκειμένου να αντιμετωπιστεί το ενδεχόμενο αυτό, θα πρέπει να επιτραπεί στην Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα. Θα πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να επιλύσει ειδικά πρακτικά προβλήματα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ειδικούς κανόνες που εφαρμόζονται στην παραγωγή και στην εμπορία των προϊόντων που αναφέρονται στο μέρος XII του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

2. Όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο παρών κανονισμός προβλέπει:

- α) μέτρα στήριξης·
- β) κανονιστικά μέτρα·
- γ) κανόνες για τις συναλλαγές με τρίτες χώρες·
- δ) κανόνες που διέπουν το δυναμικό παραγωγής.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ορισμοί του παραρτήματος I.

⁽¹⁾ ΕΕ L 3 της 5.1.2008, σ. 1.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Προγράμματα στήριξης

Τμήμα 1

Εισαγωγικές διατάξεις

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο καθορίζει τους κανόνες που διέπουν τη χορήγηση κοινοτικών πόρων στα κράτη μέλη και τη χρησιμοποίηση των πόρων αυτών από τα κράτη μέλη, μέσω εθνικών προγραμμάτων στήριξης (στο εξής «προγράμματα στήριξης»), για τη χρηματοδότηση ειδικών μέτρων στήριξης που προορίζονται να στηρίξουν τον αμπελοοινικό τομέα.

Άρθρο 4

Συμβατότητα και συνοχή

1. Τα προγράμματα στήριξης πρέπει να είναι συμβατά με το κοινοτικό δίκαιο και να συνάδουν με τις δραστηριότητες, τις πολιτικές και τις προτεραιότητες της Κοινότητας.

2. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για τα προγράμματα στήριξης και εξασφαλίζουν ότι διαθέτουν εσωτερική συνοχή και καταρτίζονται και εφαρμόζονται κατά αντικειμενικό τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική κατάσταση των ενδιαφερόμενων παραγωγών και την ανάγκη να αποφευχθεί η αδικαιολόγητη άνιση μεταχείριση μεταξύ των παραγωγών.

Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για να προβλέπουν και να εφαρμόζουν τους απαιτούμενους ελέγχους και κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τα προγράμματα στήριξης.

3. Δεν χορηγείται στήριξη:

- α) για σχέδια έρευνας και μέτρα στήριξης των σχεδίων έρευνας·
- β) για μέτρα τα οποία περιλαμβάνονται στα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης των κρατών μελών δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

Τμήμα 2

Υποβολή και περιεχόμενο των προγραμμάτων στήριξης

Άρθρο 5

Υποβολή προγραμμάτων στήριξης

1. Κάθε κράτος μέλος παραγωγός που αναφέρεται στο παράρτημα II, υποβάλλει στην Επιτροπή, για πρώτη φορά στις 30 Ιουνίου 2008 το αργότερο, σχέδιο πενταετούς προγράμματος στήριξης που περιλαμβάνει μέτρα σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο.

Τα μέτρα στήριξης στα πλαίσια των προγραμμάτων στήριξης καταρτίζονται στο γεωγραφικό επίπεδο το οποίο τα κράτη μέλη θεωρούν το πιο ενδεδειγμένο. Πριν από την υποβολή στην Επιτροπή, το πρόγραμμα στήριξης αποτελεί αντικείμενο διαβούλευσης με τις αρμόδιες αρχές και οργανώσεις στο κατάλληλο εδαφικό επίπεδο.

Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει ένα μόνον σχέδιο προγράμματος στήριξης στο οποίο μπορεί να λαμβάνονται υπόψη οι περιφερειακές ιδιαιτερότητες.

2. Τα προγράμματα στήριξης αρχίζουν να ισχύουν τρεις μήνες μετά την υποβολή τους στην Επιτροπή.

Ωστόσο, εάν το υποβληθέν πρόγραμμα στήριξης δεν πληροί τους όρους του παρόντος κεφαλαίου, η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά το κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτήν, το κράτος μέλος υποβάλλει αναθεωρημένο πρόγραμμα στήριξης στην Επιτροπή. Το αναθεωρημένο πρόγραμμα στήριξης αρχίζει να ισχύει δύο μήνες από την κοινοποίησή του, εκτός αν παραμένει μη συμβατό, οπότε εφαρμόζεται το παρόν εδάφιο.

3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών στις τροποποιήσεις των προγραμμάτων στήριξης που υποβάλλουν τα κράτη μέλη.

4. Το άρθρο 6 δεν εφαρμόζεται όταν το μοναδικό μέτρο ενός κράτους μέλους στο πλαίσιο προγράμματος στήριξης είναι η μεταφορά στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 9. Στην περίπτωση αυτήν, το άρθρο 21 εφαρμόζεται μόνον όσον αφορά την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου και για το έτος κατά το οποίο πραγματοποιείται η μεταφορά.

Άρθρο 6

Περιεχόμενο των προγραμμάτων στήριξης

Τα προγράμματα στήριξης αποτελούνται από τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) λεπτομερή περιγραφή των προτεινόμενων μέτρων καθώς και των ποσοτικοποιημένων στόχων τους·
- β) τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων·
- γ) εκτίμηση που δείχνει τον αναμενόμενο τεχνικό, οικονομικό, περιβαλλοντικό και κοινωνικό αντίκτυπο·
- δ) χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή των μέτρων·

ε) γενικό δημοσιονομικό πίνακα με τους πόρους που διατίθενται και την προβλεπόμενη ενδεικτική κατανομή των πόρων μεταξύ των μέτρων σύμφωνα με τα ανώτατα όρια που προβλέπονται στο παράρτημα II·

στ) τα κριτήρια και τους ποσοτικούς δείκτες που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση καθώς και τα μέτρα που έχουν ληφθεί για να διασφαλιστεί ότι τα προγράμματα στήριξης εφαρμόζονται σωστά και αποτελεσματικά·

ζ) τον ορισμό των αρμόδιων αρχών και οργανισμών που είναι υπεύθυνοι για την εφαρμογή του προγράμματος στήριξης.

Άρθρο 7

Επιλέξιμα μέτρα

1. Τα προγράμματα στήριξης περιλαμβάνουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα:

- α) στήριξη στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, σύμφωνα με το άρθρο 9·
- β) προώθησης, σύμφωνα με το άρθρο 10·
- γ) αναδιάρθρωση και μετατροπή των αμπελώνων, σύμφωνα με το άρθρο 11·
- δ) πρώιμο τρύγο, σύμφωνα με το άρθρο 12·
- ε) ταμεία αλληλοβοήθειας, σύμφωνα με το άρθρο 13·
- ζ) ασφάλιση συγκομιδής, σύμφωνα με το άρθρο 14·
- ε) επενδύσεις, σύμφωνα με το άρθρο 15·
- στ) απόσταση υποπροϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 16·
- ζ) απόσταξη πόσιμης αλκοόλης, σύμφωνα με το άρθρο 17·
- η) απόσταξη κρίσης, σύμφωνα με το άρθρο 18·
- θ) χρησιμοποίηση συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών, σύμφωνα με το άρθρο 19.

2. Τα προγράμματα στήριξης δεν περιλαμβάνουν άλλα μέτρα εκτός από τα αναφερόμενα στα άρθρα 9 έως 19.

Άρθρο 8

Γενικοί κανόνες για τα προγράμματα στήριξης

1. Η χορήγηση των διαθέσιμων κοινοτικών πόρων καθώς και τα δημοσιονομικά ανώτατα όρια αναφέρονται στο παράρτημα II.

2. Η κοινοτική στήριξη αφορά μόνον τις επιλέξιμες δαπάνες που πραγματοποιούνται μετά την υποβολή των σχετικών προγραμμάτων στήριξης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

3. Τα κράτη μέλη δεν συμβάλλουν στο κόστος των μέτρων που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα δυνάμει των προγραμμάτων στήριξης.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν κρατική ενίσχυση σύμφωνα με τους σχετικούς κοινοτικούς κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις για τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 10, 14 και 15.

Το ανώτατο ποσοστό ενίσχυσης, όπως αναφέρεται στους σχετικούς κοινοτικούς κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, εφαρμόζεται στη συνολική δημόσια χρηματοδότηση, συμπεριλαμβανομένων τόσο των κοινοτικών όσο και των εθνικών πόρων.

Τμήμα 3

Ειδικά μέτρα στήριξης

Άρθρο 9

Καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης και στήριξη προς τους αμπελοκαλλιεργητές

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να παρέχουν στήριξη στους αμπελοκαλλιεργητές χορηγώντας σε αυτούς δικαιώματα πληρωμών κατά την έννοια του κεφαλαίου 3 του τίτλου III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 κατά τα οριζόμενα στο σημείο ΙΕ του παραρτήματος VII του εν λόγω κανονισμού.

2. Τα κράτη μέλη που σκοπεύουν να κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στην παράγραφο 1, προνοούν για τη στήριξη αυτή στα εθνικά τους προγράμματα στήριξης, και επιπλέον, όσον αφορά τις συνεπαγόμενες μεταφορές κονδυλίων στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, μέσω τροποποιήσεων αυτών των προγραμμάτων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 παράγραφος 3.

3. Αφού αρχίσει να ισχύει, η στήριξη που προβλέπεται στην παράγραφο 1:

- α) παραμένει εντός του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης και δεν είναι πλέον διαθέσιμη, ούτε χορηγείται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 παράγραφος 3, για τα μέτρα που απαριθμούνται στα άρθρα 10 έως 19 κατά τα επόμενα έτη λειτουργίας των προγραμμάτων στήριξης·
- β) μειώνουν κατ' αναλογία το ποσό των κονδυλίων που διατίθενται για μέτρα απαριθμούμενα στα άρθρα 10 έως 19, στα πλαίσια των προγραμμάτων στήριξης.

Άρθρο 10

Προώθηση σε αγορές τρίτων χωρών

1. Η στήριξη δυνάμει του παρόντος άρθρου καλύπτει μέτρα ενημέρωσης ή προώθησης σε τρίτες χώρες για τους κοινοτικούς οίνους και, συνεπώς, βελτιώνει την ανταγωνιστικότητά τους στις εν λόγω χώρες.

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αφορούν οίνους με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη ή οίνους με αναγραφή της ποικιλίας αμπελού.

3. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να αφορούν μόνον:

- α) δημόσιες σχέσεις, μέτρα προώθησης ή διαφήμισης, ιδίως εκείνα που τονίζουν τα πλεονεκτήματα των κοινοτικών προϊόντων, σε σχέση ιδίως με την ποιότητα, την ασφάλεια των τροφίμων ή την προστασία του περιβάλλοντος·
- β) συμμετοχή σε εκδηλώσεις, εμποροπανηγύρεις ή εκθέσεις διεθνούς σημασίας·
- γ) ενημερωτικές εκστρατείες, ιδίως για τα κοινοτικά συστήματα που αφορούν τις ονομασίες προέλευσης, τις γεωγραφικές ενδείξεις και τη βιολογική παραγωγή·
- δ) μελέτες νέων αγορών, αναγκαίες για τη διεύρυνση των εμπορικών διεξόδων·
- ε) μελέτες για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των μέτρων προώθησης και ενημέρωσης.

4. Η κοινοτική συνδρομή στις δραστηριότητες προώθησης δεν υπερβαίνει το 50 % της επιλέξιμης δαπάνης.

Άρθρο 11

Αναδιάρθρωση και μετατροπή αμπελώνων

1. Στόχος των μέτρων της αναδιάρθρωσης και μετατροπής των αμπελώνων είναι η αύξηση της ανταγωνιστικότητας των αμπελουργών.

2. Η αναδιάρθρωση και η μετατροπή των αμπελώνων χρηματοδοτείται σύμφωνα με το παρόν άρθρο μόνον εάν τα κράτη μέλη υποβάλουν απογραφή του δυναμικού παραγωγής τους σύμφωνα με το άρθρο 109.

3. Η στήριξη για αναδιάρθρωση και μετατροπή των αμπελώνων μπορεί να καλύπτει μόνον μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δράσεις:

- α) μετατροπή ποικιλίας, συμπεριλαμβανομένου του επανεμβολιασμού·
- β) επαναφύτευση αμπελώνων·
- γ) βελτιώσεις των τεχνικών διαχείρισης των αμπελώνων.

Δεν καλύπτεται η κανονική ανανέωση των αμπελώνων που φθάνουν το τέλος της φυσικής τους ζωής.

4. Η στήριξη για αναδιάρθρωση και μετατροπή των αμπελώνων μπορεί να λαμβάνει μόνον τις ακόλουθες μορφές:

- α) αποζημίωση των παραγωγών για τις απώλειες εισοδήματος τις οποίες έχουν υποστεί λόγω της εφαρμογής του μέτρου·
- β) συμβολή στο κόστος αναδιάρθρωσης και μετατροπής.

5. Η αποζημίωση των παραγωγών για τις απώλειες εισοδήματος όπως αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο α) μπορεί να καλύπτει έως και το 100 % της σχετικής απώλειας και μπορεί να λάβει μια από τις ακόλουθες μορφές:

α) κατά παρέκκλιση των διατάξεων του κεφαλαίου II του τίτλου V, η επιτρεπόμενη συνύπαρξη των παλαιών και νέων αμπελώνων κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου η οποία δεν υπερβαίνει τα 3 έτη, μέχρι το τέλος του μεταβατικού καθεστώτος που αφορά τα δικαιώματα φύτευσης·

β) οικονομική αποζημίωση.

6. Η συμβολή της Κοινότητας στις πραγματικές δαπάνες που συνδέονται με την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή αμπελώνων δεν υπερβαίνει το 50 % των δαπανών αυτών. Στις περιφέρειες που κατατάσσονται στις περιφέρειες σύγκλισης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 ⁽¹⁾, η κοινοτική συνδρομή στις δαπάνες για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή δεν υπερβαίνει το 75 %.

Άρθρο 12

Πρώιμος τρύγος

1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως πρώιμος τρύγος νοείται η ολική καταστροφή ή η απομάκρυνση των σταφυλιών που δεν έχουν ακόμη ωριμάσει, μειώνοντας έτσι την απόδοση της σχετικής έκτασης στο μηδέν.

2. Η στήριξη για πρώιμο τρύγο συμβάλλει στην αποκατάσταση της ισορροπίας μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης στην αμπελοοικονομική αγορά στην Κοινότητα ώστε να αποφευχθούν οι κρίσεις της αγοράς.

3. Η στήριξη για τον πρώιμο τρύγο μπορεί να χορηγείται με τη μορφή κατ' αποκοπή ενίσχυσης ανά εκτάριο που καθορίζεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Η ενίσχυση δεν υπερβαίνει το 50 % του συνόλου των άμεσων δαπανών καταστροφής ή απομάκρυνσης των σταφυλιών και της απώλειας εισοδήματος που προκύπτει από την καταστροφή ή την απομάκρυνση των σταφυλιών.

4. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θεσπίζουν σύστημα που βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια ώστε να διασφαλίζεται ότι το μέτρο πρώιμου τρύγου δεν οδηγεί στην αποζημίωση μεμονωμένων αμπελουργών καθ' υπέρβαση των ανώτατων ορίων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 13

Ταμεία αλληλοβοήθειας

1. Στο πλαίσιο της στήριξης για τη σύσταση ταμείων αλληλοβοήθειας παρέχεται βοήθεια στους παραγωγούς που επιθυμούν να ασφαλιστούν έναντι των διακυμάνσεων της αγοράς.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής (ΕΕ L 210 της 31.7.2006, σ. 25). Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1989/2006 (ΕΕ L 411 της 30.12.2006, σ. 6).

2. Η στήριξη για τη σύσταση των ταμείων αλληλοβοήθειας μπορεί να χορηγείται με τη μορφή προσωρινής και φθίνουσας ενίσχυσης για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών των ταμείων.

Άρθρο 14

Ασφάλεια συγκομιδής

1. Η στήριξη για την ασφάλεια συγκομιδής συμβάλλει στην προστασία των εισοδημάτων των παραγωγών για απώλειες που οφείλονται σε φυσικές καταστροφές, δυσμενή κλιματικά φαινόμενα, ασθένειες ή προσβολή από επιβλαβείς οργανισμούς.

2. Η στήριξη για την ασφάλεια συγκομιδής μπορεί να χορηγείται με τη μορφή χρηματοδοτικής κοινοτικής συνδρομής, η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει:

α) 80 % του κόστους των ασφαλιστρών που καταβάλλουν οι παραγωγοί για ασφάλιση έναντι των ζημιών που προκαλούνται από δυσμενή κλιματικά φαινόμενα τα οποία μπορούν να θεωρηθούν φυσικές καταστροφές·

β) 50 % του κόστους των ασφαλιστρών που καταβάλλουν οι παραγωγοί για ασφάλιση έναντι:

i) απωλειών που αναφέρονται στο στοιχείο α) και άλλων απωλειών που προέρχονται από δυσμενή κλιματικά φαινόμενα,

ii) απωλειών που προκαλούνται από ζώα, ασθένειες φυτών ή προσβολή από επιβλαβείς οργανισμούς.

3. Η στήριξη για την ασφάλεια συγκομιδής μπορεί να χορηγείται μόνον εάν οι σχετικές αποζημιώσεις δεν καλύπτουν πάνω από το 100 % της απώλειας εισοδήματος, λαμβανομένων υπόψη τυχόν αποζημιώσεων που ενδεχομένως λαμβάνουν οι παραγωγοί από άλλα καθεστώτα ενίσχυσης σε σχέση με τους ασφαλιζόμενους κινδύνους.

4. Η στήριξη για την ασφάλεια συγκομιδής δεν στρεβλώνει τον ανταγωνισμό στην αγορά ασφαλιστικών προϊόντων.

Άρθρο 15

Επενδύσεις

1. Μπορεί να παρέχεται στήριξη για υλικές ή άυλες επενδύσεις σε εγκαταστάσεις επεξεργασίας, υποδομές οινοποίησης και εμπορίας οίνων, οι οποίες: βελτιώνουν τις συνολικές επιδόσεις των επιχειρήσεων και αφορούν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:

α) την παραγωγή ή την εμπορία προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα IV·

β) την παραγωγή νέων προϊόντων, επεξεργασιών και τεχνολογιών που συνδέονται με προϊόντα που καλύπτονται από το παράρτημα IV.

2. Το μέγιστο ποσοστό της στήριξης κατά την παράγραφο 1 περιορίζεται στις πολύ μικρές, τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις κατά την έννοια της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσaiών επιχειρήσεων⁽¹⁾. Στο έδαφος των Αζορών, της Μαδέρας, των Καναρίων Νήσων, των μικρών νησιών του Αιγαίου κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τον καθορισμό ειδικών μέτρων για τη γεωργία στα μικρά νησιά του Αιγαίου⁽²⁾ και των Γαλλικών Υπερπόντιων Διαμερισμάτων δεν ισχύουν περιορισμοί μεγέθους για το μέγιστο ποσοστό. Για επιχειρήσεις που δεν καλύπτονται από το άρθρο 2 παράγραφος 1, της εν λόγω σύστασης, οι οποίες απασχολούν λιγότερους από 750 υπαλλήλους ή έχουν κύκλο εργασιών μικρότερο των 200 εκατ. ευρώ, μειώνονται κατά το ήμισυ τα μέγιστα όρια της ενίσχυσης.

Δεν παρέχεται στήριξη σε προβληματικές επιχειρήσεις κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων.

3. Η επιλέξιμη δαπάνη αποκλείει τα στοιχεία που αναφέρει το άρθρο 71 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

4. Στη συνεισφορά της Κοινότητας εφαρμόζονται τα ακόλουθα ανώτατα ποσοστά ενίσχυσης σε σχέση με τις επιλέξιμες επενδυτικές δαπάνες:

- α) 50 % σε περιοχές που κατατάσσονται στις περιφέρειες σύγκλισης κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006·
- β) 40 % σε περιοχές διάφορες των περιφερειών σύγκλισης·
- γ) 75 % στις εξόχως απόκεντρες περιοχές κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 247/2006 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2006, περί καθορισμού ειδικών μέτρων για τη γεωργία στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης⁽³⁾·
- δ) 65 % στα μικρά νησιά του Αιγαίου κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1405/2006.

5. Το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 εφαρμόζεται κατ' αναλογία στη στήριξη που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 16

Απόσταξη υποπροϊόντων

1. Μπορεί να παρέχεται στήριξη για την εθελοντική ή υποχρεωτική απόσταξη υποπροϊόντων οινοποίησης, που έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παράρτημα VI σημείο Δ.

Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται επί τις % κατ' όγκου και ανά εκατόλιτρο παραγόμενης αλκοόλης. Δεν χορηγείται ενίσχυση για τον όγκο αλκοόλης που περιέχεται στα αποσταζόμενα υποπροϊόντα και υπερβαίνει το 10 % του όγκου αλκοόλης που περιέχεται στον παραγόμενο οίνο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36.

⁽²⁾ ΕΕ L 265 της 26.9.2006, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 42 της 14.2.2006, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1276/2007 της Επιτροπής (ΕΕ L 284 της 30.10.2007, σ. 11).

2. Τα μέγιστα επίπεδα ενίσχυσης βασίζονται στις δαπάνες συλλογής και επεξεργασίας και καθορίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 113 παράγραφος 1.

3. Η αλκοόλη που παράγεται από την απόσταξη για την οποία παρέχεται στήριξη κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 χρησιμοποιείται αποκλειστικά για βιομηχανικούς ή ενεργειακούς σκοπούς, ούτως ώστε να αποφεύγεται η στρέβλωση του ανταγωνισμού.

Άρθρο 17

Απόσταξη πόσιμης αλκοόλης

1. Μπορεί να παρέχεται στήριξη έως τις 31 Ιουλίου 2012 σε παραγωγούς, για οίνο που αποστάζεται προς πόσιμη αλκοόλη υπό τη μορφή ενίσχυσης ανά εκτάριο.

2. Προτού χορηγηθεί η ενίσχυση, υποβάλλονται τα συμφωνητικά που αφορούν την απόσταξη οίνου καθώς και τα δέοντα αποδεικτικά στοιχεία της παράδοσης προς απόσταξη.

Άρθρο 18

Απόσταξη κρίσης

1. Μπορεί να παρέχεται στήριξη έως τις 31 Ιουλίου 2012 για εθελοντική ή υποχρεωτική απόσταξη αποθεμάτων οίνου την οποία αποφασίζουν τα κράτη μέλη σε δικαιολογημένες περιπτώσεις κρίσης, ούτως ώστε να μειωθεί ή να εξαλειφθεί το πλεόνασμα και παράλληλα να εξασφαλιστεί η συνέχεια του εφοδιασμού από τη μία εσοδεία στην άλλη.

2. Τα μέγιστα επίπεδα ενίσχυσης καθορίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 113 παράγραφος 1.

3. Η αλκοόλη που παράγεται από την απόσταξη για την οποία παρέχεται στήριξη κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 χρησιμοποιείται αποκλειστικά για βιομηχανικούς ή ενεργειακούς σκοπούς, ούτως ώστε να αποφεύγεται η στρέβλωση του ανταγωνισμού.

4. Η κατανομή του διαθέσιμου προϋπολογισμού που χρησιμοποιείται για την απόσταξη κρίσης δεν υπερβαίνει τα ποσοστιαία μερίδια που ακολουθούν και τα οποία υπολογίζονται βάσει των συνολικών διαθέσιμων πόρων που καθορίζονται στο παράρτημα II ανά κράτος μέλος για την αντίστοιχη οικονομική χρήση:

— 20 % το 2009,

— 15 % το 2010,

— 10 % το 2011,

— 5 % το 2012.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να αυξάνουν τους διαθέσιμους πόρους για την απόσταξη κρίσης πέραν των ετησίων οροφών που προβλέπει η παράγραφος 4 με συνεισφορά εθνικών πόρων σύμφωνα με τα

ακόλουθα ανώτατα όρια (εκπερασμένα ως ποσοστό του αντίστοιχου μέγιστου ετήσιου ποσοστού που προβλέπεται στην παράγραφο 4):

- 5 % κατά την αμπελοοινική περίοδο 2010,
- 10 % κατά την αμπελοοινική περίοδο 2011,
- 15 % κατά την αμπελοοινική περίοδο 2012.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν κατά περίπτωση στην Επιτροπή την προσθήκη των εθνικών πόρων που αναφέρονται στην προηγούμενη υποπαραγράφο και η Επιτροπή εγκρίνει την οικονομική πράξη προτού διατεθούν οι πόροι αυτοί.

Άρθρο 19

Χρησιμοποίηση συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών

1. Μπορεί να παρέχεται στήριξη μέχρι τις 31 Ιουλίου 2012 σε οινοπαραγωγούς που χρησιμοποιούν συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών, καθώς και ανακαθαρισμένο συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών, για να αυξήσουν τον φυσικό αλκοολικό τίτλο των προϊόντων, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παράρτημα V.

2. Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται επί τις % όγκου του δυναμικού αλκοολικού τίτλου και ανά εκατόλιτρο γλεύκους που χρησιμοποιείται προς εμπλουτισμό.

3. Τα μέγιστα επίπεδα ενίσχυσης για το μέτρο αυτό στις διάφορες αμπελοοινικές ζώνες καθορίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 113 παράγραφος 1.

Άρθρο 20

Πολλαπλή συμμόρφωση

Εφόσον διαπιστωθεί ότι ο γεωργός δεν έχει συμμορφωθεί όσον αφορά την εκμετάλλευσή του, κατά τη χρονική περίοδο των τριών ετών από την καταβολή της ενίσχυσης στο πλαίσιο των προγραμμάτων στήριξης για αναδιάρθρωση και μετατροπή ή κατά τη διάρκεια της περιόδου του ενός έτους από την καταβολή της ενίσχυσης στο πλαίσιο των προγραμμάτων στήριξης για τον πρώιμο τρύγο, με τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης και τις απαιτήσεις για την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και εφόσον η μη συμμόρφωση είναι αποτέλεσμα ενέργειας ή παράλειψης για την οποία ευθύνεται άμεσα ο γεωργός, το ποσό της ενίσχυσης μειώνεται ή ακυρώνεται, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, ανάλογα με τη σοβαρότητα, την έκταση, τον διαρκή χαρακτήρα και την επανάληψη της μη συμμόρφωσης, και ενδεχομένως ο γεωργός υποχρεούται να επιστρέψει την ενίσχυση σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στις εν λόγω διατάξεις.

Τμήμα 4

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 21

Εκθέσεις και αξιολόγηση

1. Κάθε έτος, και για πρώτη φορά την 1η Μαρτίου 2010, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή το αργότερο ως την 1η Μαρτίου

έκθεση για την εφαρμογή, κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, των μέτρων που προβλέπονται στα προγράμματα στήριξής τους.

Οι εκθέσεις αυτές αναφέρουν και περιγράφουν τα μέτρα για τα οποία χορηγήθηκε κοινοτική στήριξη δυνάμει των προγραμμάτων στήριξης και περιλαμβάνουν λεπτομέρειες για την εφαρμογή του μέτρου προώθησης που αναφέρεται στο άρθρο 10.

2. Την 1η Μαρτίου 2011 το αργότερο και μια δεύτερη φορά την 1η Μαρτίου 2014 το αργότερο, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή αξιολόγηση των δαπανών και των οφελών των προγραμμάτων στήριξης καθώς και ένδειξη για τον τρόπο αύξησης της αποτελεσματικότητάς τους.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2011 το αργότερο, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του μέτρου προώθησης που αναφέρεται στο άρθρο 10.

Άρθρο 22

Κανόνες εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

Τα μέτρα μπορούν να αναφέρονται ιδίως:

- α) στη μορφή της παρουσίασης των προγραμμάτων στήριξης·
- β) στους κανόνες σχετικά με τις τροποποιήσεις των προγραμμάτων στήριξης μετά την έναρξη ισχύος τους·
- γ) στους λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στα άρθρα 10 έως 19·
- δ) στους όρους που εφαρμόζονται για την κοινοποίηση και τη δημοσίευση της στήριξης που χρηματοδοτείται από τους κοινοτικούς πόρους·
- ε) στις λεπτομέρειες για την υποβολή έκθεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Μεταφορά πόρων

Άρθρο 23

Μεταφορά πόρων στην αγροτική ανάπτυξη

1. Από την οικονομική χρήση 2009, τα ποσά που καθορίζονται στην παράγραφο 2, τα οποία βασίζονται στις προγενέστερες δαπάνες στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 για μέτρα παρέμβασης που προορίζονται να ρυθμίσουν τις γεωργικές αγορές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, είναι διαθέσιμα ως συμπληρωματικοί κοινοτικοί πόροι για μέτρα στις αμπελοοινικές περιοχές δυνάμει των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης που χρηματοδοτούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

2. Τα ακόλουθα ποσά θα είναι διαθέσιμα στα συγκεκριμένα ημερολογιακά έτη:

- 2009: 40,5 εκατ. ευρώ,
- 2010: 80,9 εκατ. ευρώ,
- Από το 2011 και μετά: 121,4 εκατ. ευρώ.

3. Τα ποσά που ορίζονται στην παράγραφο 2 κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με το παράρτημα III.

Τα κράτη μέλη για τα οποία δεν έχουν καταχωρηθεί ποσά στον ισχύοντα πίνακα του παραρτήματος III λόγω του μικρού μεγέθους των ποσών που προκύπτουν άλλως, βάσει της κλείδας κατανομής που εφαρμόζεται στον καθορισμό των ποσών για το παράρτημα III (λιγότερο από 2,5 εκατ. ευρώ προς μεταφορά το 2009), μπορούν να αποφασίσουν τη μεταφορά των ποσών αυτών που περιλαμβάνονται επί του παρόντος στο παράρτημα II, εν μέρει ή εξ ολοκλήρου στο παράρτημα III, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στα οικεία προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη κοινοποιούν προς την Επιτροπή τη μεταφορά αυτή έως τις 30 Ιουνίου 2008 το αργότερο, η δε Επιτροπή τροποποιεί αναλόγως την παράγραφο 2 καθώς και τα παραρτήματα II και III.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικοί κανόνες

Άρθρο 24

Ταξινόμηση των οινοποιήσιμων ποικιλιών αμπέλου

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη προβαίνουν στην ταξινόμηση των οινοποιήσιμων ποικιλιών αμπέλου που επιτρέπεται να φυτεύονται, να αναφυτεύονται ή να εμβολιάζονται στα εδάφη τους για την αμπελοοινική παραγωγή.

Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να προβαίνουν στην ταξινόμηση μόνον των οινοποιήσιμων ποικιλιών αμπέλου που πληρούν τους ακόλουθους όρους:

- α) η συγκεκριμένη ποικιλία ανήκει στο είδος *Vitis vinifera* ή προέρχεται από διασταύρωση μεταξύ του είδους *Vitis vinifera* και άλλων ειδών του γένους *Vitis*.
- β) η συγκεκριμένη ποικιλία δεν είναι μία από τις ακόλουθες: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton και Hebermont.

Όταν μια οινοποιήσιμη ποικιλία αμπέλου διαγράφεται από την ταξινόμηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η εκρίζωση της εν λόγω ποικιλίας πραγματοποιείται εντός 15 ετών από τη διαγραφή της.

2. Τα κράτη μέλη, των οποίων η οινοπαραγωγή δεν υπερβαίνει τα 50 000 εκατόλιτρα ανά αμπελοοινική περίοδο, υπολογιζόμενη βάσει της μέσης παραγωγής κατά τις τελευταίες πέντε αμπελοοινικές περιόδους, εξαιρούνται από την υποχρέωση ταξινόμησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Ωστόσο, και στα κράτη μέλη που αναφέρονται το πρώτο εδάφιο, επιτρέπεται να φυτεύονται, να αναφυτεύονται ή να εμβολιάζονται μόνον οι οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου που είναι σύμφωνες με τα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 1.

3. Κατά παρέκκλιση του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 και του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2, επιτρέπονται η φύτευση, η αναφύτευση ή ο εμβολιασμός των ακόλουθων οινοποιήσιμων ποικιλιών αμπέλου για σκοπούς έρευνας και επιστημονικών πειραμάτων:

- α) στα κράτη μέλη που αναφέρονται στην παράγραφο 1, μη ταξινομούμενες οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου,
- β) στα κράτη μέλη που αναφέρονται στην παράγραφο 2, οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου οι οποίες δεν είναι σύμφωνες με τα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 1.

4. Οι εκτάσεις που έχουν φυτευτεί με οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου για την παραγωγή οίνου κατά παράβαση των παραγράφων 1 έως 3 εκρίζονται.

Ωστόσο, δεν υπάρχει υποχρέωση εκρίζωσης των εκτάσεων αυτών όταν η σχετική παραγωγή προορίζεται αποκλειστικά για κατανάλωση από την οικογένεια του οινοπαραγωγού.

5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που απαιτούνται για τον έλεγχο της συμμόρφωσης των παραγωγών με τις παραγράφους 1 έως 4.

Άρθρο 25

Παραγωγή και εμπορία

1. Τα προϊόντα που αναγράφονται στο παράρτημα IV και παράγονται στην Κοινότητα προέρχονται από οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου ταξινομήσιμες σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1.

2. Η ονομασία κατηγορίας αμπελοοινικού προϊόντος, όπως προβλέπεται στο παράρτημα IV, μπορεί να χρησιμοποιείται στην Κοινότητα μόνον για την εμπορία προϊόντος το οποίο πληροί τους αντίστοιχους όρους του εν λόγω παραρτήματος.

Ωστόσο, ανεξάρτητα από το άρθρο 59 παράγραφος 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν τη χρήση του όρου «οίνος» εάν:

- α) συνοδεύεται από το όνομα οπώρας με μορφή σύνθετης ονομασίας για την εμπορία προϊόντων που λαμβάνονται από τη ζύμωση σπυρών διαφορετικών από τα σταφύλια· ή
- β) αποτελεί μέρος σύνθετης ονομασίας.

Πρέπει να αποφεύγεται οιαδήποτε σύγχυση με προϊόντα που αντιστοιχούν στις κατηγορίες οίνων του παραρτήματος IV.

3. Οι κατηγορίες αμπελοοινικών προϊόντων του παραρτήματος IV είναι δυνατόν να τροποποιούνται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2.

4. Εκτός από τον εμφιαλωμένο οίνο για τον οποίο μπορεί να αποδειχθεί ότι η εμφιάλωση πραγματοποιήθηκε πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1971, ο οίνος που προέρχεται από οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου οι οποίες αναγράφονται στην ταξινόμηση που

καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, αλλά δεν περιλαμβάνεται σε μία από τις κατηγορίες που ορίζονται στο παράρτημα IV μπορεί να χρησιμοποιείται μόνον για κατανάλωση από τις οικογένειες των παραγωγών, την παραγωγή ξιδιού από οίνο ή την απόσταξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Οινολογικές πρακτικές και περιορισμοί

Άρθρο 26

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο αφορά τις επιτρεπόμενες οινολογικές πρακτικές και τους περιορισμούς που εφαρμόζονται στην παραγωγή και την εμπορία προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, καθώς και τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με τις πρακτικές και τους περιορισμούς εν προκειμένω.

Άρθρο 27

Οινολογικές πρακτικές και περιορισμοί

1. Για την παραγωγή και τη διατήρηση στην Κοινότητα των προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό χρησιμοποιούνται μόνον οι οινολογικές πρακτικές που επιτρέπονται από την κοινοτική νομοθεσία και καθορίζονται στο παράρτημα V ή αποφασίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 28 και 29.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται:

- α) στους χυμούς σταφυλιών και στους συμπυκνωμένους χυμούς σταφυλιών·
 - β) στο γλεύκος σταφυλιών και στο συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών που προορίζονται για την παρασκευή χυμού σταφυλιών.
2. Οι εγκεκριμένες οινολογικές πρακτικές χρησιμοποιούνται μόνον για την ορθή οινοποίηση, καλή συντήρηση ή την τελειοποίηση του προϊόντος.
3. Τα προϊόντα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό παράγονται στην Κοινότητα σύμφωνα με τους ειδικούς περιορισμούς που ορίζονται στο παράρτημα VI.
4. Τα προϊόντα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, τα οποία έχουν παραχθεί σύμφωνα με μη εγκεκριμένες κοινοτικές ή, ενδεχομένως, εθνικές οινολογικές πρακτικές ή πρακτικές οι οποίες αντιβαίνουν στους περιορισμούς που ορίζονται στο παράρτημα VI, δεν είναι εμπορεύσιμα στην Κοινότητα.

Άρθρο 28

Αυστηρότεροι κανόνες που αποφασίζονται από τα κράτη μέλη

Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν ή να αποκλείουν τη χρήση ορισμένων οινολογικών πρακτικών και να προβλέπουν αυστηρότερους περιορισμούς για οίνους εγκεκριμένους από την κοινοτική νομοθεσία, οι οποίοι παράγονται στο έδαφός τους, με στόχο την ενίσχυση της διατήρησης των βασικών χαρακτηριστικών των οίνων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή με

προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, των αφρωδών οίνων και των οίνων λικέρ.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους εν λόγω περιορισμούς, αποκλεισμούς και περιορισμούς στην Επιτροπή, η οποία ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 29

Έγκριση οινολογικών πρακτικών και περιορισμών

1. Εκτός από τις οινολογικές πρακτικές που αφορούν τον εμπλουτισμό, την αύξηση της οξύτητας και τη μείωση της οξύτητας που ορίζονται στο παράρτημα V για τα συγκεκριμένα προϊόντα που υπάγονται σε αυτό καθώς και τους περιορισμούς που αναγράφονται στο παράρτημα VI, η έγκριση των οινολογικών πρακτικών και των περιορισμών όσον αφορά την παραγωγή και τη διατήρηση των προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό αποφασίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την πειραματική χρήση μη εγκεκριμένων οινολογικών πρακτικών υπό τους όρους που θα καθοριστούν με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2.

Άρθρο 30

Κριτήρια έγκρισης

Για την έγκριση των οινολογικών πρακτικών με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, η Επιτροπή:

- α) βασιζείται στις οινολογικές πρακτικές που συνιστά και δημοσιεύει ο Διεθνής Οργανισμός Αμπέλου και Οίνου καθώς και στα αποτελέσματα της πειραματικής χρήσης των οινολογικών πρακτικών που δεν έχουν ακόμη εγκριθεί·
- β) λαμβάνει υπόψη την προστασία της δημόσιας υγείας·
- γ) λαμβάνει υπόψη τους ενδεχόμενους κινδύνους παραπλάνησης των καταναλωτών λόγω των συγκεκριμένων προσδοκιών και αντιλήψεων σε σχέση με τη διαθεσιμότητα και τη σκοπιμότητα των μέσων πληροφόρησης για τον αποκλεισμό των κινδύνων αυτών·
- δ) επιτρέπει τη διατήρηση των φυσικών και βασικών χαρακτηριστικών του οίνου και δεν προκαλεί ουσιαστική αλλαγή στη σύσταση του σχετικού προϊόντος·
- ε) διασφαλίζει αποδεκτό στοιχειώδες επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος·
- στ) τηρεί τους γενικούς κανόνες σχετικά με τις οινολογικές πρακτικές και τους περιορισμούς που ορίζονται αντίστοιχα στα παραρτήματα V και VI.

Άρθρο 31

Μέθοδοι ανάλυσης

Οι μέθοδοι ανάλυσης που επιτρέπουν να διαπιστωθεί η σύσταση των προϊόντων που διέπονται από τον παρόντα κανονισμό και οι κανόνες που επιτρέπουν να διαπιστωθεί κατά πόσον τα προϊόντα αυτά έχουν

αποτελέσει αντικείμενο επεξεργασιών κατά παράβαση των επιτρεπόμενων οινολογικών πρακτικών είναι εκείνες που συνιστώνται και δημοσιεύονται από τον Διεθνή Οργανισμό Αμπέλου και Οίνου.

Όταν δεν υπάρχουν μέθοδοι και κανόνες συνιστώμενοι και δημοσιευμένοι από το Διεθνή Οργανισμό Αμπέλου και Οίνου, οι αντίστοιχες μέθοδοι και κανόνες θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2.

Μέχρις ότου θεσπιστούν αυτοί οι κανόνες, εφαρμόζονται οι μέθοδοι και κανόνες που επιτρέπονται από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 32

Κανόνες εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου και των παραρτημάτων V και VI θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στα εν λόγω παραρτήματα.

Τα μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες οι κοινοτικές οινολογικές πρακτικές που αναφέρονται στο παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 θεωρούνται ως εγκεκριμένες οινολογικές πρακτικές·
- β) εγκεκριμένες οινολογικές πρακτικές και περιορισμούς μεταξύ των οποίων ο εμπλουτισμός, η αύξηση της οξύτητας και η μείωση της οξύτητας για τους αφρώδεις οίνους, τους αφρώδεις οίνους ποιότητας και τους αφρώδεις οίνους ποιότητας αρωματικού τύπου·
- γ) εγκεκριμένες οινολογικές πρακτικές και περιορισμούς για τους οίνους λικέρ·
- δ) με την επιφύλαξη του παραρτήματος VI σημείο Γ, διατάξεις που διέπουν την ανάμειξη του γλεύκους σταφυλιών και των οίνων·
- ε) σε περίπτωση που δεν υπάρχουν σχετικοί κοινοτικοί κανόνες, τις προδιαγραφές για την καθαρότητα και για τον προσδιορισμό των ουσιών που χρησιμοποιούνται στις οινολογικές πρακτικές·
- στ) διοικητικούς κανόνες για τη διενέργεια των εγκεκριμένων οινολογικών πρακτικών·
- ζ) τους όρους κατοχής, κυκλοφορίας και χρησιμοποίησης των προϊόντων που δεν πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 27 και τις ενδεχόμενες εξαιρέσεις από τις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου, καθώς και τον καθορισμό των κριτηρίων που καθιστούν δυνατή την αποφυγή υπερβολικής αυστηρότητας σε επιμέρους περιπτώσεις·
- η) τους όρους δυνάμει των οποίων τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την κατοχή, την κυκλοφορία και τη χρησιμοποίηση προϊόντων που δεν πληρούν τις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου, εκτός των απαιτήσεων του άρθρου 27, ή άλλες διατάξεις εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Ονομασίες προέλευσης, γεωγραφικές ενδείξεις και παραδοσιακές ενδείξεις

Άρθρο 33

Πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις που αφορούν τις ονομασίες προέλευσης, τις γεωγραφικές ενδείξεις και τις παραδοσιακές ενδείξεις που ορίζονται στα κεφάλαια IV και V εφαρμόζονται στα προϊόντα που απαριθμούνται στα σημεία 1, 3 έως 6, 8, 9, 11, 14 και 16 του παραρτήματος IV.
2. Οι διατάξεις που μνημονεύονται στην παράγραφο 1 σκοπεύουν:
 - α) στην προστασία των νομίμων συμφερόντων:
 - i) των καταναλωτών και
 - ii) των παραγωγών·
 - β) στη διασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας της κοινής αγοράς των εν προκειμένω προϊόντων·
 - γ) στην προώθηση της παραγωγής προϊόντων ποιότητας, με παράλληλη δυνατότητα εθνικών μέτρων ποιοτικής πολιτικής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις

Τμήμα 1

Ορισμοί

Άρθρο 34

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:
 - α) «ονομασία προέλευσης»: η ονομασία μιας περιοχής, μιας συγκεκριμένης τοποθεσίας ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μιας χώρας, η οποία χρησιμοποιείται για να περιγράψει προϊόν αναφερόμενο στο άρθρο 33 παράγραφος 1 και το οποίο πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:
 - i) η ποιότητα και τα χαρακτηριστικά του οφείλονται κυρίως ή αποκλειστικά στο ιδιαίτερο γεωγραφικό περιβάλλον που συμπεριλαμβάνει τους φυσικούς και ανθρώπινους παράγοντες,
 - ii) τα σταφύλια από τα οποία παράγεται προέρχονται αποκλειστικά από τη γεωγραφική αυτή ζώνη,
 - iii) η παραγωγή του πραγματοποιείται στη συγκεκριμένη γεωγραφική ζώνη,
 - iv) προέρχεται αποκλειστικά από ποικιλίες αμπέλου που ανήκουν στο είδος *Vitis vinifera*.

β) «γεωγραφική ένδειξη»: η ένδειξη που αναφέρεται σε μία περιοχή, μία συγκεκριμένη τοποθεσία ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μία χώρα, η οποία χρησιμοποιείται για να περιγράψει προϊόν αναφερόμενο στο άρθρο 33 παράγραφος 1 και το οποίο πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- i) έχει συγκεκριμένη ποιότητα, φήμη ή άλλα χαρακτηριστικά που οφείλονται στην εν λόγω γεωγραφική προέλευσή του,
- ii) τουλάχιστον το 85 % των σταφυλιών που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή του προέρχονται αποκλειστικά από τη γεωγραφική αυτή ζώνη,
- iii) η παραγωγή του πραγματοποιείται στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή,
- iv) προέρχεται από ποικιλίες αμπέλου που ανήκουν στο είδος *Vitis vinifera* ή από διασταύρωση μεταξύ του είδους *Vitis vinifera* και άλλων ειδών του γένους *Vitis*.

2. Ορισμένες παραδοσιακά χρησιμοποιούμενες ονομασίες συνιστούν ονομασίες προέλευσης εάν:

- α) περιγράφουν έναν οίνο·
- β) αναφέρονται σε γεωγραφική ονομασία·
- γ) πληρούν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) σημεία i) έως iv)·
- δ) υπόκεινται στη διαδικασία που χορηγεί προστασία σε ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις, η οποία προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο.

3. Οι ονομασίες προέλευσης και οι γεωγραφικές ενδείξεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν γεωγραφικές περιοχές σε τρίτες χώρες, είναι επιλέξιμες για προστασία στην Κοινότητα σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στο παρόν κεφάλαιο.

Τμήμα 2

Αιτήσεις προστασίας

Άρθρο 35

Περιεχόμενο των αιτήσεων προστασίας

1. Οι αιτήσεις για την προστασία ονομασιών ως ονομασιών προέλευσης ή γεωγραφικών ενδείξεων συνοδεύονται από τεχνικό φάκελο που περιλαμβάνει:

- α) την ονομασία που πρέπει να προστατευθεί·
- β) το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του αιτούντος·
- γ) την προδιαγραφή του προϊόντος όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2·
- δ) ένα ενιαίο έγγραφο με σύνοψη της προδιαγραφής του προϊόντος που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

2. Η προδιαγραφή του προϊόντος επιτρέπει στα ενδιαφερόμενα μέρη να ελέγχουν τους σχετικούς όρους παραγωγής της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης.

Περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) την ονομασία που πρέπει να προστατευτεί·
- β) περιγραφή του (των) οίνου(-ων):
 - i) για οίνους με ονομασία προέλευσης, τα βασικά αναλυτικά και οργανοληπτικά χαρακτηριστικά τους,
 - ii) για οίνους με γεωγραφική ένδειξη, τα βασικά αναλυτικά χαρακτηριστικά τους καθώς και αξιολόγηση ή ένδειξη των οργανοληπτικών χαρακτηριστικών τους·
- γ) ενδεχομένως, τις ειδικές οινολογικές πρακτικές που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή του οίνου, καθώς και τους σχετικούς περιορισμούς για την παραγωγή του οίνου·
- δ) την οριοθέτηση της σχετικής γεωγραφικής ζώνης·
- ε) την ανώτατη απόδοση ανά εκτάριο·
- στ) την ένδειξη της ή των οινοποιήσιμων ποικιλιών αμπέλου από τις οποίες προέρχεται ο οίνος·
- ζ) τα λεπτομερή στοιχεία από τα οποία συνάγεται ο δεσμός που αναφέρεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i) ή, κατά περίπτωση, στο άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο i)·
- η) τις εφαρμοστέες απαιτήσεις που προβλέπονται από κοινοτικές ή εθνικές διατάξεις ή, εφόσον προβλέπεται από τα κράτη μέλη, ή από οργάνωση που διαχειρίζεται την προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή τη γεωγραφική ένδειξη, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι απαιτήσεις αυτές πρέπει να είναι αντικειμενικές, χωρίς διακρίσεις και σύμφωνες προς το κοινοτικό δίκαιο·
- θ) το όνομα και τη διεύθυνση των αρχών ή των οργανισμών που ελέγχουν την τήρηση των διατάξεων των προδιαγραφών του προϊόντος, καθώς και λεπτομερή περιγραφή των καθηκόντων τους.

Άρθρο 36

Αίτηση για χορήγηση προστασίας που αφορά γεωγραφική περιοχή τρίτης χώρας

1. Σε περίπτωση που η αίτηση για χορήγηση προστασίας αφορά γεωγραφική περιοχή τρίτης χώρας, πρέπει να περιλαμβάνει, επιπλέον των στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 35, στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η σχετική ονομασία προστατεύεται στη χώρα προέλευσης.

2. Η αίτηση αποστέλλεται στην Επιτροπή είτε απευθείας από τον αιτούντα είτε μέσω των αρχών της σχετικής τρίτης χώρας.

3. Η αίτηση για χορήγηση προστασίας συντάσσεται σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Κοινότητας ή συνοδεύεται από πιστοποιημένη μετάφραση σε μία από αυτές τις γλώσσες.

Άρθρο 37

Αιτούντες

1. Οποιαδήποτε ενδιαφερόμενη ομάδα παραγωγών, ή σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ένας μεμονωμένος παραγωγός, μπορούν να υποβάλλουν αίτηση προστασίας μιας ονομασίας προέλευσης ή μιας γεωγραφικής ένδειξης. Άλλοι ενδιαφερόμενοι μπορούν να συμμετέχουν στην αίτηση.

2. Οι παραγωγοί μπορούν να υποβάλλουν αίτηση για χορήγηση προστασίας μόνον για οίνους τους οποίους παράγουν.

3. Σε περίπτωση ονομασίας που αφορά διασυνοριακή γεωγραφική περιοχή ή παραδοσιακή ονομασία που συνδέεται με διασυνοριακή γεωγραφική περιοχή, είναι δυνατόν να υποβάλλεται κοινή αίτηση.

Τμήμα 3

Διαδικασία χορήγησης προστασίας

Άρθρο 38

Εθνική προκαταρκτική διαδικασία

1. Οι αιτήσεις για χορήγηση προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 34, μιας ονομασίας προέλευσης ή μιας γεωγραφικής ένδειξης οίνων καταγωγής Κοινότητας υπόκεινται σε εθνική προκαταρκτική διαδικασία σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

2. Η αίτηση για χορήγηση προστασίας υποβάλλεται στο κράτος μέλος από του οποίου το έδαφος προέρχεται η ονομασία προέλευσης ή η γεωγραφική ένδειξη.

3. Τα κράτη μέλη εξετάζουν εάν η αίτηση για χορήγηση προστασίας πληροί τους όρους που ορίζονται στο παρόν κεφάλαιο.

Τα κράτη μέλη προβλέπουν εθνική διαδικασία που διασφαλίζει την ενδεδειγμένη δημοσίευση της αίτησης και προβλέπουν περίοδο τουλάχιστον δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης εντός της οποίας οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει στο έδαφός τους δύναται να υποβάλει ένσταση κατά της προτεινόμενης προστασίας, καταθέτοντας δεόντως αιτιολογημένη δήλωση.

4. Εάν το κράτος μέλος θεωρεί ότι η ονομασία προέλευσης ή η γεωγραφική ένδειξη δεν πληροί τις σχετικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένης της πιθανότητας να μην υπάρχει συμβατότητα με την κοινοτική νομοθεσία γενικά, απορρίπτει την αίτηση.

5. Εάν το κράτος μέλος θεωρεί ότι οι σχετικές απαιτήσεις πληρούνται,

α) δημοσιεύει το ενιαίο έγγραφο και την προδιαγραφή του προϊόντος τουλάχιστον στο διαδίκτυο και

β) διαβιβάζει στην Επιτροπή αίτηση για χορήγηση προστασίας που περιλαμβάνει:

i) το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του αιτούντος,

ii) το ενιαίο έγγραφο που αναφέρεται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 στοιχείο δ),

iii) δήλωση του κράτους μέλους που αναφέρει ότι η αίτηση που υποβλήθηκε από τον αιτούντα πληροί τους όρους του παρόντος κανονισμού,

iv) τα στοιχεία της δημοσίευσης που αναφέρονται στο στοιχείο α).

Τα έγγραφα αυτά διαβιβάζονται σε μία από τις επίσημες γλώσσες των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή συνοδεύονται από πιστοποιημένη μετάφραση σε μια από τις εν λόγω γλώσσες.

6. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση με το παρόν άρθρο το αργότερο την 1η Αυγούστου 2009.

7. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος δεν έχει εθνική νομοθεσία για την προστασία των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί, επί μεταβατικής και μόνο βάσεως, να χορηγεί στην ονομασία αυτή σε εθνικό επίπεδο και κατά τα οριζόμενα στο παρόν κεφάλαιο προστασία η οποία αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης στην Επιτροπή. Η μεταβατική αυτή εθνική προστασία παύει την ημερομηνία κατά την οποία αποφασίζεται καταχώριση ή απόρριψη δυνάμει των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 39

Εξέταση από την Επιτροπή

1. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για προστασία της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης.

2. Η Επιτροπή εξετάζει εάν οι αιτήσεις για προστασία που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 5 πληρούν τους όρους που ορίζονται στο παρόν κεφάλαιο.

3. Εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι οι όροι που ορίζονται στο παρόν κεφάλαιο πληρούνται, δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* το ενιαίο έγγραφο που αναφέρεται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και τα στοιχεία της δημοσίευσης της προδιαγραφής του προϊόντος που αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 5.

Σε αντίθετη περίπτωση, λαμβάνεται απόφαση, με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, για την απόρριψη της αίτησης.

Άρθρο 40

Διαδικασία ένστασης

Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο άρθρο 39 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο, οποιοδήποτε κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, ή οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει έννομο συμφέρον, και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση για χορήγηση προστασίας ή σε τρίτη χώρα, δύναται να υποβάλλει ένσταση κατά της προτεινόμενης προστασίας, καταθέτοντας στην Επιτροπή δεόντως αιτιολογημένη δήλωση σχετικά με τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας που ορίζονται στο παρόν κεφάλαιο.

Σε περίπτωση φυσικού ή νομικού προσώπου που είναι εγκατεστημένο ή διαμένει σε τρίτη χώρα, η δήλωση αυτή κατατίθεται είτε απευθείας είτε μέσω των αρχών της σχετικής τρίτης χώρας, εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο.

Άρθρο 41

Απόφαση σχετικά με τη χορήγηση προστασίας

Με βάση τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, λαμβάνεται απόφαση, με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, είτε για χορήγηση προστασίας στην ονομασία προέλευσης ή στη γεωγραφική ένδειξη που πληροί τους όρους που αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο και είναι συμβατή με την κοινοτική νομοθεσία, είτε για απόρριψη της αίτησης εφόσον δεν πληρούνται οι όροι αυτοί.

Τμήμα 4

Ειδικές περιπτώσεις

Άρθρο 42

Ομώνυμα

1. Μία ονομασία, για την οποία κατατίθεται αίτηση και η οποία είναι πλήρως ή εν μέρει ομώνυμη με ονομασία που έχει ήδη καταχωρηθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού, καταχωρείται λαμβανομένων δεόντως υπόψη των τοπικών και παραδοσιακών χρήσεων και των κινδύνων σύγχυσης.

Μία ομώνυμη ονομασία που δημιουργεί στον καταναλωτή την εσφαλμένη εντύπωση ότι τα προϊόντα προέρχονται από άλλο έδαφος δεν καταχωρείται, έστω και εάν είναι ακριβής όσον αφορά το έδαφος, την περιοχή ή την τοποθεσία από την οποία προέρχονται τα συγκεκριμένα προϊόντα.

Η χρήση μιας καταχωρημένης ομώνυμης ονομασίας επιτρέπεται μόνον υπό πρακτικές προϋποθέσεις που εξασφαλίζουν ότι η ομώνυμη ονομασία, η οποία καταχωρήθηκε μεταγενέστερα, διακρίνεται σαφώς από εκείνη που έχει ήδη καταχωρηθεί, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να εξασφαλίζεται ισότιμη μεταχείριση των ενδιαφερόμενων παραγωγών και να μην παραπλανάται ο καταναλωτής.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, εάν μια ονομασία, για την οποία κατατίθεται αίτηση, είναι πλήρως ή εν μέρει ομώνυμη με γεωγραφική ένδειξη που προστατεύεται δυνάμει της νομοθεσίας των κρατών μελών.

Τα κράτη μέλη δεν καταχωρούν μη ταυτόσημες γεωγραφικές ενδείξεις για να προστατευτούν βάσει της οικείας τους νομοθεσίας περί γεωγραφικών ενδείξεων, σε περίπτωση που μια ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη προστατεύεται εντός της Κοινότητας δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας που αφορά τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις.

3. Πλην αντιθέτων διατάξεων των κανόνων εφαρμογής της Επιτροπής, σε περίπτωση που η ονομασία μιας οινοποιήσιμης ποικιλίας αμπέλου περιλαμβάνει ή αποτελείται από προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, η ονομασία αυτή δεν

χρησιμοποιείται για την επισήμανση των προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

4. Η προστασία των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων για προϊόντα που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 34 δεν θίγει τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις που εφαρμόζονται σε αλκοολούχα ποτά κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 110/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με τον ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση, την επισήμανση και την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των αλκοολούχων ποτών⁽¹⁾ και αντιστρόφως.

Άρθρο 43

Λόγοι απόρριψης της προστασίας

1. Οι ονομασίες που έχουν καταστεί γενόσημες δεν προστατεύονται ως ονομασίες προέλευσης ή γεωγραφικές ενδείξεις.

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ως «ονομασία που έχει καταστεί γενόσημη» νοείται η ονομασία ενός οίνου η οποία, παρόλο που συνδέεται με την τοποθεσία ή την περιοχή όπου το προϊόν είχε αρχικά παραχθεί ή είχε διατεθεί στην αγορά, έχει πλέον καταστεί γενόσημη ονομασία οίνου στην Κοινότητα.

Για να προσδιοριστεί εάν μία ονομασία έχει καταστεί κοινή ή όχι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι σχετικοί παράγοντες, ιδίως:

- η υφιστάμενη κατάσταση στην Κοινότητα, ιδίως στις περιοχές κατανάλωσης·
- οι σχετικές εθνικές ή κοινοτικές νομικές διατάξεις.

2. Μία ονομασία δεν προστατεύεται ως ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη εάν, λαμβανομένης υπόψη της φήμης ενός εμπορικού σήματος και της αναγνωρισιμότητάς του, η προστασία θα μπορούσε να παραπλανήσει τον καταναλωτή όσον αφορά την πραγματική ταυτότητα του οίνου.

Άρθρο 44

Σχέση με τα εμπορικά σήματα

1. Εφόσον μια ονομασία προέλευσης ή μια γεωγραφική ένδειξη προστατεύεται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η καταχώριση ενός εμπορικού σήματος που αντιστοιχεί σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 45 παράγραφος 2 για προϊόν που εμπίπτει σε μία από τις κατηγορίες που αναγράφονται στο παράρτημα IV απορρίπτεται εάν η αίτηση καταχώρισης του εμπορικού σήματος υποβάλλεται μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για προστασία της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης στην Επιτροπή και, κατά συνέπεια, χορηγείται προστασία για την ονομασία προέλευσης ή τη γεωγραφική ένδειξη.

Τα εμπορικά σήματα που έχουν καταχωριστεί κατά παράβαση του πρώτου εδαφίου ακυρώνονται.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 43 παράγραφος 2, ένα εμπορικό σήμα η χρήση του οποίου αντιστοιχεί σε μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 45 παράγραφος 2, για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση ή έχει καταχωριστεί ή έχει καθιερωθεί με τη χρήση,

⁽¹⁾ ΕΕ L 39 της 13.2.2008, σ. 16.

εάν προβλέπεται η δυνατότητα αυτή από τη σχετική νομοθεσία, στο έδαφος της Κοινότητας, πριν από την ημερομηνία κατά την οποία η αίτηση για προστασία της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης έχει υποβληθεί στην Επιτροπή, μπορεί να συνεχίσει να χρησιμοποιείται και να ανανεωθεί κατά παρέκκλιση της προστασίας της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης, υπό τον όρο ότι δεν υπάρχουν λόγοι για την ακύρωση ή την ανάκληση του εμπορικού σήματος κατά την έννοια της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων ⁽¹⁾ ή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα ⁽²⁾.

Στις περιπτώσεις αυτές, επιτρέπεται η χρήση της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης μαζί με τα σχετικά εμπορικά σήματα.

Τμήμα 5

Προστασία και έλεγχος

Άρθρο 45

Προστασία

1. Οι προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και οι προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις δύνανται να χρησιμοποιούνται από οποιονδήποτε επιχειρηματία διαθέτει στην αγορά οίνο ο οποίος παράγεται σύμφωνα με την αντίστοιχη προδιαγραφή του προϊόντος.

2. Οι προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης, οι προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις καθώς και οι οίνοι για τους οποίους χρησιμοποιούνται οι εν λόγω προστατευόμενες ονομασίες σύμφωνα με την προδιαγραφή του προϊόντος προστατεύονται από:

α) κάθε άμεση ή έμμεση εμπορική χρήση προστατευόμενης ονομασίας:

i) από συγκρίσιμα προϊόντα που δεν πληρούν την προδιαγραφή προϊόντος της προστατευόμενης ονομασίας, ή

ii) στο βαθμό που η χρήση αυτή εκμεταλλεύεται τη φήμη της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης·

β) κάθε κατάχρηση, απομίμηση ή επίκληση, έστω και αν αναφέρεται η πραγματική καταγωγή του προϊόντος ή της υπηρεσίας ή εάν η προστατευόμενη ονομασία είναι μεταφρασμένη ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως «στυλ», «τύπος», «μέθοδος», «όπως παράγεται στ.», «απομίμηση», «γεύση», «είδος» ή άλλες ανάλογες·

γ) κάθε άλλη ψευδή ή παραπλανητική ένδειξη σχετική με την προέλευση, την καταγωγή, τον χαρακτήρα ή τις βασικές ιδιότητες του προϊόντος στην εξωτερική ή εσωτερική συσκευασία, το διαφημιστικό υλικό ή τα έγγραφα που αφορούν τον σχετικό οίνο και τη συσκευασία του προϊόντος

⁽¹⁾ ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 92/10/ΕΟΚ (ΕΕ L 6 της 11.1.1992, σ. 35).

⁽²⁾ ΕΕ L 11 της 14.1.1994, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1891/2006 (ΕΕ L 386 της 29.12.2006, σ. 14).

στα εμπορευματοκιβώτια που ενδέχεται να δημιουργήσουν εσφαλμένες εντυπώσεις όσον αφορά την καταγωγή του·

δ) κάθε άλλη πρακτική ικανή να παραπλανήσει τον καταναλωτή όσον αφορά την πραγματική καταγωγή του προϊόντος.

3. Οι προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης ή οι προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις δεν καθίστανται κοινές στην Κοινότητα κατά την έννοια του άρθρου 43 παράγραφος 1.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίσουν τις παράνομες χρήσεις των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 46

Μητρώο

Η Επιτροπή καταρτίζει και διατηρεί ηλεκτρονικό μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων οίνων, διαθέσιμο για το κοινό.

Άρθρο 47

Ορισμός των αρμόδιων ελεγκτικών αρχών

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν την ή τις αρχές που είναι αρμόδιες για τους ελέγχους σχετικά με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από το παρόν κεφάλαιο σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλοι οι επιχειρηματίες που πληρούν τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δικαιούνται κάλυψη από σύστημα ελέγχων.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με την ή τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα ονόματα και τις διευθύνσεις τους και εξασφαλίζει την τακτική επικαιροποίηση των στοιχείων αυτών.

Άρθρο 48

Έλεγχος της τήρησης των προδιαγραφών

1. Όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις που σχετίζονται με γεωγραφική περιοχή της Κοινότητας, ο ετήσιος έλεγχος της τήρησης των προδιαγραφών του προϊόντος, κατά την παραγωγή του οίνου και κατά ή μετά τη συσκευασία του, εξασφαλίζεται από:

α) την ή τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 47 παράγραφος 1· ή

β) έναν ή περισσότερους οργανισμούς ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 που λειτουργούν ως οργανισμοί πιστοποίησης προϊόντων σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 5 του εν λόγω κανονισμού.

Το κόστος του ελέγχου αυτού βαρύνει τους επιχειρηματίες που αποτελούν το αντικείμενο του ελέγχου.

2. Όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις που σχετίζονται με γεωγραφική περιοχή τρίτης χώρας, ο ετήσιος έλεγχος της τήρησης των προδιαγραφών του προϊόντος, κατά την παραγωγή του οίνου και κατά ή μετά τη συσκευασία του, εξασφαλίζεται από:

- α) μία ή περισσότερες από τις δημόσιες αρχές που ορίζει η τρίτη χώρα· ή
- β) έναν ή περισσότερους οργανισμούς πιστοποίησης.

3. Οι οργανισμοί πιστοποίησης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) και στην παράγραφο 2 στοιχείο β) πληρούν το ευρωπαϊκό πρότυπο EN 45011 ή τον οδηγό ISO/IEC Guide 65 (γενικές απαιτήσεις που ισχύουν για τους οργανισμούς οι οποίοι προβαίνουν στην πιστοποίηση προϊόντων) και, από την 1η Μαΐου 2010, πρέπει να είναι διαπιστευμένοι σύμφωνα με το πρότυπο αυτό ή τον οδηγό αυτόν.

4. Όταν οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) και στην παράγραφο 2 στοιχείο α) ελέγχουν την τήρηση των προδιαγραφών του προϊόντος, πρέπει να διαθέτουν επαρκή εξήγγυα αντικειμενικότητας, αμεροληψίας και εξειδικευμένο προσωπικό και πόρους που είναι αναγκαίοι για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 49

Τροποποιήσεις των προδιαγραφών του προϊόντος

1. Κάθε αιτών που πληροί τους όρους του άρθρου 37 δύναται να υποβάλλει αίτηση για έγκριση τροποποίησης των προδιαγραφών προϊόντος προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης ή προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης, ιδίως για να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις των επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων ή για να επαναπροσδιοριστεί η γεωγραφική ζώνη που αναφέρεται στο άρθρο 35 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο στοιχείο γ). Οι αιτήσεις περιγράφουν και αιτιολογούν τις αιτούμενες τροποποιήσεις.

2. Σε περίπτωση που η προτεινόμενη τροποποίηση αφορά ένα ή περισσότερα στοιχεία του ενιαίου εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 στοιχείο δ), τα άρθρα 38 έως 41 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών στην αίτηση τροποποίησης. Ωστόσο, εάν η προτεινόμενη τροποποίηση είναι ήσσονος σημασίας, αποφασίζεται, με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, εάν θα εγκριθεί ή όχι η αίτηση χωρίς να ακολουθηθεί η διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 και στο άρθρο 40, και στην περίπτωση έγκρισης, η Επιτροπή προβαίνει στη δημοσίευση των στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 3.

3. Εάν η προτεινόμενη τροποποίηση δεν συνεπάγεται τροποποίηση του ενιαίου εγγράφου, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

- α) όταν η γεωγραφική ζώνη βρίσκεται σε συγκεκριμένο κράτος μέλος, το εν λόγω κράτος μέλος εκφράζει τη θέση του σχετικά με την τροποποίηση και, εάν είναι ευνοϊκή, δημοσιεύει τις τροποποιημένες προδιαγραφές του προϊόντος και ενημερώνει την Επιτροπή για τις εγκεκριμένες τροποποιήσεις και την αιτιολόγησή τους·

- β) όταν η γεωγραφική ζώνη βρίσκεται σε τρίτη χώρα, η Επιτροπή αποφαινεται για την έγκριση της προτεινόμενης τροποποίησης.

Άρθρο 50

Ανάκληση

Με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, μπορεί να αποφασίζεται, μετά από πρωτοβουλία της Επιτροπής ή δεόντως αιτιολογημένη αίτηση κράτους μέλους, τρίτης χώρας ή φυσικού ή νομικού προσώπου που έχει έννομο συμφέρον, να ανακληθεί η προστασία ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης, εάν δεν εξασφαλίζεται πλέον η τήρηση των αντίστοιχων προδιαγραφών του προϊόντος.

Τα άρθρα 38 έως 41 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 51

Υφιστάμενες προστατευόμενες ονομασίες οίνων

1. Οι ονομασίες οίνων οι οποίες προστατεύονται σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 54 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 και το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 753/2002, προστατεύονται αυτομάτως δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή τις εγγράφει στο μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 46 του παρόντος κανονισμού.

2. Όσον αφορά τις υφιστάμενες ονομασίες οίνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή:

- α) τους τεχνικούς φακέλους που προβλέπονται στο άρθρο 35 παράγραφος 1·
- β) τις εθνικές αποφάσεις έγκρισης.

3. Οι ονομασίες οίνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, για τις οποίες τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 δεν υποβάλλονται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, χάνουν την προστασία δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή λαμβάνει τα διοικητικά μέτρα που είναι αναγκαία για τη διαγραφή των ονομασιών από το μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 46.

4. Το άρθρο 50 δεν εφαρμόζεται στις υφιστάμενες προστατευόμενες ονομασίες οίνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Μπορεί να αποφασιστεί, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2014, μετά από πρωτοβουλία της Επιτροπής και με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, να ανακληθεί η προστασία των υφισταμένων προστατευόμενων ονομασιών οίνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εάν δεν πληρούν τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 34.

Τμήμα 6

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 52

Κανόνες εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

Τα μέτρα αυτά μπορούν ιδίως να περιλαμβάνουν παρεκκλίσεις από την εφαρμογή των κανόνων και απαιτήσεων που ορίζονται στο παρόν κεφάλαιο:

- α) όσον αφορά εκκρεμούσες αιτήσεις χορήγησης προστασίας ονομασιών προέλευσης ή γεωγραφικών ενδείξεων·
- β) όσον αφορά την παραγωγή ορισμένων οίνων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη σε γεωγραφική περιοχή πλησίον της γεωγραφικής περιοχής από την οποία προέρχονται τα σταφύλια·
- γ) όσον αφορά τις παραδοσιακές πρακτικές παραγωγής ορισμένων οίνων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης.

Άρθρο 53

Τέλη

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν τέλη για την κάλυψη των δαπανών τους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που πραγματοποιούνται κατά την εξέταση των αιτήσεων για προστασία, των ενστάσεων, των αιτήσεων τροποποιήσεων και των αιτήσεων ακύρωσης στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Παραδοσιακές ενδείξεις

Άρθρο 54

Ορισμοί

1. Ως «παραδοσιακή ένδειξη» νοείται ένδειξη η οποία χρησιμοποιείται παραδοσιακά στα κράτη μέλη για προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 για να δηλώνει:

- α) ότι το προϊόν έχει προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη βάσει της νομοθεσίας της Κοινότητας ή των κρατών μελών·
- β) τη μέθοδο παραγωγής ή παλαιώσης ή την ποιότητα, το χρώμα, την τοποθεσία, ή ένα ιδιαίτερο γεγονός που συνδέεται με την ιστορία, του προϊόντος με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη.

2. Οι παραδοσιακές ενδείξεις αναγνωρίζονται, ορίζονται και προστατεύονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

Άρθρο 55

Προστασία

1. Μια προστατευόμενη παραδοσιακή ένδειξη επιτρέπεται να χρησιμοποιείται μόνον για προϊόν το οποίο έχει παραχθεί σύμφωνα με τον ορισμό που αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 1.

Οι παραδοσιακές ενδείξεις προστατεύονται από την παράνομη χρήση.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που απαιτούνται για να εμποδίσουν την παράνομη χρήση προστατευόμενων παραδοσιακών ενδείξεων.

2. Οι παραδοσιακές ενδείξεις δεν καθίστανται κοινές ονομασίες στην Κοινότητα.

Άρθρο 56

Κανόνες εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, ιδίως όσον αφορά:

- α) τη διαδικασία χορήγησης προστασίας,
- β) το ειδικό επίπεδο προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Επισήμανση και παρουσίαση

Άρθρο 57

Ορισμός

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- α) ως «επισήμανση» νοείται το σύνολο λέξεων, ενδείξεων, εμπορικών ή βιομηχανικών σημάτων, εικόνων ή συμβόλων που τοποθετούνται σε συσκευασία, έγγραφο, πινακίδα, ετικέτα, δακτύλιο ή περιλαίμιο που συνοδεύει ή αναφέρεται στο συγκεκριμένο προϊόν·
- β) ως «παρουσίαση» νοείται κάθε πληροφορία που παρέχεται στους καταναλωτές μέσω της συσκευασίας του συγκεκριμένου προϊόντος, καθώς και μέσω του σχήματος και του τύπου των φιαλών.

Άρθρο 58

Εφαρμογή οριζόντιων κανόνων

Πλην αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, η οδηγία 89/104/ΕΟΚ, η οδηγία 89/396/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, σχετικά με τις ενδείξεις ή τα σήματα που επιτρέπουν την αναγνώριση της παρτίδας στην οποία ανήκει ένα τρόφιμο⁽¹⁾, η οδηγία 2000/13/ΕΚ και η οδηγία 2007/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τις ονομαστικές ποσότητες για προσυσκευασμένα προϊόντα⁽²⁾ εφαρμόζονται στην επισήμανση και την παρουσίαση των προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 186 της 30.6.1989, σ. 21. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 92/11/ΕΟΚ (ΕΕ L 65 της 11.3.1992, σ. 32).

⁽²⁾ ΕΕ L 247 της 21.9.2007, σ. 17.

Άρθρο 59

Υποχρεωτικές ενδείξεις

1. Στην επισήμανση και την παρουσίαση των προϊόντων που αναφέρονται στα σημεία 1 έως 11, 13, 15 και 16 του παραρτήματος IV τα οποία διατίθενται στην αγορά στην Κοινότητα ή εξάγονται περιλαμβάνονται οι ακόλουθες υποχρεωτικές ενδείξεις:

- α) η ονομασία της κατηγορίας του αμπελοοινικού προϊόντος σύμφωνα με το παράρτημα IV·
- β) για τους οίνους με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη:
 - i) ο όρος «προστατευόμενη ονομασία προέλευσης» ή «προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη», και
 - ii) η ονομασία της προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης ή της προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης·
- γ) ο αποκτημένος κατ' όγκο αλκοολικός τίτλος·
- δ) ένδειξη προέλευσης·
- ε) ένδειξη του εμφιαλωτή ή, στην περίπτωση αφρώδους οίνου, αεριούχου αφρώδους οίνου, αφρώδους οίνου ποιότητας ή αφρώδους οίνου ποιότητας αρωματικού τύπου, το όνομα του παραγωγού ή του πωλητή·
- στ) ένδειξη του εισαγωγέα στην περίπτωση εισαγόμενων οίνων·
- ζ) στην περίπτωση αφρώδους οίνου, αεριούχου αφρώδους οίνου, αφρώδους οίνου ποιότητας ή αφρώδους οίνου ποιότητας αρωματικού τύπου, ένδειξη της περιεκτικότητας σε σάκχαρα.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 στοιχείο α), η μνεία της κατηγορίας του αμπελοοινικού προϊόντος μπορεί να παραλείπεται για τους οίνους των οποίων οι ετικέτες περιλαμβάνουν προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 στοιχείο β), η μνεία των όρων «προστατευόμενη ονομασία προέλευσης» ή «προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη» μπορεί να παραλείπεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) όταν αναγράφεται στην ετικέτα παραδοσιακή ένδειξη όπως αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 1 στοιχείο α)·
- β) όταν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, το όνομα της προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης ή της προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης αναγράφεται στην ετικέτα.

Άρθρο 60

Προαιρετικές ενδείξεις

1. Στην επισήμανση και την παρουσίαση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 μπορεί να περιλαμβάνονται ιδίως οι ακόλουθες προαιρετικές ενδείξεις:

- α) το έτος συγκομιδής·

- β) το όνομα μιας ή περισσότερων οινοποιήσιμων ποικιλιών αμπέλου·
- γ) στην περίπτωση οίνων πλην των αναφερομένων στο άρθρο 59 παράγραφος 1 στοιχείο ζ), ένδειξη της περιεκτικότητας σε σάκχαρα·
- δ) για τους οίνους με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, οι παραδοσιακές ενδείξεις όπως αναφέρονται στο άρθρο 54 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
- ε) το κοινοτικό σύμβολο που αναφέρει την προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή την προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη·
- στ) ενδείξεις που αφορούν ορισμένες μεθόδους παραγωγής·
- ζ) για τους οίνους που φέρουν ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, το όνομα άλλης γεωγραφικής ενότητας η οποία είναι μικρότερη ή μεγαλύτερη από την περιοχή στην οποία βασίζεται η ονομασία προέλευσης ή η προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 42 παράγραφος 3 και όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των ενδείξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) για οίνους χωρίς προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη:

- α) τα κράτη μέλη θεσπίζουν νομοθετικές πράξεις, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις για την εξασφάλιση των διαδικασιών πιστοποίησης, έγκρισης και ελέγχου ούτως ώστε να κατοχυρώνεται το αληθές των σχετικών πληροφοριών·
- β) τα κράτη μέλη μπορούν, για οίνους παραγόμενους στο έδαφος τους από οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου, να καταρτίσουν καταλόγους εξαιρουμένων οινοποιήσιμων ποικιλιών αμπέλου βάσει αμερόληπτων και αντικειμενικών κριτηρίων και με τη δέουσα μέριμνα για θεμιτό ανταγωνισμό, ιδίως όταν:
 - i) υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης των καταναλωτών ως προς την πραγματική προέλευση του οίνου διότι η συγκεκριμένη οινοποιήσιμη ποικιλία αμπέλου συνιστά αναπόσπαστο μέρος μιας υπάρχουσας και προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης,
 - ii) οι σχετικοί έλεγχοι δεν συμφέρουν οικονομικά διότι η συγκεκριμένη οινοποιήσιμη ποικιλία αμπέλου αποτελεί πολύ μικρό τμήμα των αμπελώνων του κράτους μέλους·

- γ) τα μείγματα οίνων από διάφορα κράτη μέλη δεν επιδέχονται επισήμανση της ποικιλίας ή των ποικιλιών σταφυλιού, εκτός αν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη συμφωνήσουν διαφορετικά και μεριμνήσουν για τη δυνατότητα εφαρμογής των σχετικών διαδικασιών πιστοποίησης, έγκρισης και ελέγχου.

Άρθρο 61

Γλώσσες

1. Οι προβλεπόμενες στα άρθρα 59 και 60 υποχρεωτικές και προαιρετικές ενδείξεις, όταν παρουσιάζονται με τη μορφή κειμένου, πρέπει να αναγράφονται σε μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, το όνομα προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης ή προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης ή παραδοσιακές ενδείξεις αναφερόμενες στο άρθρο 54 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρέπει να αναγράφονται στην ετικέτα στην ή στις γλώσσες για τις οποίες ισχύει η προστασία.

Για τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης ή γεωγραφικές ενδείξεις ή τις ειδικές εθνικές ονομασίες, που δεν χρησιμοποιούν λατινικό αλφάβητο, το όνομα επιτρέπεται επίσης να αναγράφεται και σε μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας.

Άρθρο 62

Εφαρμογή

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών λαμβάνουν τα μέτρα που απαιτούνται για να διασφαλίζεται ότι προϊόντα αναφερόμενα στο άρθρο 59 παράγραφος 1 τα οποία δεν επισημαίνονται σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο δεν διατίθενται στην αγορά ή αποσύρονται.

Άρθρο 63

Μέτρα εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) λεπτομέρειες για την ένδειξη προέλευσης του σχετικού προϊόντος·
- β) τους όρους χρήσης των προαιρετικών ενδείξεων που αναφέρονται στο άρθρο 60·
- γ) ειδικές απαιτήσεις σχετικά με τις ενδείξεις που αφορούν το έτος συγκομιδής και την οινοποιήσιμη ποικιλία αμπέλου που αναγράφεται στις ετικέτες, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 60 παράγραφος 2·
- δ) περαιτέρω παρεκκλίσεις, πέραν εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 2, οι οποίες ορίζουν ότι επιτρέπεται να παραλείπεται η μνεία της κατηγορίας του αμπελοοινικού προϊόντος·
- ε) κανόνες για την προστασία που θα παρέχεται όσον αφορά την παρουσίαση ενός δεδομένου προϊόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Οργανώσεις παραγωγών και διεπαγγελματικές οργανώσεις

Άρθρο 64

Οργανώσεις παραγωγών

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αναγνωρίζουν οργανώσεις παραγωγών οι οποίες:

- α) έχουν συσταθεί από παραγωγούς προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό·
- β) έχουν συσταθεί με πρωτοβουλία των παραγωγών·

- γ) έχουν συγκεκριμένο στόχο, ο οποίος μπορεί να αφορά ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:
 - i) την από κοινού προσαρμογή της παραγωγής στις απαιτήσεις της αγοράς και τη βελτίωση του προϊόντος,
 - ii) την προώθηση της συγκέντρωσης της προσφοράς και τη διάθεση στην αγορά των προϊόντων των μελών της,
 - iii) την προώθηση του εξορθολογισμού και της βελτίωσης της παραγωγής και της μεταποίησης,
 - iv) τη μείωση του κόστους παραγωγής και του κόστους διαχείρισης και τη σταθεροποίηση των τιμών παραγωγού,
 - v) την προώθηση και την παροχή τεχνικής βοήθειας για τη χρήση φιλοπεριβαλλοντικών καλλιεργητικών πρακτικών και τεχνικών παραγωγής,
 - vi) την προώθηση πρωτοβουλιών για τη διαχείριση των υποπροϊόντων της οινοποίησης και τη διαχείριση αποβλήτων, ιδίως για να προστατεύεται η ποιότητα των υδάτων, του εδάφους και του τοπίου και να διαφυλάσσεται ή να προωθείται η βιοποικιλότητα,
 - vii) τη διεξαγωγή ερευνών σχετικά με αειφόρους μεθόδους παραγωγής και με τις εξελίξεις της αγοράς,
 - viii) τη συμβολή στην κατάρτιση των προγραμμάτων στήριξης που προβλέπονται στο κεφάλαιο I του τίτλου II·
- δ) εφαρμόζουν καταστατικό το οποίο υποχρεώνει τα μέλη τους, ιδίως:
 - i) να εφαρμόζουν τους κανόνες που εγκρίνει η οργάνωση παραγωγών όσον αφορά τη διαβίβαση πληροφοριών σχετικά με την παραγωγή, την εμπορία και την προστασία του περιβάλλοντος,
 - ii) να παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούνται από την οργάνωση των παραγωγών για στατιστικούς λόγους, ιδίως όσον αφορά τις καλλιεργούμενες εκτάσεις και τις εξελίξεις της αγοράς,
 - iii) να καταβάλουν χρηματικές ποινές για παραβίαση των υποχρεώσεων που προβλέπονται από το καταστατικό·
- ε) έχουν υποβάλει αίτηση αναγνώρισης ως οργάνωση παραγωγών στο σχετικό κράτος μέλος και η αίτηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
 - i) αποδεικτικά στοιχεία ότι πληρούν τους όρους που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ),
 - ii) αποδεικτικά στοιχεία ότι διαθέτουν ένα στοιχειώδη αριθμό μελών που ορίζεται από το οικείο κράτος μέλος,
 - iii) αποδεικτικά στοιχεία ότι καλύπτουν, στην περιοχή στην οποία δραστηριοποιείται η οργάνωση, μία ελάχιστη ποσότητα παραγωγής που μπορεί να διατεθεί στο εμπόριο και καθορίζεται από το οικείο κράτος μέλος,

- iv) αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την ορθή εκτέλεση των δραστηριοτήτων της τόσο όσον αφορά τη διάρκεια όσο και την αποτελεσματικότητα και τη συγκέντρωση της προσφοράς,
- v) αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τη δυνατότητα να λάβουν τεχνική βοήθεια τα μέλη για την εφαρμογή φιλοπεριβαλλοντικών καλλιεργητικών πρακτικών.

2. Οι οργανώσεις παραγωγών που έχουν αναγνωρισθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 θεωρούνται αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 65

Διεπαγγελματικές οργανώσεις

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αναγνωρίζουν διεπαγγελματικές οργανώσεις οι οποίες:

- a) συγκεντρώνουν τους εκπροσώπους οικονομικών δραστηριοτήτων που αφορούν την παραγωγή, την εμπορία ή τη μεταποίηση προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό·
- β) έχουν συσταθεί με πρωτοβουλία του συνόλου ή ορισμένων εκ των εκπροσώπων που αναφέρονται στο στοιχείο α)·
- γ) πραγματοποιούν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα σε μία ή περισσότερες περιοχές της Κοινότητας, λαμβάνοντας υπόψη τη δημόσια υγεία και τα συμφέροντα των καταναλωτών:
 - i) βελτίωση των γνώσεων και της διαφάνειας της παραγωγής και της αγοράς,
 - ii) βοήθεια για τον καλύτερο συντονισμό του τρόπου με τον οποίο διατίθενται στην αγορά τα προϊόντα, ιδίως με τη βοήθεια ερευνών και μελετών αγοράς,
 - iii) κατάρτιση υποδειγμάτων συμβάσεων συμβατών με τους κοινοτικούς κανόνες,
 - iv) πληρέστερη εκμετάλλευση του δυναμικού παραγωγής,
 - v) παροχή των πληροφοριών και πραγματοποίηση των ερευνών που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή της παραγωγής προς προϊόντα καλύτερα προσαρμοσμένα στις ανάγκες της αγοράς, τις προτιμήσεις και τις προσδοκίες των καταναλωτών, ιδίως όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων και την προστασία του περιβάλλοντος,
 - vi) παροχή πληροφοριών σχετικά με τα ειδικά χαρακτηριστικά του οίνου με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη,
 - vii) αναζήτηση τρόπων περιορισμού της χρήσης φυτοπροστατευτικών προϊόντων και άλλων εισροών και εξασφάλιση της ποιότητας των προϊόντων και της προστασίας του εδάφους και των υδάτων,
 - viii) προώθηση μεθόδων ολοκληρωμένης παραγωγής ή άλλων φιλοπεριβαλλοντικών μεθόδων παραγωγής,

- ix) ενθάρρυνση συνετής και υπεύθυνης κατανάλωσης οίνου και ενημέρωση σχετικά με τους κινδύνους που συνδέονται με την παρακινδυνευμένη κατανάλωση,
- x) διενέργεια ενεργειών προώθησης των οίνων, ιδίως σε τρίτες χώρες,
- xi) ανάπτυξη μεθόδων και μέσων για τη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων σε όλα τα στάδια της παραγωγής, της οινοποίησης και της εμπορίας,
- xii) αξιοποίηση, προστασία και προώθηση της βιολογικής γεωργίας,
- xiii) αξιοποίηση, προστασία και προώθηση των σημάτων ποιότητας και των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων·

- δ) έχουν υποβάλει αίτηση αναγνώρισης στο σχετικό κράτος μέλος και η αίτηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
 - i) αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την τήρηση των όρων που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως γ),
 - ii) αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων σε μία ή περισσότερες περιοχές του εδάφους του κράτους μέλους,
 - iii) αποδεικτικά στοιχεία ότι η οργάνωση αντιπροσωπεύει σημαντικό τμήμα της παραγωγής ή της εμπορίας προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό,
 - iv) στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η οργάνωση δεν έχει αναλάβει η ίδια την παραγωγή ή τη μεταποίηση ή την εμπορία προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Οι οργανώσεις που πληρούν τα κριτήρια της παραγράφου 1 και έχουν αναγνωρισθεί από τα κράτη μέλη θεωρούνται ως αναγνωρισμένες διεπαγγελματικές οργανώσεις δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 66

Διαδικασία αναγνώρισης

1. Οι αιτήσεις για αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών ή των διεπαγγελματικών οργανώσεων υποβάλλονται και εξετάζονται από το κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η οργάνωση.
2. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν εάν θα χορηγήσουν ή θα αρνηθούν την αναγνώριση της οργάνωσης εντός τεσσάρων μηνών από την υποβολή της αίτησης.

Άρθρο 67

Κανόνες εμπορίας

1. Για τη βελτίωση και τη σταθεροποίηση της λειτουργίας της κοινής αγοράς οίνων συμπεριλαμβανομένων των σταφυλιών, των γλευκών και των οίνων από τους οποίους προέρχονται, τα κράτη

μέλη παραγωγής, ιδίως μέσω της εφαρμογής αποφάσεων που λαμβάνονται από διεπαγγελματικές οργανώσεις, μπορούν να ορίζουν κανόνες εμπορίας για τη ρύθμιση της προσφοράς.

Οι κανόνες αυτοί είναι ανάλογοι προς τον επιδιωκόμενο στόχο και:

- α) δεν αφορούν καμία συναλλαγή μετά την πρώτη εμπορία του σχετικού προϊόντος·
- β) δεν επιτρέπουν τον καθορισμό της τιμής, ακόμη και σε περιπτώσεις που οι τιμές καθορίζονται ενδεικτικά ή για σύσταση·
- γ) δεν μπορούν να καταστήσουν μη διαθέσιμη υπέρμετρη αναλογία της συγκομιδής η οποία διαφορετικά θα ήταν διαθέσιμη·
- δ) δεν προβλέπουν τη δυνατότητα απόρριψης της έκδοσης των εθνικών και κοινοτικών πιστοποιητικών που απαιτούνται για την κυκλοφορία και την εμπορία οίνων, εφόσον η εμπορία είναι σύμφωνη με τους κανόνες αυτούς.

2. Οι κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να κοινοποιούνται στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις με δημοσίευση λεπτομερώς σε επίσημο έντυπο του οικείου κράτους μέλους.

Άρθρο 68

Παρακολούθηση

Τα κράτη μέλη:

- α) διενεργούν ελέγχους σε τακτά χρονικά διαστήματα για να εξασφαλίζουν ότι οι οργανώσεις παραγωγών και οι διεπαγγελματικές οργανώσεις πληρούν τους όρους αναγνώρισης που ορίζονται στα άρθρα 64 και 65·
- β) ανακαλούν την αναγνώριση εάν μία οργάνωση παραγωγών ή μία διεπαγγελματική οργάνωση δεν πληροί πλέον τις σχετικές απαιτήσεις και επιβάλλουν κυρώσεις στις οργανώσεις αυτές σε περίπτωση μη τήρησης των απαιτήσεων ή σε περίπτωση παρατυπιών.

Άρθρο 69

Ανακοίνωση

Την 1η Μαρτίου κάθε έτους το αργότερο, και για πρώτη φορά την 1η Μαρτίου 2009, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις αποφάσεις ή τα μέτρα που έλαβαν σύμφωνα με τα άρθρα 66, 67 και 68 κατά το προηγούμενο έτος.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 70

Γενικές αρχές

1. Πλην αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, οι δασμολογικοί συντελεστές του κοινού δασμολογίου εφαρμόζονται στα προϊόντα που καλύπτει ο παρών κανονισμός.

2. Εφόσον ο παρών κανονισμός ή οι διατάξεις που θεσπίζονται κατ'εφαρμογή του δεν ορίζουν το αντίθετο, απαγορεύονται κατά τις συναλλαγές με τρίτες χώρες:

- α) η επιβολή οποιασδήποτε επιβάρυνσης αποτελέσματος ισοδυνάμου με δασμό·
- β) η εφαρμογή οποιουδήποτε ποσοτικού περιορισμού ή μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος.

Άρθρο 71

Συνδυασμένη ονοματολογία

Οι γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας και οι ειδικοί κανόνες για την εφαρμογή της ισχύουν για την ταξινόμηση των προϊόντων που καλύπτει ο παρών κανονισμός. Η δασμολογική ονοματολογία που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, των ορισμών και των κατηγοριών των παραρτημάτων I και IV ενσωματώνονται στο κοινό δασμολόγιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Πιστοποιητικά εισαγωγής και εξαγωγής

Άρθρο 72

Πιστοποιητικά εισαγωγής και εξαγωγής

1. Μπορεί να αποφασίζεται, με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, ότι, για τις εισαγωγές στην Κοινότητα ή τις εξαγωγές από την Κοινότητα ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα των κωδικών ΣΟ 2009 61, 2009 69 και 2204, απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής ή εξαγωγής.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη πιστοποιητικών για τη διαχείριση των σχετικών αγορών, και ιδίως, στην περίπτωση των πιστοποιητικών εισαγωγής, για την παρακολούθηση των εισαγωγών των εν λόγω προϊόντων.

Άρθρο 73

Έκδοση πιστοποιητικών

Τα κράτη μέλη εκδίδουν πιστοποιητικά εισαγωγής και εξαγωγής για όλους τους αιτούντες, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής τους στην Κοινότητα, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά σε κανονισμό του Συμβουλίου ή οποιαδήποτε άλλη πράξη του Συμβουλίου και με την επιφύλαξη των μέτρων που θεσπίζονται για την εφαρμογή του κεφαλαίου IV.

Άρθρο 74

Ισχύς των πιστοποιητικών

Τα πιστοποιητικά εισαγωγής και εξαγωγής ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα.

Άρθρο 75

Εγγύηση

1. Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, για την έκδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής απαιτείται η σύσταση εγγύησης προκειμένου να εξασφαλίζεται η εισαγωγή ή η εξαγωγή των προϊόντων κατά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού.

2. Πλην περιπτώσεων ανωτέρας βίας, η εγγύηση καταπίπτει εν όλω ή εν μέρει, εάν η εισαγωγή ή η εξαγωγή δεν πραγματοποιηθεί ή πραγματοποιηθεί μόνο εν μέρει κατά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού.

Άρθρο 76

Ειδική εγγύηση

1. Για τους χυμούς και τα γλεύκη που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2009 61, 2009 69 και 2204 30, για τα οποία η επιβολή των δασμών του κοινού δασμολογίου εξαρτάται από την τιμή εισαγωγής του προϊόντος, το πραγματικό ποσό της τιμής αυτής επαληθεύεται είτε με τον έλεγχο κάθε παρτίδας είτε με τη χρήση μιας κατ' αποκοπή αξίας εισαγωγής που υπολογίζεται από την Επιτροπή με βάση τις τιμές των ίδιων προϊόντων στις χώρες καταγωγής.

Εφόσον η δηλωθείσα τιμή εισόδου της παρτίδας είναι ανώτερη από την κατ' αποκοπή αξία εισαγωγής, προσ αυξημένη ενδεχομένως κατά ένα περιθώριο που αποφασίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 113 παράγραφος 1, και το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει την κατ' αποκοπή αξία κατά ποσοστό μεγαλύτερο από 10 %, απαιτείται η σύσταση εγγύησης ίσης προς τους εισαγωγικούς δασμούς που καθορίζονται με βάση την κατ' αποκοπή αξία εισαγωγής.

Εάν η τιμή εισόδου της παρτίδας δεν έχει δηλωθεί, η εφαρμογή του κοινού δασμολογίου εξαρτάται από την κατ' αποκοπή αξία εισαγωγής ή από την εφαρμογή, υπό όρους που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, των οικείων διατάξεων της τελωνειακής νομοθεσίας.

2. Στην περίπτωση που οι παρεκκλίσεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στα σημεία Β.5 ή Γ του παραρτήματος VI εφαρμόζονται σε εισαχθέντα προϊόντα, οι εισαγωγείς καταθέτουν εγγύηση για τα προϊόντα αυτά στις οριζόμενες τελωνειακές αρχές κατά τη στιγμή της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία. Η εγγύηση αποδεσμεύεται όταν ο εισαγωγέας προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία στις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο το προϊόν τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία, από τα οποία προκύπτει ότι τα γλεύκη μεταπονήθηκαν σε χυμό σταφυλιού, χρησιμοποιήθηκαν σε άλλα προϊόντα εκτός του αμπελοοικονομικού τομέα ή, εάν οινοποιήθηκαν, ότι επισημάνθηκαν κατάλληλα.

Άρθρο 77

Μέτρα εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) τον καθορισμό κριτηρίων για τον προσδιορισμό της εφαρμοστεάς μεθόδου ελέγχου·
- β) τους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των κατ' αποκοπή αξιών εισαγωγής·
- γ) το επίπεδο των εγγυήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 75 και 76 και τους κανόνες που διέπουν την αποδέσμευσή τους·
- δ) ανάλογα με την περίπτωση, τον κατάλογο των προϊόντων για τα οποία απαιτείται πιστοποιητικό εισαγωγής ή εξαγωγής·
- ε) ανάλογα με την περίπτωση, τους όρους υπό τους οποίους εκδίδονται πιστοποιητικά εισαγωγής ή εξαγωγής και τη διάρκεια ισχύος τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Μέτρα διασφάλισης και ενεργητικής και παθητικής τελειοποίησης

Άρθρο 78

Μέτρα διασφάλισης

1. Μέτρα διασφάλισης κατά των εισαγωγών στην Κοινότητα λαμβάνονται από την Επιτροπή, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 519/94 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες ⁽¹⁾ και (ΕΚ) αριθ. 3285/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών ⁽²⁾.

2. Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά δυνάμει οποιασδήποτε άλλης πράξης του Συμβουλίου, τα μέτρα διασφάλισης κατά των εισαγωγών στην Κοινότητα που προβλέπονται σε διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται δυνάμει του άρθρου 300 της συνθήκης λαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 67 της 10.3.1994, σ. 89. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 427/2003 (ΕΕ L 65 της 8.3.2003, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 349 της 31.12.1994, σ. 53. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/2004 (ΕΕ L 374 της 22.12.2004, σ. 1).

3. Τις αποφάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 μπορούν να λαμβάνονται από την Επιτροπή κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία. Εάν ένα κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή αίτηση, η Επιτροπή λαμβάνει τη σχετική απόφαση εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του αιτήματος.

Τα εν λόγω μέτρα κοινοποιούνται στα κράτη μέλη και εφαρμόζονται αμέσως.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 είναι δυνατόν να παραπέμπονται στο Συμβούλιο από οποιοδήποτε κράτος μέλος εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησής τους. Το Συμβούλιο συνέρχεται αμελλητί. Μπορεί να τροποποιεί ή να καταργεί τις αποφάσεις με ειδική πλειοψηφία, εντός ενός μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία παραπέμφθηκαν στο Συμβούλιο.

4. Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι ένα μέτρο διασφάλισης που έχει ληφθεί σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2 πρέπει να ανακληθεί ή να τροποποιηθεί, ακολουθεί την ακόλουθη διαδικασία:

- α) εάν το μέτρο εκδόθηκε από το Συμβούλιο, η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο την ανάκληση ή την τροποποίησή του. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία·
- β) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, τα κοινοτικά μέτρα διασφάλισης ανακαλούνται ή τροποποιούνται από την Επιτροπή.

Άρθρο 79

Πρόσθετοι εισαγωγικοί δασμοί

1. Ένας πρόσθετος εισαγωγικός δασμός εφαρμόζεται στις εισαγωγές, με το δασμολογικό συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 70 παράγραφος 1, χυμού και γλεύκους σταφυλιών που συνοδεύονται από ειδική ρήτρα διασφάλισης («SSG») στη συμφωνία για τη γεωργία που συνήφθη στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, ώστε να προληφθούν ή να αποτραπούν δυσμενείς επιπτώσεις στην κοινοτική αγορά οι οποίες ενδέχεται να προκύψουν από τις εν λόγω εισαγωγές, εάν:

- α) οι εισαγωγές πραγματοποιούνται σε τιμή χαμηλότερη από το επίπεδο που κοινοποίησε η Κοινότητα στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ)· ή
- β) ο όγκος των εισαγωγών για οποιοδήποτε έτος υπερβαίνει ένα ορισμένο επίπεδο.

Ο όγκος που αναφέρεται στο στοιχείο β) βασίζεται στις ευκαιρίες πρόσβασης στην αγορά οι οποίες ορίζονται, κατά περίπτωση, ως εισαγωγές σε ποσοστό επί της αντίστοιχης εγχώριας κατανάλωσης κατά τα τρία προηγούμενα έτη.

2. Δεν επιβάλλονται πρόσθετοι εισαγωγικοί δασμοί εάν δεν θεωρείται πιθανόν ότι οι εισαγωγές θα προκαλέσουν διαταραχές στην κοινοτική αγορά ή εάν οι επιπτώσεις θα ήσαν δυσανάλογες ως προς τον επιδιωκόμενο στόχο.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), οι τιμές εισαγωγής καθορίζονται με βάση τις τιμές εισαγωγής cif της συγκεκριμένης παρτίδας.

Οι τιμές εισαγωγής cif επαληθεύονται για το σκοπό αυτό με βάση τις αντιπροσωπευτικές τιμές του εν λόγω προϊόντος στην παγκόσμια αγορά ή στην κοινοτική αγορά εισαγωγής του προϊόντος.

Άρθρο 80

Αναστολή του καθεστώτος ενεργητικής και παθητικής τελειοποίησης

1. Όταν η κοινοτική αγορά έχει διαταραχθεί ή κινδυνεύει να διαταραχθεί από το καθεστώς της ενεργητικής ή παθητικής τελειοποίησης, μπορεί να αποφασίζεται, κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους ή με πρωτοβουλία της Επιτροπής και με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, να ανασταλεί εν όλω ή εν μέρει το καθεστώς της ενεργητικής ή παθητικής τελειοποίησης για τα προϊόντα που καλύπτει ο παρών κανονισμός. Εάν ένα κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή σχετικό αίτημα, η Επιτροπή αποφασίζει επ' αυτού εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του αιτήματος.

Τα εν λόγω μέτρα κοινοποιούνται στα κράτη μέλη και εφαρμόζονται αμέσως.

Κάθε κράτος μέλος μπορεί να παραπέμψει στο Συμβούλιο τα μέτρα που αποφασίζονται δυνάμει του πρώτου εδαφίου, εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησής τους. Το Συμβούλιο συνέρχεται αμελλητί. Μπορεί να τροποποιεί ή να καταργεί τα σχετικά μέτρα με ειδική πλειοψηφία, εντός ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής της προσφυγής στο Συμβούλιο.

2. Εφόσον απαιτείται για την εύρυθμη λειτουργία της κοινής οργάνωσης της αμπελοοικονομικής αγοράς, η προσφυγή στο καθεστώς της ενεργητικής ή παθητικής τελειοποίησης για τα προϊόντα που καλύπτει ο παρών κανονισμός μπορεί να απαγορεύεται εν όλω ή εν μέρει από το Συμβούλιο, με τη διαδικασία του άρθρου 37 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Άρθρο 81

Κανόνες εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Κανόνες που εφαρμόζονται στις εισαγωγές

Άρθρο 82

Απαιτήσεις για την εισαγωγή

1. Εκτός αντθέτων διατάξεων, ιδίως σε συμφωνίες που συνάπτονται δυνάμει του άρθρου 300 της συνθήκης, οι διατάξεις σχετικά με τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις και την επισήμανση που προβλέπονται στα κεφάλαια III και IV του τίτλου III του παρόντος κανονισμού, ανάλογα με την περίπτωση, καθώς και στο άρθρο 25 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται στα προϊόντα των κωδικών ΣΟ 2009 61, 2009 69 και 2204 τα οποία εισάγονται στην Κοινότητα.

2. Εκτός αντιθέτων διατάξεων σε συμφωνίες που συνάπτονται δυνάμει του άρθρου 300 της συνθήκης, τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου παράγονται σύμφωνα με οινολογικές πρακτικές τις οποίες συνιστά και δημοσιεύει ο Διεθνής Οργανισμός Αμπέλου και Οίνου (ΟΙΒ) ή οι οποίοι εγκρίνονται από την Κοινότητα δυνάμει του παρόντος κανονισμού και των μέτρων εφαρμογής του.

3. Για την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 απαιτείται η προσκόμιση:

- α) βεβαίωσης ως προς τη συμμόρφωση με τις διατάξεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, η οποία συντάσσεται από αρμόδιο οργανισμό, ο οποίος περιλαμβάνεται σε κατάλογο που πρόκειται να δημοσιοποιηθεί από την Επιτροπή, στη χώρα από την οποία προέρχεται το προϊόν·
- β) δελτίου ανάλυσης που συντάσσεται από οργανισμό ή υπηρεσία που ορίζεται από τη χώρα από την οποία προέρχεται το προϊόν, στην περίπτωση που το προϊόν προορίζεται για άμεση κατανάλωση από τον άνθρωπο.

Άρθρο 83

Δασμολογικές ποσοτώσεις

1. Οι δασμολογικές ποσοτώσεις για τις εισαγωγές προϊόντων που καλύπτει ο παρών κανονισμός, οι οποίες απορρέουν από συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης ή από οποιαδήποτε άλλη πράξη του Κοινοβουλίου, ανοίγονται και αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού.

2. Η διαχείριση των δασμολογικών ποσοτώσεων πραγματοποιείται με τρόπο ώστε να αποφεύγεται οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων, με την εφαρμογή μιας από τις κάτωθι μεθόδους ή συνδυασμού αυτών ή άλλης κατάλληλης μεθόδου:

- α) μέθοδος που στηρίζεται στη χρονολογική σειρά της κατάθεσης αιτήσεων (αρχή της «εξυπηρέτησης κατά σειρά χρονικής προτεραιότητας»·
- β) μέθοδος κατανομής κατ' αναλογία των ποσοτήτων που ζητήθηκαν κατά την κατάθεση των αιτήσεων (μέθοδος της «ταυτόχρονης εξέτασης»·
- γ) μέθοδος που στηρίζεται στον συνυπολογισμό των παραδοσιακών ροών εμπορίου (μέθοδος «παραδοσιακών/νεοεμφανιζόμενων επιχειρήσεων»).

3. Οι χρησιμοποιούμενες μέθοδοι διαχείρισης δίνουν τη δέουσα βαρύτητα, ανάλογα με την περίπτωση, στις ανάγκες εφοδιασμού της κοινοτικής αγοράς και στην ανάγκη διασφάλισης της ισορροπίας της.

Άρθρο 84

Μέτρα εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) λεπτομέρειες για τις απαιτήσεις εισαγωγής·

- β) εγγυήσεις ως προς τη φύση, την προέλευση και την καταγωγή του προϊόντος·
- γ) αναγνώριση του εγγράφου που χρησιμοποιείται για την επαλήθευση της ύπαρξης των εγγυήσεων που αναφέρονται στο στοιχείο β).

ΤΙΤΛΟΣ V

ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Παράνομες φυτεύσεις

Άρθρο 85

Παράνομες φυτεύσεις που πραγματοποιήθηκαν μετά τις 31 Αυγούστου 1998

1. Οι παραγωγοί εκρίζουν με δικά τους έξοδα τις εκτάσεις που έχουν φυτευτεί με αμπέλια χωρίς αντίστοιχο δικαίωμα φύτευσης, ανάλογα με την περίπτωση, μετά τις 31 Αυγούστου 1998.

2. Εν αναμονή της εκρίζωσης σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα σταφύλια και τα προϊόντα που παρασκευάζονται από σταφύλια προερχόμενα από εκτάσεις που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο επιτρέπεται να κυκλοφορούν στην αγορά μόνο για σκοπούς απόσταξης με αποκλειστικά έξοδα του παραγωγού. Τα προϊόντα που λαμβάνονται από την απόσταξη δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την παρασκευή αλκοόλης με κεκτημένο κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο 80 % vol. ή χαμηλότερο.

3. Με την επιφύλαξη, ανάλογα με την περίπτωση, παλαιότερων κυρώσεων που έχουν επιβάλει τα κράτη μέλη, τα κράτη μέλη επιβάλλουν, από τις 31 Δεκεμβρίου 2008 και εξής, κυρώσεις στους παραγωγούς που δεν έχουν τηρήσει την παρούσα υποχρέωση εκρίζωσης, οι οποίες κλιμακώνονται ανάλογα με τη σοβαρότητα, την έκταση και τη διάρκεια της παράβασης.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή έως την 1η Μαρτίου κάθε έτους τις εκτάσεις που έχουν φυτευτεί με αμπέλια χωρίς αντίστοιχο δικαίωμα φύτευσης μετά τις 31 Αυγούστου 1998 καθώς και τις εκτάσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο εκρίζωσης σύμφωνα με την παράγραφο 1.

5. Η λήξη της μεταβατικής απαγόρευσης σχετικά με τις νέες φυτεύσεις στις 31 Δεκεμβρίου 2015, όπως προβλέπεται στο άρθρο 90 παράγραφος 1, δεν θίγει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 86

Υποχρεωτική διευθέτηση των παράνομων φυτεύσεων που πραγματοποιήθηκαν πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998

1. Οι παραγωγοί προβαίνουν, έναντι καταβολής τελών και το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2009, σε διευθέτηση των εκτάσεων που έχουν φυτευτεί με αμπέλια χωρίς αντίστοιχο δικαίωμα φύτευσης, ανάλογα με την περίπτωση, πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998.

Με την επιφύλαξη τυχόν διαδικασιών στα πλαίσια της εκκαθάρισης λογαριασμών, το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στις εκτάσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο διευθέτησης βάσει των διατάξεων του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

2. Τα τέλη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Ισοδυναμούν τουλάχιστον με το διπλάσιο της μέσης αξίας του αντίστοιχου δικαιώματος φύτευσης στη σχετική περιοχή.

3. Εν αναμονή της διευθέτησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα σταφύλια ή τα προϊόντα που παρασκευάζονται από σταφύλια προερχόμενα από εκτάσεις που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο επιτρέπεται να κυκλοφορούν στην αγορά μόνο για σκοπούς απόσταξης με αποκλειστικά έξοδα του παραγωγού. Τα προϊόντα δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την παρασκευή αλκοόλης με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο 80 % vol. ή χαμηλότερο.

4. Οι παράνομες εκτάσεις της παραγράφου 1 που δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο διευθέτησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2009 εκρίζονται από τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς με δικά τους έξοδα.

Τα κράτη μέλη επιβάλλουν κυρώσεις, οι οποίες κλιμακώνονται ανάλογα με τη σοβαρότητα, την έκταση και τη διάρκεια της παράβασης, στους παραγωγούς οι οποίοι δεν συμμορφώνονται με αυτή την υποχρέωση εκρίζωσης.

Εν αναμονή της εκρίζωσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η παράγραφος 3 εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών.

5. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή έως την 1η Μαρτίου των εκάστοτε αντίστοιχων ετών:

- α) τις εκτάσεις που έχουν φυτευτεί με αμπέλια χωρίς αντίστοιχο δικαίωμα φύτευσης πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1998·
- β) τις εκτάσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο διευθέτησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα αναφερόμενα στην ίδια παράγραφο τέλη, καθώς και τη μέση αξία των περιφερειακών δικαιωμάτων φύτευσης που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, για πρώτη φορά την 1η Μαρτίου 2010 το αργότερο, τις εκτάσεις που εκρίζώθηκαν σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4.

6. Η λήξη της μεταβατικής απαγόρευσης για νέες φυτεύσεις στις 31 Δεκεμβρίου 2015, όπως προβλέπεται στο άρθρο 80 παράγραφος 1, δεν θίγει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 3, 4 και 5.

Άρθρο 87

Έλεγχος της μη κυκλοφορίας ή της απόσταξης

1. Όσον αφορά το άρθρο 85 παράγραφος 2 και το άρθρο 86 παράγραφοι 3 και 4, τα κράτη μέλη απαιτούν αποδεικτικά στοιχεία για τη μη κυκλοφορία των συγκεκριμένων προϊόντων ή, εάν τα συγκεκριμένα προϊόντα αποστάζονται, την προσκόμιση συμφωνητικών απόσταξης.

2. Τα κράτη μέλη ελέγχουν τη μη κυκλοφορία και την απόσταξη που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Επιβάλλουν κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εκτάσεις που αποτελούν αντικείμενο απόσταξης και τους αντίστοιχους όγκους αλκοόλης.

Άρθρο 88

Συνοδευτικά μέτρα

Για τις εκτάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 86 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, εφόσον δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο διευθέτησης, και για τις εκτάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 85 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο δεν χορηγούνται εθνικά ή κοινοτικά μέτρα στήριξης.

Άρθρο 89

Κανόνες εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) λεπτομέρειες σχετικά με τις υποχρεώσεις κοινοποίησης των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων πιθανών περικοπών των πιστώσεων του προϋπολογισμού που αναφέρονται στο παράρτημα II σε περίπτωση μη συμμόρφωσης·
- β) λεπτομέρειες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλουν τα κράτη μέλη σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 85, 86 και 87.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Μεταβατικό καθεστώς δικαιωμάτων φύτευσης

Άρθρο 90

Μεταβατική απαγόρευση φύτευσης αμπέλων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 24 και ιδίως της παραγράφου 3 αυτού, η φύτευση αμπέλων με οινοποιησιμες ποικιλίες αμπέλου ταξινομήσιμες σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 απαγορεύεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

2. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015, απαγορεύεται επίσης ο επανεμβολιασμός οινοποιησιμων ποικιλιών αμπέλου που έχουν ταξινομηθεί σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 σε ποικιλίες άλλες πλην των οινοποιησιμων ποικιλιών αμπέλου που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο.

3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2, οι φυτεύσεις και ο επανεμβολιασμός που αναφέρονται στις εν λόγω παραγράφους επιτρέπονται εφόσον καλύπτονται από:

- α) νέο δικαίωμα φύτευσης, κατά την έννοια του άρθρου 91·
- β) δικαίωμα αναφύτευσης, κατά την έννοια του άρθρου 92·
- γ) δικαίωμα φύτευσης που παρέχεται από αποθεματικό, κατά την έννοια των άρθρων 93 και 94.

4. Τα δικαιώματα φύτευσης που αναφέρονται στην παράγραφο 3 χορηγούνται σε εκτάρια.

5. Τα άρθρα 91 έως 96 ισχύουν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν τη διατήρηση της απαγόρευσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στο έδαφός τους ή σε τμήματα του εδάφους τους το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2018. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως στο συγκεκριμένο κράτος μέλος οι κανόνες που διέπουν το μεταβατικό καθεστώς φύτευσης όπως καθορίζεται στο παρόν κεφάλαιο και στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 91

Νέα δικαιώματα φύτευσης

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν δικαιώματα νέας φύτευσης σε παραγωγούς όσον αφορά εκτάσεις:

- α) που προορίζονται για νέες φυτεύσεις στα πλαίσια μέτρων αναδάσμου ή μέτρων απαλλοτριώσης για λόγους κοινής ωφελείας, που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των ισχυουσών εθνικών νομοθεσιών·
- β) που προορίζονται για πειραματικούς σκοπούς·
- γ) που προορίζονται για τη σύσταση μητρικών φυτειών εμβολιοληψίας·
- δ) των οποίων τα αμπελοοινικά προϊόντα προορίζονται αποκλειστικά για την οικογενειακή κατανάλωση του αμπελοκαλλιεργητή.

2. Τα χορηγηθέντα νέα δικαιώματα φύτευσης:

- α) χρησιμοποιούνται από το παραγωγό στον οποίο χορηγούνται·
- β) χρησιμοποιούνται πριν από το τέλος της δεύτερης αμπελοοινικής περιόδου που ακολουθεί εκείνη κατά την οποία χορηγούνται·
- γ) χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς για τους οποίους χορηγούνται.

Άρθρο 92

Δικαιώματα αναφύτευσης

1. Τα κράτη μέλη χορηγούν δικαιώματα αναφύτευσης σε παραγωγούς που έχουν προβεί σε εκρίζωση αμπελώνων.

Ωστόσο, οι εκριζωθείσες εκτάσεις για τις οποίες έχει χορηγηθεί πρωτοδότηση εκρίζωσης σύμφωνα με το κεφάλαιο III δεν παρέχουν δικαιώματα αναφύτευσης.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν δικαιώματα αναφύτευσης σε παραγωγούς που αναλαμβάνουν να προβούν σε εκρίζωση αμπελώνων. Στις περιπτώσεις αυτές, η εκρίζωση της σχετικής έκτασης πραγματοποιείται το αργότερο στο τέλος του τρίτου έτους που ακολουθεί εκείνο κατά το οποίο φυτεύτηκαν οι νέοι αμπελώνες για τους οποίους είχαν χορηγηθεί τα δικαιώματα αναφύτευσης.

3. Τα χορηγούμενα δικαιώματα αναφύτευσης αντιστοιχούν σε έκταση ισοδύναμη, από άποψη καθαρής παραγωγής, προς την εκριζωθείσα έκταση.

4. Τα δικαιώματα αναφύτευσης ασκούνται στην εκμετάλλευση για την οποία χορηγούνται. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν περαιτέρω ότι αυτά τα δικαιώματα αναφύτευσης μπορούν να ασκηθούν μόνο στην έκταση όπου έχει πραγματοποιηθεί η εκρίζωση.

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 4, τα κράτη μέλη δύναται να αποφασίζουν ότι τα δικαιώματα αναφύτευσης μπορούν να μεταβιβάζονται, εν όλω ή εν μέρει, σε άλλη εκμετάλλευση στο ίδιο κράτη μέλος, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) ένα μέρος της σχετικής εκμετάλλευσης μεταβιβάζεται σε άλλη εκμετάλλευση·
- β) οι εκτάσεις στην άλλη εκμετάλλευση προορίζονται για:
 - i) την παραγωγή οίνων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, ή
 - ii) την καλλιέργεια μητρικών φυτειών εμβολιοληψίας.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η εφαρμογή των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο να μην οδηγήσει σε συνολική αύξηση του δυναμικού παραγωγής στην επικράτειά τους, ιδίως όταν πραγματοποιούνται μεταβιβάσεις από μη αρδευόμενες σε αρδευόμενες εκτάσεις.

6. Οι παράγραφοι 1 έως 5 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών σε δικαιώματα παρόμοια με δικαιώματα αναφύτευσης τα οποία αποκτήθηκαν δυνάμει προηγούμενης κοινοτικής ή εθνικής νομοθεσίας.

7. Τα δικαιώματα αναφύτευσης που έχουν χορηγηθεί δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 χρησιμοποιούνται εντός των περιόδων που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 93

Εθνικό και περιφερειακό αποθεματικό δικαιωμάτων φύτευσης

1. Προκειμένου να βελτιωθεί η διαχείριση του δυναμικού παραγωγής τα κράτη μέλη δημιουργούν εθνικό αποθεματικό ή περιφερειακά αποθεματικά δικαιωμάτων φύτευσης.

2. Τα κράτη μέλη που έχουν δημιουργήσει εθνικό αποθεματικό ή περιφερειακά αποθεματικά δικαιωμάτων φύτευσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 μπορούν να διατηρούν τα εν λόγω αποθεματικά εφόσον χρόνο εφαρμόζουν το μεταβατικό καθεστώς δικαιωμάτων φύτευσης κατά τα οριζόμενα στο παρόν κεφάλαιο.

3. Τα ακόλουθα δικαιώματα φύτευσης παρέχονται στα εθνικά ή περιφερειακά αποθεματικά εάν δεν χρησιμοποιηθούν εντός των καθορισμένων προθεσμιών:

- α) δικαιώματα νέας φύτευσης·
- β) δικαιώματα αναφύτευσης·
- γ) δικαιώματα φύτευσης που παρέχονται από αποθεματικό.

4. Οι παραγωγοί μπορούν να μεταβιβάσουν τα δικαιώματα αναφύτευσης στο εθνικό αποθεματικό ή στα περιφερειακά αποθεματικά. Οι όροι της εν λόγω μεταβίβασης, ενδεχομένως επί πληρωμή από εθνικούς λογαριασμούς, καθορίζονται από τα κράτη μέλη, λαμβάνοντας υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των μερών.

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν να μην εφαρμόσουν σύστημα αποθεματικού, υπό τον όρο ότι μπορούν να αποδείξουν ότι υπάρχει αποτελεσματικό εναλλακτικό σύστημα για τη διαχείριση των δικαιωμάτων φύτευσης σε ολόκληρη την επικράτεια τους. Το εναλλακτικό σύστημα μπορεί, εφόσον απαιτείται, να παρεκκλίνει από τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται επίσης στα κράτη μέλη τα οποία διακόπτουν τη λειτουργία εθνικού αποθεματικού ή περιφερειακών αποθεματικών δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

Άρθρο 94

Χορήγηση δικαιωμάτων φύτευσης από το αποθεματικό

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν δικαιώματα από αποθεματικό:

- α) δωρεάν, σε παραγωγούς ηλικίας κάτω των 40 ετών, οι οποίοι διαθέτουν επαρκή επαγγελματική ικανότητα και γνώσεις και οι οποίοι εγκαθίστανται για πρώτη φορά ως αρχηγοί της εκμετάλλευσης·
- β) έναντι πληρωμής, σε εθνικούς ή ενδεχομένως περιφερειακούς λογαριασμούς, σε παραγωγούς που προτίθενται να χρησιμοποιήσουν τα δικαιώματα για τη φύτευση αμπελώνων, η παραγωγή των οποίων έχει εξασφαλισμένες δυνατότητες διάθεσης.

Τα κράτη μέλη ορίζουν τα κριτήρια για τον καθορισμό των ποσών της πληρωμής που αναφέρεται στο στοιχείο β), τα οποία μπορούν να ποικίλλουν ανάλογα με το μελλοντικό τελικό προϊόν των σχετικών αμπελώνων και με την εναπομένουσα μεταβατική περίοδο ισχύος της απαγόρευσης για νέες φυτεύσεις που προβλέπεται στο άρθρο 90 παράγραφοι 1 και 2.

2. Όταν χρησιμοποιούνται δικαιώματα φύτευσης που παρέχονται από αποθεματικό, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

- α) ο τόπος, οι χρησιμοποιούμενες ποικιλίες και οι χρησιμοποιούμενες τεχνικές καλλιέργειας εγγυώνται ότι η παραγωγή που θα προκύψει θα είναι προσαρμοσμένη στη ζήτηση της αγοράς·
- β) οι σχετικές αποδόσεις είναι αντιπροσωπευτικές των μέσων αποδόσεων της περιοχής, ιδίως όταν δικαιώματα φύτευσης που προέρχονται από μη αρδευόμενες εκτάσεις χρησιμοποιούνται σε αρδευόμενες εκτάσεις.

3. Τα δικαιώματα φύτευσης που χορηγούνται από ένα αποθεματικό, τα οποία δεν έχουν χρησιμοποιηθεί πριν από το τέλος της δεύτερης αμπελοοικονομικής περιόδου που έπεται εκείνης κατά τη διάρκεια της οποίας είχαν χορηγηθεί, καταπίπτουν και διατίθενται εκ νέου στο αποθεματικό.

4. Τα δικαιώματα φύτευσης από ένα αποθεματικό, τα οποία δεν χορηγούνται πριν από το τέλος της πέμπτης αμπελοοικονομικής περιόδου που έπεται της διάθεσής τους στο αποθεματικό, αποσβένονται.

5. Εάν σε ένα κράτος μέλος υπάρχουν περιφερειακά αποθέματα, το κράτος μέλος μπορεί να θεσπίζει κανόνες που να επιτρέπουν τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων φύτευσης μεταξύ των περιφερειακών αποθεματικών. Εάν σε ένα κράτος μέλος συνυπάρχουν περιφερειακά και εθνικά αποθεματικά, το κράτος μέλος μπορεί να επιτρέπει τις μεταβιβάσεις μεταξύ αυτών των αποθεματικών.

Στις μεταβιβάσεις μπορεί να εφαρμόζεται συντελεστής μείωσης.

Άρθρο 95

Κανόνες *de minimis*

Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στα κράτη μέλη στα οποία το κοινοτικό καθεστώς δικαιωμάτων φύτευσης δεν είχε εφαρμοστεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007.

Άρθρο 96

Αυστηρότεροι εθνικοί κανόνες

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες όσον αφορά τη χορήγηση δικαιωμάτων νέας φύτευσης ή δικαιωμάτων αναφύτευσης. Μπορούν να απαιτούν οι αντίστοιχες αιτήσεις και οι σχετικές πληροφορίες που περιέχονται σε αυτές να συμπληρώνονται με πρόσθετα στοιχεία τα οποία είναι αναγκαία για την παρακολούθηση της αξιοποίησης του δυναμικού παραγωγής.

Άρθρο 97

Μέτρα εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) διατάξεις για την αποφυγή υπερβολικών διοικητικών επιβαρύνσεων, κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου·
- β) τη συνύπαρξη αμπελών σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 2·
- γ) την εφαρμογή του συντελεστή μείωσης που αναφέρεται στο άρθρο 94 παράγραφος 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Καθεστώς εκρίζωσης

Άρθρο 98

Πεδίο εφαρμογής και ορισμός

Το παρόν κεφάλαιο θεσπίζει τους όρους υπό τους οποίους οι αμπελοουργοί λαμβάνουν πριμοδότηση σε αντάλλαγμα για την εκρίζωση αμπελώνων (εφεξής «πριμοδότηση εκρίζωσης»).

Άρθρο 99

Διάρκεια του καθεστώτος

Το καθεστώς εκρίζωσης ισχύει έως το τέλος της αμπελοοικονομικής περιόδου 2010/2011.

Άρθρο 100

Όροι επιλεξιμότητας

Η πριμοδότηση εκρίζωσης μπορεί να χορηγείται μόνον εάν η σχετική έκταση πληροί τους ακόλουθους όρους:

- a) δεν έχει λάβει κοινοτική ή εθνική στήριξη για μέτρα τύπου αναδιάρθρωσης και μετατροπής κατά τις 10 αμπελοοικονομικές περιόδους που προηγούνται της αίτησης εκρίζωσης·
- β) δεν έχει λάβει κοινοτική στήριξη στο πλαίσιο άλλης κοινής οργάνωσης αγοράς κατά τις πέντε αμπελοοικονομικές περιόδους που προηγούνται της αίτησης εκρίζωσης·
- γ) καλλιεργείται·
- δ) δεν είναι μικρότερη από 0,1 εκτάριο. Ωστόσο, η ελάχιστη έκταση μπορεί να είναι 0,3 εκτάρια, εάν το αποφασίζει το κράτος μέλος, για ορισμένες διοικητικές περιφέρειες αυτού του κράτους μέλους στις οποίες η μέση έκταση μιας αμπελοοικονομικής εκμετάλλευσης που είναι φυτεμένη με αμπέλια υπερβαίνει το ένα εκτάριο·
- ε) δεν έχει φυτευτεί κατά παράβαση οποιασδήποτε εφαρμοστέας κοινοτικής ή εθνικής διάταξης·
- στ) είναι φυτεμένη με οиноποιήσιμη ποικιλία αμπέλου ταξινομήσιμη σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1.

Με την επιφύλαξη του στοιχείου ε), οι εκτάσεις που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διευθέτησης σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 και το άρθρο 86 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού είναι επιλέξιμες για την πριμοδότηση εκρίζωσης.

Άρθρο 101

Ποσό της πριμοδότησης εκρίζωσης

1. Η κλίμακα για τις πριμοδοτήσεις εκρίζωσης που πρόκειται να χορηγηθούν καθορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.
2. Το συγκεκριμένο ποσό της πριμοδότησης εκρίζωσης καθορίζεται από τα κράτη μέλη εντός των ορίων της κλίμακας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και με βάση την παραδοσιακή απόδοση της σχετικής εκμετάλλευσης.

Άρθρο 102

Διαδικασία και προϋπολογισμός

1. Οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί υποβάλλουν αίτηση για πριμοδότηση εκρίζωσης στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών το αργότερο έως τις 15 Σεπτεμβρίου κάθε έτους. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ημερομηνία πριν τις 15 Σεπτεμβρίου αρκεί αυτή

να είναι μεταγενέστερη της 30ής Ιουνίου και αρκεί να λαμβάνουν δεόντως υπόψη, κατά περίπτωση, την από μέρους τους εφαρμογή των απαλλαγών που προβλέπει το άρθρο 104.

2. Τα κράτη μέλη ελέγχουν διοικητικά τις παραλαμβανόμενες αιτήσεις, διεκπεραιώνουν τις επιλέξιμες αιτήσεις και κοινοποιούν στην Επιτροπή, έως τις 15 Οκτωβρίου κάθε έτους, τη συνολική έκταση και τα ποσά που καλύπτουν οι εν λόγω αιτήσεις κατανεμημένες ανά περιφέρεια και ανά κλίμακα αποδόσεων.

3. Ο μέγιστος ετήσιος προϋπολογισμός για το καθεστώς εκρίζωσης εμφανίζεται στο παράρτημα VII.

4. Εάν το συνολικό ποσό που κοινοποιείται στην Επιτροπή από τα κράτη μέλη υπερβαίνει τους διαθέσιμους δημοσιονομικούς πόρους, καθορίζεται, έως τις 15 Νοεμβρίου κάθε έτους, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1 και λαμβανομένης υπόψη, ανάλογα με την περίπτωση, της εφαρμογής του άρθρου 94 παράγραφοι 2 και 3, ένα ενιαίο ποσοστό για την αποδοχή των κοινοποιηθέντων ποσών.

5. Έως την 1η Φεβρουαρίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη αποδέχονται τις αιτήσεις για:

- a) τις εκτάσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο αίτησης ως προς το σύνολό τους, εφόσον η Επιτροπή δεν έχει καθορίσει ποσοστό κατά την έννοια της παραγράφου 4· ή
- β) τις εκτάσεις που προκύπτουν από την εφαρμογή του ποσοστού που αναφέρεται στην παράγραφο 4 με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια και σύμφωνα με τις εξής προτεραιότητες:
 - i) τα κράτη μέλη δίνουν προτεραιότητα σε αιτούντες των οποίων η αίτηση για πριμοδότηση της εκρίζωσης καλύπτει ολόκληρο τον αμπελώνα τους,
 - ii) τα κράτη μέλη δίνουν δεύτερη προτεραιότητα σε αιτούντες που δεν είναι κάτω των 55 ετών, ή μεγαλύτερης ηλικίας εφόσον το προβλέπει η νομοθεσία τους.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, έως την 1η Μαρτίου κάθε έτους, τις αποδεκτές αιτήσεις κατανεμημένες ανά περιφέρεια και ανά κλίμακα αποδόσεων και το συνολικό ποσό των πριμοδοτήσεων εκρίζωσης που καταβλήθηκαν ανά περιφέρεια.

6. Για την προηγούμενη αμπελοοικονομική περίοδο, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή έως την 1η Δεκεμβρίου κάθε έτους:

- a) τις εκτάσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο εκρίζωσης κατανεμημένες ανά περιφέρεια και ανά κλίμακα αποδόσεων·
- β) το συνολικό ποσό των πριμοδοτήσεων εκρίζωσης που καταβλήθηκαν ανά περιφέρεια.

Άρθρο 103

Πολλαπλή συμμόρφωση

Εφόσον διαπιστωθεί ότι ο γεωργός δεν έχει συμμορφωθεί όσον αφορά την εκμετάλλευσή του, οποιαδήποτε στιγμή κατά τη χρονική περίοδο των τριών ετών από την καταβολή της πριμοδότησης

εκρίζωσης, με τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης και την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, το ποσό της ενίσχυσης, εφόσον η μη συμμόρφωση είναι αποτέλεσμα ενέργειας ή παράλειψης για την οποία ευθύνεται άμεσα ο γεωργός, μειώνεται ή ακυρώνεται, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, ανάλογα με τη σοβαρότητα, την έκταση, τον διαρκή χαρακτήρα και την επανάληψη της μη συμμόρφωσης, και ο γεωργός, ενδεχομένως, υποχρεούται να επιστρέψει την ενίσχυση σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στις εν λόγω διατάξεις.

Άρθρο 104

Εξαιρέσεις

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να απορρίψουν όλες τις περαιτέρω αιτήσεις για τις οποίες γίνεται μνεία στο άρθρο 92 παράγραφος 1, εφόσον η συσσωρευμένη εκρίζωθις έκταση στην επικράτειά τους φθάνει το 8 % του αμπελώνα τους, όπως αναφέρεται στο παράρτημα VIII.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να απορρίψουν όλες τις περαιτέρω αιτήσεις για τις οποίες γίνεται μνεία στο άρθρο 92 παράγραφος 1 για μια περιφέρεια όταν η συσσωρευθις έκταση στην έκταση στην περιφέρεια αυτή φθάνει το 10 % του αμπελώνα τους.

2. Μπορεί να αποφασίζεται, με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, η παύση εφαρμογής του καθεστώτος εκρίζωσης σε ένα κράτος μέλος εάν, λαμβανομένου υπόψη του αριθμού των εκκρεμών αιτήσεων, η συνέχιση της εκρίζωσης θα οδηγούσε σε συσσωρευθις έκταση μεγαλύτερη του 15 % του συνολικού αμπελώνα του κράτους μέλους όπως αναφέρεται στο παράρτημα VIII.

3. Μπορεί να αποφασίζεται, με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, η παύση εφαρμογής του καθεστώτος εκρίζωσης σε ένα κράτος μέλος για ένα δεδομένο έτος εάν, λαμβανομένου υπόψη του αριθμού των εκκρεμών αιτήσεων, η συνέχιση της εκρίζωσης θα οδηγούσε σε συσσωρευθις έκταση μεγαλύτερη του 6 % του συνολικού αμπελώνα του κράτους μέλους όπως αναφέρεται στο παράρτημα VIII κατά το συγκεκριμένο έτος λειτουργίας του καθεστώτος.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να κηρύξουν τις αμπελουργικές εκτάσεις που βρίσκονται σε ορεινές περιοχές και απόκρημνες περιοχές μη επιλέξιμες για το καθεστώς εκρίζωσης βάσει όρων που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να κηρύξουν εκτάσεις μη επιλέξιμες για το καθεστώς εκρίζωσης, σε περίπτωση που η εφαρμογή του καθεστώτος μπορεί να είναι μη συμβατή για περιβαλλοντικούς λόγους. Οι εκτάσεις που κηρύσσονται μη επιλέξιμες δεν υπερβαίνουν το 3 % του συνολικού αμπελώνα, όπως αναφέρεται στο παράρτημα VIII.

6. Η Ελλάδα μπορεί να κηρύσσει αμπελουργικές εκτάσεις των νησιών του Αιγαίου και των Ελληνικών Ιονίων Νήσων, εξαιρουμένων της Κρήτης και της Εύβοιας, μη επιλέξιμες για το καθεστώς εκρίζωσης.

7. Το καθεστώς εκρίζωσης που θεσπίζεται στο παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στις Αζόρες, στη Μαδέρα και στις Κανάριες Νήσους.

8. Τα κράτη μέλη που αποφασίζουν να χρησιμοποιήσουν τη δυνατότητα που προβλέπεται στις παραγράφους 4 έως 6 κοινοποιούν στην Επιτροπή, έως την 1η Αυγούστου κάθε έτους και για πρώτη φορά την 1η Αυγούστου 2008, όσον αφορά το μέτρο εκρίζωσης που πρόκειται να εφαρμοστεί:

- α) τις εκτάσεις που κηρύχθηκαν μη επιλέξιμες·
- β) την αιτιολογία για τη μη επιλεξιμότητα σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5.

9. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους παραγωγούς στις εκτάσεις που είναι ή που κηρύσσονται μη επιλέξιμες κατ' εφαρμογή των παραγράφων 4 έως 7 προτεραιότητα για τη χορήγηση άλλων μέτρων στήριξης που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, και ιδίως, κατά περίπτωση, του μέτρου αναδιάρθρωσης και μετατροπής στο πλαίσιο των προγραμμάτων στήριξης και των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης.

Άρθρο 105

Κανόνες *de minimis*

Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στα κράτη μέλη στα οποία η παραγωγή οίνου δεν υπερβαίνει 50 000 εκατόλιτρα ανά αμπελοοικονομική περίοδο. Η παραγωγή αυτή υπολογίζεται με βάση τη μέση παραγωγή κατά τις πέντε τελευταίες αμπελοοικονομικές περιόδους.

Άρθρο 106

Συμπληρωματική εθνική ενίσχυση

Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν συμπληρωματική εθνική ενίσχυση που δεν υπερβαίνει το 75 % της εφαρμοστέας πριμοδότησης εκρίζωσης επιπλέον της χορηγούμενης πριμοδότησης εκρίζωσης.

Άρθρο 107

Κανόνες εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) λεπτομέρειες σχετικά με τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας που προβλέπονται στο άρθρο 90 και ειδικότερα όσον αφορά την απόδειξη ότι οι εκτάσεις καλλιεργούνταν με τον ορθό τρόπο το 2006 και το 2007·
- β) τις κλίμακες και τα επίπεδα πριμοδότησης που αναφέρονται στο άρθρο 101·
- γ) τα κριτήρια εξαιρέσεων κατά την έννοια του άρθρου 104·
- δ) τις απαιτήσεις κοινοποίησης από τα κράτη μέλη όσον αφορά την εφαρμογή του καθεστώτος εκρίζωσης, συμπεριλαμβανομένων των κυρώσεων σε περίπτωση καθυστερημένης κοινοποίησης και των πληροφοριών τις οποίες τα κράτη μέλη παρέχουν στους παραγωγούς σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής του καθεστώτος·

ε) τις απαιτήσεις κοινοποίησης όσον αφορά τη συμπληρωματική εθνική ενίσχυση·

στ) τις προθεσμίες πληρωμής.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 108

Αμπελουργικό μητρώο

1. Τα κράτη μέλη τηρούν αμπελουργικό μητρώο το οποίο περιλαμβάνει ενημερωμένα στοιχεία για το δυναμικό παραγωγής.

2. Τα κράτη μέλη, στα οποία η συνολική έκταση που έχει φυτευτεί με οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου ταξινομήσιμες σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 είναι μικρότερη των 500 εκταρίων, δεν υπόκεινται στην υποχρέωση της παραγράφου 1.

Άρθρο 109

Απογραφή

Τα κράτη μέλη, τα οποία προβλέπουν το μέτρο «αναδιάρθρωση και μετατροπή των αμπελώνων» στα οικεία προγράμματα στήριξης σύμφωνα με το άρθρο 11, με βάση το αμπελουργικό μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 108, διαβιβάζουν στην Επιτροπή, έως την 1η Μαρτίου κάθε έτους και για πρώτη φορά την 1η Μαρτίου 2009, ενημερωμένη απογραφή του δυναμικού παραγωγής τους.

Άρθρο 110

Διάρκεια ισχύος του αμπελουργικού μητρώου και της απογραφής

Μπορεί να αποφασίζεται, με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, ότι τα άρθρα 108 και 109 δεν εφαρμόζονται πλέον μετά την 1η Ιανουαρίου 2016.

Άρθρο 111

Υποχρεωτικές δηλώσεις

1. Οι παραγωγοί οινοποιήσιμων σταφυλιών και οι παραγωγοί γλεύκους και οίνου δηλώνουν κάθε έτος στις αρμόδιες εθνικές αρχές τις ποσότητες των προϊόντων της τελευταίας συγκομιδής.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να απαιτούν από τους εμπόρους οινοποιήσιμων σταφυλιών να δηλώνουν κάθε έτος τις ποσότητες που διέθεσαν στην αγορά από την τελευταία συγκομιδή.

3. Οι παραγωγοί γλεύκους και οίνου και οι έμποροι, εκτός από τους λιανοπωλητές, δηλώνουν κάθε έτος στις αρμόδιες εθνικές αρχές τα αποθέματά τους γλεύκους και οίνου, είτε προέρχονται από τη συγκομιδή του τρέχοντος έτους είτε από τη συγκομιδή προηγούμενων ετών. Τα γλεύκη και οι οίνοι που εισάγονται από τρίτες χώρες δηλώνονται ξεχωριστά.

Άρθρο 112

Συνοδευτικά έγγραφα και βιβλίο αποθήκης

1. Τα προϊόντα που καλύπτει ο παρών κανονισμός τίθενται σε κυκλοφορία στην Κοινότητα μόνον εάν συνοδεύονται από επίσημα εγκεκριμένο συνοδευτικό έγγραφο.

2. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ομάδες προσώπων που έχουν στην κατοχή τους προϊόντα τα οποία καλύπτει ο παρών κανονισμός κατά την άσκηση του επαγγέλματός τους, ιδίως οι παραγωγοί, οι εμπιαλωτές και οι μεταποιητές, καθώς και οι έμποροι που θα προσδιοριστούν με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, τηρούν βιβλία εισερχόμενων και εξερχόμενων ποσοτήτων σχετικά με τα εν λόγω προϊόντα.

Άρθρο 113

Διαδικασία επιτροπής

1. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 195 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου:

- α) η Επιτροπή επικουρείται από κανονιστική επιτροπή·
- β) εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ·
- γ) η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ανέρχεται σε τρεις μήνες.

Άρθρο 114

Χρηματοδοτικοί πόροι

Τα μέτρα που προβλέπονται στο κεφάλαιο I του τίτλου II με εξαίρεση τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α), και στο κεφάλαιο III του τίτλου V συνιστούν παρεμβάσεις για τη ρύθμιση των αγορών γεωργικών προϊόντων κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005.

Άρθρο 115

Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν μεταξύ τους όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ιδίως για την παρακολούθηση και ανάλυση της αγοράς και για τη συμμόρφωση με τις διεθνείς υποχρεώσεις που αφορούν τα προϊόντα τα οποία καλύπτει ο παρών κανονισμός.

2. Τα αναγκαία μέτρα θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1 για τον καθορισμό των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και σχετικά με τη μορφή, το περιεχόμενο, τη συχνότητα και τις προθεσμίες και τους λεπτομερείς κανόνες για τη διαβίβαση και τη διάθεση των πληροφοριών και των εγγράφων.

Άρθρο 116

Παρακολούθηση

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες διαχείρισης και ελέγχου εκτάσεων συνάδουν με το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου (ΟΣΔΕ) όσον αφορά τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων·
- β) τα συστήματα αναγνώρισης αγροτεμαχίων που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003·
- γ) τους διοικητικούς ελέγχους.

Οι διαδικασίες αυτές επιτρέπουν, χωρίς προβλήματα ή συγκρούσεις, την κοινή λειτουργία ή την ανταλλαγή στοιχείων με το ΟΣΔΕ.

Άρθρο 117

Έλεγχοι, διοικητικές κυρώσεις και υποβολή εκθέσεων

Με εξαίρεση το θέμα που εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 145 στοιχείο ιδ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, τα ακόλουθα θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού:

- α) οι κανόνες για την εξασφάλιση της ομοιόμορφης εφαρμογής των κοινοτικών διατάξεων στον αμπελοοινικό τομέα, ιδίως όσον αφορά τον έλεγχο, και τους κανόνες που διέπουν τις συγκεκριμένες δημοσιονομικές διαδικασίες για τη βελτίωση των ελέγχων·
- β) οι κανόνες σχετικά με τους διοικητικούς και φυσικούς ελέγχους που πρέπει να διενεργούν τα κράτη μέλη σε σχέση με την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
- γ) ένα σύστημα επιβολής διοικητικών κυρώσεων, στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα, την έκταση, το διαρκή χαρακτήρα και την επανάληψη της παράβασης που διαπιστώνεται·
- δ) οι κανόνες που αφορούν την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
- ε) οι κανόνες για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τους ελέγχους που διενεργήθηκαν και τα αποτελέσματά τους.

Άρθρο 118

Ορισμός των αρμόδιων εθνικών αρχών

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 47 τα κράτη μέλη ορίζουν μία ή περισσότερες αρχές, οι οποίες είναι αρμόδιες για την εξασφάλιση της τήρησης των κοινοτικών κανόνων στον αμπελοοινικό τομέα. Ιδιαίτερα, τα κράτη μέλη ορίζουν τα εργαστήρια που είναι εξουσιοδοτημένα να διενεργούν επίσημες αναλύσεις στον αμπελοοινικό τομέα. Τα οριζόμενα εργαστήρια πληρούν τα γενικά

κριτήρια λειτουργίας των εργαστηρίων δοκιμών που περιλαμβάνονται στο πρότυπο ISO/IEC 17025.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το όνομα και τη διεύθυνση των αρχών και των εργαστηρίων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα στοιχεία αυτά.

Άρθρο 119

Εθνική ενίσχυση για την απόσταξη κρίσης

1. Από την 1η Αυγούστου 2012 τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν ενίσχυση σε οινοπαραγωγούς για υποχρεωτική ή προαιρετική απόσταξη οίνου σε αιτιολογημένες περιπτώσεις κρίσης.

2. Η ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι ανάλογη και επιτρέπει την αντιμετώπιση της κρίσης.

3. Το συνολικό ποσό της ενίσχυσης που είναι διαθέσιμη σε ένα κράτος μέλος το δεδομένο έτος χορήγησής της δεν υπερβαίνει το 15 % των συνολικά διαθέσιμων πόρων ανά κράτος μέλος όπως ορίζει για το έτος αυτό το παράρτημα ΙΙ.

4. Τα κράτη μέλη που επιθυμούν να κάνουν χρήση της ενίσχυσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 διαβιβάζουν δεόντως τεκμηριωμένη κοινοποίηση προς την Επιτροπή. Η απόφαση για το αν θα εγκριθεί το μέτρο αυτό και αν θα μπορεί να χορηγηθεί ενίσχυση λαμβάνεται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

5. Η αλκοόλη που παράγεται από την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 απόσταξη χρησιμοποιείται αποκλειστικά για βιομηχανικούς ή ενεργειακούς σκοπούς, ούτως ώστε να αποφεύγεται η στρέβλωση του ανταγωνισμού.

Άρθρο 120

Έκθεση της Επιτροπής

Η Επιτροπή θα συντάξει έκθεση το αργότερο μέχρι το 2012, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη την αποκτηθείσα πείρα από την εφαρμογή της μεταρρύθμισης.

Άρθρο 121

Μέτρα εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος τίτλου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) λεπτομέρειες για το αμπελοοινικό μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 108 και ιδίως για τη χρήση του όσον αφορά την παρακολούθηση και τον έλεγχο του δυναμικού παραγωγής·
- β) λεπτομέρειες για την απογραφή που προβλέπεται στο άρθρο 109 και ιδίως για τη χρήση της όσον αφορά την παρακολούθηση και τον έλεγχο του δυναμικού παραγωγής·
- γ) λεπτομέρειες σχετικά με τη μέτρηση των εκτάσεων·

- δ) κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις κοινοποίησης στοιχείων·
- ε) τις υποχρεωτικές δηλώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 111·
- στ) τα συνοδευτικά έγγραφα και το βιβλίο αποθήκης που προβλέπονται στο άρθρο 112·
- ζ) λεπτομερή στοιχεία για την εθνική ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 119.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Τροποποιήσεις

Άρθρο 122

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999

Στο άρθρο 2 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, οι λέξεις «31 Ιουλίου 2002» αντικαθίστανται από τις ακόλουθες:

«31 Ιουλίου 2008».

Άρθρο 123

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 τροποποιείται ως εξής:

- Στο άρθρο 33 παράγραφος 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) τους έχει χορηγηθεί ενίσχυση κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 38, στα πλαίσια τουλάχιστον ενός από τα καθεστώτα στήριξης που αναφέρονται στο παράρτημα VI ή, στην περίπτωση του ελαιόλαδου, κατά τη διάρκεια των περιόδων εμπορίας που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο ή, στην περίπτωση των ζαχαρότευτλων, του ζαχαροκάλαμου και του κιχωρίου, αν έχουν επωφεληθεί από τη στήριξη της αγοράς κατά τη διάρκεια της αντιπροσωπευτικής περιόδου που αναφέρεται στο σημείο ΙΑ του παραρτήματος VII ή, στην περίπτωση των μπανανών, αν έχουν λάβει αντιστάθμιση για την απώλεια εισοδήματος κατά τη διάρκεια της αντιπροσωπευτικής περιόδου που αναφέρεται στο σημείο ΙΒ του παραρτήματος VII ή, στην περίπτωση των σπυροκηπευτικών, της πατάτας για ανθρώπινη κατανάλωση και των φυτωρίων, εάν ήταν παραγωγό σπυροκηπευτικών, πατάτας για ανθρώπινη κατανάλωση και φυτωρίων κατά τη διάρκεια της αντιπροσωπευτικής περιόδου που προβλέπεται στα κράτη μέλη για τα εν λόγω προϊόντα σύμφωνα με το σημείο ΙΓ του παραρτήματος VII ή, στην περίπτωση του οίνου, εάν τους έχει χορηγηθεί δικαίωμα ενίσχυσης όπως αναφέρεται στα σημεία ΙΔ και ΙΕ του παραρτήματος VII».
- Στο άρθρο 37 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όσον αφορά τον οίνο το ποσό αναφοράς υπολογίζεται και προσαρμόζεται σύμφωνα με τα σημεία ΙΔ και ΙΕ του παραρτήματος VII».

- Στο άρθρο 41, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1β. Στην περίπτωση του οίνου και λαμβανομένων υπόψη των πλέον πρόσφατων στοιχείων που της κοινοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 102 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2008, για την κοινή οργάνωση της αγοράς κρασιού (*), η Επιτροπή προσαρμόζει, με τη διαδικασία του άρθρου 144 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, τα εθνικά ανώτατα όρια που προβλέπονται στο παράρτημα VIII του παρόντος κανονισμού. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τον περιφερειακό μέσον όρο της αξίας των δικαιωμάτων που αναφέρονται στο σημείο ΙΔ του παραρτήματος VII του παρόντος κανονισμού έως την 1η Δεκεμβρίου του έτους που προηγήθηκε της προσαρμογής των εθνικών ανωτάτων ορίων.

(*) ΕΕ L 148 της 6.6.2008, σ. 1»

- Στο άρθρο 43 παράγραφος 2, παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«αδ) στην περίπτωση του οίνου, τον αριθμό των εκταρίων, όπως υπολογίζεται σύμφωνα με τα σημεία ΙΔ και ΙΕ του παραρτήματος VII».

- Στο άρθρο 44, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ως “επιλέξιμο εκτάριο” νοείται κάθε γεωργική έκταση της εκμετάλλευσης εκτός από δασικές εκτάσεις ή εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για μη γεωργικές δραστηριότητες».

- Το άρθρο 51 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 51

Γεωργική χρήση της γης

Οι γεωργοί μπορούν να χρησιμοποιούν τα αγροτεμάχια που δηλώνουν σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 3 για κάθε γεωργική δραστηριότητα.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν μέχρι την 1η Νοεμβρίου 2007 ότι, μέχρι την ημερομηνία που θα καθοριστεί από το κράτος μέλος αλλά το αργότερο στις 31 Νοεμβρίου 2010, τα αγροτεμάχια μιας ή περισσότερων περιοχών των κρατών μελών δεν επιτρέπεται να εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται για:

- την παραγωγή ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να επιτρέπουν δευτερεύουσες καλλιέργειες στα επιλέξιμα εκτάρια για χρονικό διάστημα τριών μηνών το πολύ αρχής γενομένης από τις 15 Αυγούστου· ωστόσο, κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους, η ημερομηνία αυτή τροποποιείται με τη διαδικασία της παραγράφου 2 του άρθρου 144, για τις περιοχές στις οποίες τα σιτηρά συγκομίζονται συνήθως νωρίτερα για κλιματικούς λόγους·
- την παραγωγή πατάτας κατανάλωσης ή/και
- φυτώρια».

7. Στο άρθρο 63 παράγραφος 3 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όσον αφορά την ενσωμάτωση της συνιστώσας του οίνου στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν, έως την 1η Απριλίου 2009, να εφαρμόσουν την παρέκκλιση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο».

8. Στο άρθρο 71γ, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Στην περίπτωση του οίνου και λαμβανομένων υπόψη των πλέον πρόσφατων στοιχείων που της κοινοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9 και 102 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008, η Επιτροπή προσαρμόζει, με τη διαδικασία του άρθρου 144 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, τα εθνικά ανώτατα όρια που προβλέπονται στο παράρτημα VIII α του παρόντος κανονισμού. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τον περιφερειακό μέσον όρο της αξίας των δικαιωμάτων που αναφέρονται στο σημείο ΙΔ του παραρτήματος VII του παρόντος κανονισμού έως την 1η Δεκεμβρίου του έτους που προηγήθηκε στις προσαρμογές των εθνικών ανωτάτων ορίων».

9. Στο άρθρο 145:

— παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«δ)ε) τους λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την ενσωμάτωση της στήριξης για τον οίνο στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 479/2008»,

— παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«ιδ)α) για τον οίνο, λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση όπως προβλέπεται στα άρθρα 20 και 103 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008».

10. Στη δεύτερη στήλη του παραρτήματος IV, η τελευταία περίπτωση αντικαθίσταται από την ακόλουθη περίπτωση:

«— Διατήρηση των ελαιώνων και των αμπελώνων σε καλή βλαστική κατάσταση».

11. Στο παράρτημα VII προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«ΙΔ. Οίνος (εκρίζωση)

Στους γεωργούς που συμμετέχουν στο καθεστώς εκρίζωσης που καθορίζεται στο κεφάλαιο III του τίτλου V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008 χορηγούνται, κατά το έτος που ακολουθεί την εκρίζωση, δικαιώματα ενίσχυσης ίσα προς τον αριθμό εκταρίων για τα οποία έλαβαν πριμοδότηση εκρίζωσης.

Η μοναδιαία αξία αυτών των δικαιωμάτων ενίσχυσης ισούται προς τη μέση περιφερειακή αξία των δικαιωμάτων της αντίστοιχης περιοχής. Ωστόσο, η μοναδιαία αξία δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τα 350 ευρώ/εκτάριο.

ΙΕ. Οίνος (μεταφορά από προγράμματα στήριξης)

Οσάκις τα κράτη μέλη επιλέγουν να χορηγήσουν στήριξη κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 8α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008 καθορίζουν το ποσό αναφοράς για κάθε γεωργό καθώς και τα εφαρμόσιμα εκτάρια που προβλέπονται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού:

— βάσει αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων·

— σε σχέση με αντιπροσωπευτική περίοδο αναφοράς ενός ή περισσότερων αμπελοοικονικών περιόδων, αρχίζοντας από την αμπελοοικονική περίοδο 2005/2006. Ωστόσο, τα κριτήρια αναφοράς που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της ποσότητας αναφοράς και των εφαρμόσιμων εκταρίων δεν βασίζονται σε περίοδο αναφοράς που περιλαμβάνει αμπελοοικονικές περιόδους μετά το 2007/2008, εάν η μεταφορά σε προγράμματα στήριξης αφορά αποζημιώσεις προς γεωργούς που ελάμβαναν έως τότε ενίσχυση για την απόσταξη πόσιμης αλκοόλης ή είχαν την οικονομική απολαβή της ενίσχυσης για τη χρησιμοποίηση συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών για εμπλουτισμό οίνων δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008,

— το οποίο δεν υπερβαίνει το συνολικό ποσό που διατίθεται για το μέτρο αυτό και προβλέπεται στο άρθρο 6 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008».

12. Στο παράρτημα VIII,

— στην πρώτη στήλη του πίνακα προστίθεται αστερίσκος μετά τη λέξη «Ιταλία»,

— κάτω από τον πίνακα προστίθενται τα ακόλουθα:

«* Τα ποσά για την Ιταλία που αντιστοιχούν στα έτη 2008, 2009 και 2010 μειώνονται κατά 20 εκατ. ευρώ [βλέπε υποσημείωση του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008]».

Άρθρο 124

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005

Στο άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η Επιτροπή καθορίζει τα ποσά τα οποία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 2, του άρθρου 143δ και του άρθρου 143ε του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 378/2007 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 2007, σχετικά με τον καθορισμό των κανόνων της προαιρετικής διαφοροποίησης των άμεσων ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (*) και του άρθρου 17 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2008, για την κοινή οργάνωση της αγοράς κρασιού (**), διατίθενται στο ΕΓΤΑΑ.

(*) ΕΕ L 95 της 5.4.2007, σ. 1.

(**) ΕΕ L 148 της 6.6.2008, σ. 1.».

Άρθρο 125

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3/2008

Μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3/2008 τροποποιείται ως εξής:

Άρθρο 126

1. Στο άρθρο 2:

Διατάξεις για διευκόλυνση της μετάβασης

— το στοιχείο γ) της παραγράφου 1 αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

Με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1, είναι δυνατό να θεσπίζονται μέτρα:

«γ) εκστρατείες ενημέρωσης σχετικά με το κοινοτικό σύστημα των οίνων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, των οίνων με ένδειξη της οινοποιήσιμης ποικιλίας αμπέλου και των αλκοολούχων ποτών με προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη»,

α) για να διευκολυνθεί η μετάβαση από τα μέτρα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 προς εκείνα που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό·

β) κατά περίπτωση, για την επίλυση ειδικών πρακτικών προβλημάτων. Τα μέτρα αυτά, αν αιτιολογείται δεόντως, είναι δυνατό να παρεκκλίνουν από ορισμένες διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

— η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από την ακόλουθη παράγραφο:

«2. Στην εσωτερική αγορά, τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 μπορούν να περιλαμβάνουν δράσεις ενημέρωσης σχετικά με την υπεύθυνη κατανάλωση αλκοολούχων και τις βλάβες που σχετίζονται με την ανεύθυνη κατανάλωσή τους.

Στην εσωτερική αγορά, τα επιλέξιμα μέτρα μπορούν επίσης να λάβουν τη μορφή συμμετοχής σε εκδηλώσεις, εμποροπανηγύρεις και εκθέσεις εθνικής και ευρωπαϊκής εμβέλειας, με περίπτερα σκοπός των οποίων είναι η προβολή της εικόνας των κοινοτικών προϊόντων».

2. Στο άρθρο 3 παράγραφος 1, το στοιχείο ε) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ε) σκοπιμότητα ενημέρωσης για τη σημασία του κοινοτικού συστήματος των οίνων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, των οίνων με ένδειξη της οινοποιήσιμης ποικιλίας αμπέλου και των αλκοολούχων ποτών με προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη και ανάγκη ενημέρωσης για την υπεύθυνη κατανάλωση οινοπνευματωδών και τις βλάβες που σχετίζονται με την παρακινδυνευμένη κατανάλωση αλκοόλης».

3. Στο άρθρο 13 παράγραφος 2, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το ποσοστό που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο ανέρχεται στο 60 % των μέτρων που εφαρμόζονται εντός της Κοινότητας σχετικά με την ενημέρωση για την υπεύθυνη κατανάλωση οινοπνευματωδών και τις βλάβες που σχετίζονται με την παρακινδυνευμένη κατανάλωση αλκοόλης.»

Άρθρο 127

Εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των προϊόντων που υπάγονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης δεν εφαρμόζονται:

α) στη στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού συμπεριλαμβανομένης και της στήριξης που χρηματοδοτείται βάσει του άρθρου 18 παράγραφος 5·

β) στις συμπληρωματικές εθνικές ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 97·

γ) στις εθνικές ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 119.

Άρθρο 128

Καταργήσεις, μεταβατική συνέχιση της εφαρμογής και παραπομπές

1. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2392/86 και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 καταργούνται.

2. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2392/86 και τα κεφάλαια I και II του τίτλου V, ο τίτλος VI, τα άρθρα 24 και 80 και οι αντίστοιχες διατάξεις, ιδίως των σχετικών παραρτημάτων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 εξακολουθούν να εφαρμόζονται μέχρις ότου αρχίσουν να εφαρμόζονται τα αντίστοιχα κεφάλαια του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με το άρθρο 129 παράγραφος 2 στοιχείο ε).

3. Τα ακόλουθα μέτρα που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 εξακολουθούν να εφαρμόζονται εφόσον τα επιλέξιμα μέτρα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 έχουν δρομολογηθεί ή αναληφθεί πριν από την 1η Αυγούστου 2008:

- α) τα μέτρα των κεφαλαίων II και III του τίτλου II (πριμοδοτήσεις εγκατάλειψης, αναδιάρθρωση και μετατροπή). Ωστόσο, δεν καταβάλλεται στήριξη μετά τις 15 Οκτωβρίου 2008 δυνάμει του κεφαλαίου III του τίτλου II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999·
- β) τα μέτρα του τίτλου III (μηχανισμοί της αγοράς)·
- γ) τα μέτρα του άρθρου 63 του τίτλου VII (επιστροφές κατά την εξαγωγή).

4. Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 εκλαμβάνονται κατά περίπτωση ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 129

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 29 Απριλίου 2008.

2. Εφαρμόζεται από την 1η Αυγούστου 2008, εκτός από τα ακόλουθα:

- α) τα άρθρα 5 έως 8 εφαρμόζονται από τις 30 Ιουνίου 2008·
- β) το άρθρο 122 εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2008·
- γ) το άρθρο 123 εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2009·
- δ) Το κεφάλαιο III του τίτλου V εφαρμόζεται από 30 Ιουνίου 2008·
- ε) τα κεφάλαια II, III, IV, V και VI του τίτλου III, τα άρθρα 108, 111 και 112 και οι αντίστοιχες διατάξεις, ιδίως των σχετικών παραρτημάτων εφαρμόζονται από την 1η Αυγούστου 2009 εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά με κανονισμό που θα εκδοθεί με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1.

3. Το κεφάλαιο II του τίτλου V εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

D. RUPEL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΟΡΙΣΜΟΙ

Γενικοί ορισμοί

1. «Αμπελοοινική περίοδος»: η περίοδος παραγωγής των προϊόντων που διέπονται από τον παρόντα κανονισμό η οποία αρχίζει την 1η Αυγούστου κάθε έτους και λήγει στις 31 Ιουλίου του επόμενου έτους.

Σχετικοί με την άμπελο

2. «Εκρίζωση»: η πλήρης εξάλειψη όλων των πρέμνων αμπέλου από έκταση φυτευμένη με άμπελο.
3. «Φύτευση»: η οριστική τοποθέτηση φυταρίων ή τμημάτων φυταρίων αμπέλου, εμβολιασμένων ή μη, με σκοπό την παραγωγή σταφυλιών ή τη σύσταση μητρικής φυτείας εμβολιοληψίας.
4. «Επανεμβολιασμός»: ο εμβολιασμός αμπέλου η οποία έχει ήδη εμβολιαστεί.

Σχετικοί με τα προϊόντα

5. «Νωπά σταφύλια»: ο καρπός της αμπέλου που χρησιμοποιείται στην οινοποίηση, ώριμος ή ακόμα και ελαφρώς λιαστός, και ο οποίος μπορεί να υποβληθεί σε έκθλιψη ή πίεση με τα συνήθη μέσα του οινοποιείου και να υποστεί μόνος του αλκοολική ζύμωση.
6. «Γλεύκος νωπών σταφυλιών του οποίου η ζύμωση ανεστάλη με την προσθήκη αλκοόλης»: το προϊόν που:
 - a) έχει αποκτημένο κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 12 % vol. και όχι ανώτερο από 15 % vol.
 - β) παράγεται με την προσθήκη σε αζύμωτο γλεύκος σταφυλιών, το οποίο έχει φυσικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 8,5 % vol. και προέρχεται αποκλειστικά από οινοποιήσιμες ποικιλίες σταφυλιών ταξινομήσιμες σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1:
 - i) είτε ουδέτερης αλκοόλης οινικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένης της αλκοόλης που προέρχεται από απόσταξη σταφίδων, με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 96 % vol,
 - ii) είτε μη διορθωμένου προϊόντος απόσταξης οίνου, το οποίο έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 52 % vol. και όχι ανώτερο από 80 % vol.
7. «Χυμός σταφυλιών»: το αζύμωτο, αλλά ζυμώσιμο, υγρό προϊόν που παράγεται:
 - a) με κατάλληλη κατεργασία η οποία το καθιστά κατάλληλο για ανάληψη ως έχει·
 - β) από νωπά σταφύλια ή από γλεύκος σταφυλιών ή με ανασύσταση. Στην περίπτωση της ανασύστασης, παράγεται από συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών ή συμπυκνωμένο χυμό σταφυλιών.

Ο χυμός σταφυλιών επιτρέπεται να έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο που δεν υπερβαίνει το 1 % vol.
8. «Συμπυκνωμένος χυμός σταφυλιών»: ο μη καραμελωμένος χυμός σταφυλιών που παράγεται με μερική αφυδάτωση χυμού σταφυλιών, με οποιαδήποτε επιτρεπόμενη μέθοδο εκτός από την απευθείας θέρμανση, κατά τρόπο ώστε η ένδειξη του διαθλασιμέτρου (το οποίο χρησιμοποιείται σύμφωνα με μέθοδο που θα καθοριστεί), σε θερμοκρασία 20 °C, να μην είναι κατώτερη από 50,9 %.

Ο συμπυκνωμένος χυμός σταφυλιών επιτρέπεται να έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο που δεν υπερβαίνει το 1 % vol.

9. «Οινολάσπη»:
 - a) το υπόλειμμα που συσσωρεύεται στα δοχεία τα οποία περιέχουν οίνο, μετά τη ζύμωση, κατά την αποθήκευση ή μετά από επιτρεπόμενη επεξεργασία·
 - β) το υπόλειμμα της διήθησης ή της φυγοκέντρωσης του προϊόντος που αναφέρεται στο στοιχείο α)·

- γ) το υπόλειμμα που συσσωρεύεται στα δοχεία τα οποία περιέχουν γλεύκος σταφυλιών, κατά την αποθήκευση ή μετά από επιτρεπόμενη επεξεργασία·
- δ) το υπόλειμμα της διήθησης ή της φυγοκέντρωσης του προϊόντος που αναφέρεται στο στοιχείο γ).
10. «Στέμφυλα σταφυλιών»: το υπόλειμμα από την πίεση νωπών σταφυλιών, είτε έχει υποστεί ζύμωση είτε όχι.
11. «Δευτερίας οίνος» (ricquette): το προϊόν που παράγεται:
- α) με ζύμωση ακατέργαστων στεμφύλων σταφυλιών που έχουν εμβαπτιστεί σε νερό·
- β) με έκπλυση με νερό στεμφύλων σταφυλιών που έχουν υποστεί ζύμωση.
12. «Αλκοολωμένος οίνος για απόσταξη»: το προϊόν που:
- α) έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 18 % vol. και όχι ανώτερο από 24 % vol·
- β) παράγεται αποκλειστικά με την προσθήκη μη διορθωμένου προϊόντος απόσταξης οίνου, το οποίο έχει μέγιστο αποκτημένο αλκοολικό τίτλο 86 % vol., σε οίνο που δεν περιέχει αζύμωτα σάκχαρα·
- γ) έχει μέγιστη πτητική οξύτητα 1,5 γραμμάρια ανά λίτρο, εκφραζόμενη σε οξικό οξύ.
13. «Cunée» (προϊόν βάσεως):
- α) το γλεύκος σταφυλιών·
- β) ο οίνος·
- γ) το μείγμα γλευκών σταφυλιών ή/και οίνων με διαφορετικά χαρακτηριστικά, που προορίζεται για την παρασκευή συγκεκριμένου τύπου αφρωδών οίνων.

Αλκοολικός τίτλος:

14. «Αποκτημένος κατ' όγκο αλκοολικός τίτλος»: ο αριθμός όγκων καθαρής αλκοόλης, σε θερμοκρασία 20 °C, που περιέχεται σε 100 όγκους του προϊόντος στην ίδια θερμοκρασία.
15. «Δυναμικός κατ' όγκο αλκοολικός τίτλος»: ο αριθμός όγκων καθαρής αλκοόλης, σε θερμοκρασία 20 °C, που μπορεί να παραχθεί με πλήρη ζύμωση των σακχάρων που περιέχονται σε 100 όγκους του προϊόντος στην ίδια θερμοκρασία.
16. «Ολικός κατ' όγκο αλκοολικός τίτλος»: το άθροισμα αποκτημένου και δυναμικού κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου.
17. «Φυσικός κατ' όγκο αλκοολικός τίτλος»: ο ολικός κατ' όγκο αλκοολικός τίτλος του προϊόντος, πριν από ενδεχόμενο εμπλουτισμό.
18. «Αποκτημένος κατά μάζα αλκοολικός τίτλος»: ο αριθμός χιλιογράμμων καθαρής αλκοόλης που περιέχεται σε 100 χιλιόγραμμα του προϊόντος.
19. «Δυναμικός κατά βάρος αλκοολικός τίτλος»: ο αριθμός χιλιογράμμων καθαρής αλκοόλης που μπορεί να παραχθεί με πλήρη ζύμωση των σακχάρων που περιέχονται σε 100 χιλιόγραμμα του προϊόντος.
20. «Ολικός κατά βάρος αλκοολικός τίτλος»: το άθροισμα αποκτημένου και δυναμικού αλκοολικού τίτλου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ

όπως αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1

(σε χιλιάδες ευρώ)

Οικονομική χρήση	2009	2010	2011	2012	2013	Από το 2014 και εξής
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	4 820	4 987	6 169	6 091	6 095
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	160	221	227	284	280	280

(*) Τα ανώτατα εθνικά όρια του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 για την Ιταλία, τα οποία αντιστοιχούν στα έτη 2008, 2009 και 2010 μειώνονται κατά 20 εκατ. ευρώ και τα ποσά αυτά έχουν περιληφθεί στα δημοσιονομικά ποσά της Ιταλίας για τα έτη 2009, 2010 και 2011 όπως καθορίζονται στον παρόντα πίνακα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

(άρθρο 23 παράγραφος 3)

(σε χιλιάδες ευρώ)

Οικονομική χρήση	2009	2010	Από το 2011 και εξής
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	—	—
SK	—	—	—
UK	—	—	—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΜΠΕΛΟΟΙΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

1. Οίνος

Οίνος είναι το προϊόν που παράγεται αποκλειστικά με πλήρη ή μερική αλκοολική ζύμωση νωπών σταφυλιών, είτε αυτά έχουν υποστεί έκθλιψη είτε όχι, ή γλεύκους σταφυλιών.

Ο οίνος έχει:

- α) ανεξαρτήτως της εφαρμογής ή μη των επεξεργασιών που προσδιορίζονται στο σημείο Β του παραρτήματος V, αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 8,5 % vol, υπό τον όρο ότι προέρχεται αποκλειστικά από σταφύλια που έχουν συγκομιστεί στις αμπελουργικές ζώνες Α και Β που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΧ, και τουλάχιστον 9 % vol. για τις άλλες αμπελουργικές ζώνες·
- β) κατά παρέκκλιση του ισχύοντος ελάχιστου αποκτημένου αλκοολικού τίτλου, εφόσον φέρει προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη και ανεξαρτήτως της εφαρμογής ή μη των επεξεργασιών που προσδιορίζονται στο σημείο Β του παραρτήματος V, αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 4,5 % vol·
- γ) ολικό αλκοολικό τίτλο το πολύ 15 % vol. Κατά παρέκκλιση:
 - το μέγιστο όριο του ολικού αλκοολικού τίτλου μπορεί να φθάνει το 20 % vol. για τους οίνους που παράγονται χωρίς εμπλουτισμό σε ορισμένες αμπελουργικές περιοχές της Κοινότητας και οι οποίοι θα αποφασιστούν με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2,
 - το μέγιστο όριο του ολικού αλκοολικού τίτλου μπορεί να υπερβαίνει το 15 % vol. για οίνους με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης που παράγονται χωρίς εμπλουτισμό·
- δ) με την επιφύλαξη παρεκκλίσεων που είναι δυνατόν να θεσπιστούν με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, ολική οξύτητα, εκφραζόμενη σε τρυγικό οξύ, τουλάχιστον 3,5 γραμμάρια ανά λίτρο, ήτοι 46,6 χιλιοστοϊσοδύναμα ανά λίτρο.

«Ρετσίνα» είναι ο οίνος που παράγεται αποκλειστικά στη γεωγραφική επικράτεια της Ελλάδας από γλεύκος σταφυλιών επεξεργασμένο με ρητίνη Πεύκης Χαλεπίου. Η χρησιμοποίηση της ρητίνης της Πεύκης Χαλεπίου επιτρέπεται μόνο για την παραγωγή οίνου «ρετσίνα» υπό τους όρους της ισχύουσας ελληνικής νομοθεσίας.

Κατά παρέκκλιση του στοιχείου β), τα «Tokaji eszencia» και «Tokajaská eszencia» θεωρούνται οίνοι.

2. Νεαρός οίνος που βρίσκεται ακόμη σε ζύμωση

Νεαρός οίνος που βρίσκεται ακόμη σε ζύμωση είναι το προϊόν του οποίου η αλκοολική ζύμωση δεν έχει ακόμη περατωθεί και ο οποίος δεν έχει ακόμη διαχωριστεί από την οινολάσπη του.

3. Οίνος λικέρ

Οίνος λικέρ είναι το προϊόν:

- α) που έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 15 % vol. και όχι ανώτερο από 22 % vol·
- β) που έχει ολικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 17,5 % vol, εξαιρουμένων ορισμένων οίνων λικέρ με ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, οι οποίοι περιλαμβάνονται σε κατάλογο που θα καταρτιστεί με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2·
- γ) που παράγεται από:
 - γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση, ή
 - οίνο, ή
 - μείγμα των παραπάνω προϊόντων, ή
 - γλεύκος σταφυλιών ή μείγμα αυτού με οίνο, προκειμένου για οίνους λικέρ με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, οι οποίοι θα καθοριστούν με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2·

- δ) που έχει αρχικό φυσικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 12 % vol., εξαιρουμένων ορισμένων οίνων λικέρ με ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, οι οποίοι περιλαμβάνονται σε κατάλογο που θα καταρτιστεί με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2·
- ε) στο οποίο έχουν προστεθεί:
- i) μεμονωμένα ή σε μείγμα:
- ουδέτερη αλκοόλη οινικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένης της αλκοόλης που προέρχεται από απόσταξη σταφίδων, με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 96 % vol,
 - απόσταγμα οίνου ή σταφίδων με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 52 % vol. και όχι ανώτερο από 86 % vol,
- ii) καθώς και, κατά περίπτωση, ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα προϊόντα:
- συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών,
 - μείγμα ενός από τα προϊόντα που αναφέρονται στο στοιχείο ε) σημείο i) με γλεύκος σταφυλιών που αναφέρεται στο στοιχείο γ) πρώτη και τέταρτη περίπτωση·
- στ) στο οποίο, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του στοιχείου ε), προκειμένου για ορισμένους οίνους λικέρ με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, οι οποίοι περιλαμβάνονται σε κατάλογο που θα καταρτιστεί με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, έχουν προστεθεί:
- i) οποιοδήποτε από τα προϊόντα που απαριθμούνται στο στοιχείο ε) σημείο i), μεμονωμένα ή σε μείγμα, ή
- ii) ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα προϊόντα:
- αλκοόλη από οίνο ή από σταφίδες με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 95 % vol. και όχι ανώτερο από 96 % vol,
 - αποστάγματα οίνου ή στεμφύλων σταφυλιών με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 52 % vol. και όχι ανώτερο από 86 % vol,
 - αποστάγματα σταφίδων με αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 52 % vol. και κατώτερο από 94,5 % vol,
- iii) και, κατά περίπτωση, ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα προϊόντα:
- γλεύκος σταφυλιών από λιαστά σταφύλια που έχει υποστεί μερική ζύμωση,
 - συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών που παράγεται με απευθείας θέρμανση και, εκτός της κατεργασίας αυτής, ανταποκρίνεται στον ορισμό του συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών,
 - συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών,
 - μείγμα ενός από τα προϊόντα που απαριθμούνται στο στοιχείο στ) σημείο ii) με γλεύκος σταφυλιών που αναφέρεται στο στοιχείο γ) πρώτη και τέταρτη περίπτωση·

4. Αφρώδης οίνος

Αφρώδης οίνος είναι το προϊόν που:

- α) παράγεται με πρώτη ή δεύτερη αλκοολική ζύμωση:
- από νωπά σταφύλια,
 - από γλεύκος σταφυλιών,
 - από οίνο·
- β) κατά την εκπομάτωση του δοχείου, εκλύει διοξείδιο του άνθρακα προερχόμενο αποκλειστικά από τη ζύμωση·

- γ) όταν διατηρείται σε θερμοκρασία 20 °C σε κλειστά δοχεία, βρίσκεται υπό υπερπίεση τουλάχιστον 3 bar, οφειλόμενη στο διαλυμένο διοξείδιο του άνθρακα·
- δ) όπου ο ολικός αλκοολικός τίτλος των προϊόντων βάσεως που προορίζονται για την παραγωγή του δεν είναι μικρότερος του 8,5 % vol.

5. Αφρώδης οίνος ποιότητας

Αφρώδης οίνος είναι το προϊόν:

- α) που λαμβάνεται με πρώτη ή δεύτερη αλκοολική ζύμωση:
 - από νωπά σταφύλια,
 - από γλεύκος σταφυλιών,
 - από οίνο·
- β) που, κατά την εκπομάτιση του δοχείου, εκλύει διοξείδιο του άνθρακα προερχόμενο αποκλειστικά από τη ζύμωση·
- γ) που, όταν διατηρείται σε θερμοκρασία 20 °C σε κλειστά δοχεία, βρίσκεται υπό υπερπίεση τουλάχιστον 3,5 bar, οφειλόμενη στο διαλυμένο διοξείδιο του άνθρακα·
- δ) για το οποίο ο ολικός αλκοολικός τίτλος των «cuvées» που προορίζονται για την παρασκευή του δεν πρέπει να είναι μικρότερος από 9 % vol.

6. Αφρώδεις οίνοι ποιότητας αρωματικού τύπου

Αφρώδης οίνος ποιότητας αρωματικού τύπου είναι ο οίνος:

- α) που παρασκευάζεται με αποκλειστική χρησιμοποίηση, κατά την παρασκευή της «cuvée», γλεύκους σταφυλιών ή γλεύκους σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση, το οποίο προέρχεται από συγκεκριμένες οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπέλου, βάσει καταλόγου που καταρτίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2. Οι αφρώδεις οίνοι ποιότητας αρωματικού τύπου που παράγονται παραδοσιακά με τη χρησιμοποίηση οίνων κατά την παρασκευή της «cuvée», καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2·
- β) που, όταν διατηρείται σε θερμοκρασία 20 °C σε κλειστά δοχεία, βρίσκεται υπό υπερπίεση τουλάχιστον 3,5 bar, οφειλόμενη στο διαλυμένο διοξείδιο του άνθρακα·
- γ) του οποίου ο αποκτημένος αλκοολικός τίτλος είναι τουλάχιστον 6 % vol·
- δ) του οποίου ο ολικός αλκοολικός τίτλος είναι τουλάχιστον 10 % vol.

Οι ειδικοί κανόνες όσον αφορά άλλα συμπληρωματικά χαρακτηριστικά ή συνθήκες παραγωγής και εμπορίας καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2.

7. Αεριούχος αφρώδης οίνος

Αεριούχος αφρώδης οίνος είναι το προϊόν που:

- α) παράγεται από οίνο χωρίς προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη·
- β) κατά την εκπομάτιση του δοχείου, εκλύει διοξείδιο του άνθρακα προερχόμενο εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από προσθήκη αυτού του αερίου·
- γ) όταν διατηρείται σε θερμοκρασία 20 °C σε κλειστά δοχεία, βρίσκεται υπό υπερπίεση τουλάχιστον 3 bar, οφειλόμενη στο διαλυμένο διοξείδιο του άνθρακα.

8. Ημιαφρώδης οίνος

Ημιαφρώδης οίνος είναι το προϊόν που:

- α) παράγεται από οίνο, υπό τον όρο ότι ο εν λόγω οίνος έχει ολικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 9 % vol·
- β) έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 7 % vol·
- γ) όταν διατηρείται σε θερμοκρασία 20 °C σε κλειστά δοχεία, βρίσκεται υπό υπερπίεση τουλάχιστον 1 bar και όχι ανώτερη από 2,5 bar, η οποία οφείλεται στο διαλυμένο ενδογενές διοξείδιο του άνθρακα·
- δ) συσκευάζεται σε δοχεία των 60 λίτρων ή μικρότερα.

9. Αεριούχος ημιαφρώδης οίνος

Αεριούχος ημιαφρώδης οίνος είναι το προϊόν που:

- α) παράγεται από οίνο·
- β) έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 7 % vol· και ολικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 9 % vol·
- γ) όταν διατηρείται σε θερμοκρασία 20 °C σε κλειστά δοχεία, βρίσκεται υπό υπερπίεση τουλάχιστον 1 bar και όχι ανώτερη από 2,5 bar, η οποία οφείλεται στο διαλυμένο διοξείδιο του άνθρακα που προέρχεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από προσθήκη·
- δ) συσκευάζεται σε δοχεία των 60 λίτρων ή μικρότερα.

10. Γλεύκος σταφυλιών

Γλεύκος σταφυλιών είναι το υγρό προϊόν που παράγεται φυσικώς ή με φυσικές διεργασίες από νωπά σταφύλια. Αποκτημένος αλκοολικός τίτλος του γλεύκους σταφυλιών που δεν υπερβαίνει το 1 % vol· είναι αποδεκτός.

11. Γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση

Γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση είναι το προϊόν της ζύμωσης γλεύκους σταφυλιών, το οποίο έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο ανώτερο από 1 % vol· και κατώτερο από τα τρία πέμπτα του ολικού κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου του.

12. Γλεύκος σταφυλιών από λιαστά σταφύλια που έχει υποστεί μερική ζύμωση

Γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση από λιαστά σταφύλια είναι το προϊόν της μερικής ζύμωσης γλεύκους από λιαστά σταφύλια, του οποίου η περιεκτικότητα σε ολικά σάκχαρα πριν από τη ζύμωση είναι τουλάχιστον 272 γραμμάρια ανά λίτρο και ο φυσικός και αποκτημένος αλκοολικός τίτλος δεν είναι κατώτερος από 8 % vol· Εντούτοις, ορισμένοι οίνοι ανταποκρινόμενοι στις απαιτήσεις αυτές, οι οποίοι θα καθοριστούν με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, δεν θεωρούνται γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση από λιαστά σταφύλια.

13. Συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών

Συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών είναι το μη καραμελωμένο γλεύκος σταφυλιών που παράγεται με μερική αφυδάτωση γλεύκους σταφυλιών, με οποιαδήποτε επιτρεπόμενη μέθοδο εκτός από την απευθείας θέρμανση, κατά τρόπο ώστε η ένδειξη του διαθλασιμέτρου το οποίο χρησιμοποιείται σύμφωνα με μέθοδο που θα καθοριστεί βάσει του άρθρου 31, σε θερμοκρασία 20 °C, να μην είναι κατώτερη από 50,9 %.

Το συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών επιτρέπεται να έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο που δεν υπερβαίνει το 1 % vol·

14. Ανακαθαρισμένο συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών

Ανακαθαρισμένο συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών είναι το μη καραμελωμένο υγρό προϊόν που:

- α) παράγεται με μερική αφυδάτωση γλεύκους σταφυλιών, με οποιαδήποτε επιτρεπόμενη μέθοδο εκτός από την απευθείας θέρμανση, κατά τρόπο ώστε η ένδειξη του διαθλασιμέτρου το οποίο χρησιμοποιείται σύμφωνα με μέθοδο που πρόκειται να καθοριστεί βάσει του άρθρου 31, σε θερμοκρασία 20 °C, να μην είναι κατώτερη από 61,7·
- β) έχει υποστεί επιτρεπόμενη κατεργασία μείωσης της οξύτητας και απομάκρυνσης συστατικών, εκτός από τα σάκχαρα·
- γ) παρουσιάζει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
 - pH που δεν υπερβαίνει την τιμή 5 στους 25° Brix,
 - οπτική πυκνότητα σε μήκος κύματος 425 nm, για πάχος 1 cm, που δεν υπερβαίνει την τιμή 0,100 για γλεύκος σταφυλιών συμπυκνωμένο στους 25° Brix,
 - περιεκτικότητα σε σακχαρόζη μη ανιχνεύσιμη με μέθοδο ανάλυσης που πρόκειται να καθοριστεί,
 - δείκτη Folin-Ciocalteu που δεν υπερβαίνει την τιμή 6,00 στους 25° Brix,
 - ογκομετρούμενη οξύτητα όχι μεγαλύτερη από 15 χιλιοστοϊσοδύναμα ανά χιλιόγραμμο ολικών σακχάρων,
 - περιεκτικότητα σε διοξείδιο του θείου που δεν υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο ολικών σακχάρων,
 - περιεκτικότητα σε σύνολο κατιόντων όχι μεγαλύτερη από 8 χιλιοστοϊσοδύναμα ανά χιλιόγραμμο ολικών σακχάρων,
 - αγωγιμότητα στους 25° Brix και 20 °C που δεν υπερβαίνει τα 120 micro-Siemens/cm,
 - περιεκτικότητα σε υδροξυμεθυλοφουρουράλη που δεν υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμο ολικών σακχάρων,
 - παρουσία μεσοίνοσιτόλης,

Το ανακαθαρισμένο συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών επιτρέπεται να έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο που δεν υπερβαίνει το 1 % vol.

15. Οίνος από λιαστά σταφύλια

Οίνος από λιαστά σταφύλια είναι το προϊόν που:

- α) παράγεται χωρίς εμπλουτισμό, από σταφύλια που έχουν αφεθεί στον ήλιο ή στη σκιά για μερική αφυδάτωση·
- β) έχει ολικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 16 % vol. και αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 9 % vol·
- γ) έχει φυσικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 16 % vol. (ή 272 γραμμάρια σακχάρων ανά λίτρο).

16. Οίνος από υπερώριμα σταφύλια

Οίνος από υπερώριμα σταφύλια είναι το προϊόν που:

- α) παρασκευάζεται χωρίς εμπλουτισμό·
- β) έχει φυσικό αλκοολικό τίτλο ανώτερο από 15 % vol·
- γ) έχει ολικό αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 15 % vol. και αποκτημένο αλκοολικό τίτλο τουλάχιστον 12 % vol.

Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν περίοδο παλαίωσης για το προϊόν αυτό.

17. Ξίδι από οίνο

Ξίδι από οίνο είναι το ξίδι που:

- α) παράγεται αποκλειστικά με οξική ζύμωση οίνου·
 - β) έχει ολική οξύτητα τουλάχιστον 60 γραμμάρια ανά λίτρο, εκφραζόμενη σε οξικό οξύ.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ, ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΟΞΥΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΟΞΥΤΗΤΑΣ ΣΕ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΖΩΝΕΣ

A. Όρια εμπλουτισμού

1. Όταν το επιβάλλουν οι κλιματικές συνθήκες που επικρατούν σε ορισμένες αμπελουργικές ζώνες της Κοινότητας που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΧ, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν την ενίσχυση του φυσικού κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου των νωπών σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση, του νεαρού οίνου που βρίσκεται ακόμη σε κατάσταση ζύμωσης και του οίνου που παράγονται από οινοποιήσιμες ποικιλίες αμπελού ταξινομήσιμες σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1.
2. Η αύξηση του φυσικού κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου επιτυγχάνεται με τις οινολογικές πρακτικές που αναφέρονται στο σημείο Β και δεν υπερβαίνει τα ακόλουθα όρια:
 - α) 3 % vol. στην αμπελουργική ζώνη Α που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ·
 - β) 2 % vol. στην αμπελουργική ζώνη Α και Β που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ·
 - γ) 1,5 % vol. στις αμπελουργικές ζώνες Γ που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΧ.
3. Κατά τα έτη στη διάρκεια των οποίων επικρατούν εξαιρετικά δυσμενείς κλιματικές συνθήκες, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν αύξηση του ή των ορίων που καθορίζονται στο σημείο 2 κατά 0,5 %. Ανταποκρινόμενη στο αίτημα αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει το σχέδιο νομοθετικού μέτρου στην επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 195 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 το ταχύτερο δυνατόν. Η Επιτροπή προσπαθεί να λάβει απόφαση με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, εντός τεσσάρων εβδομάδων μετά την υποβολή του αιτήματος αυτού.

B. Επεξεργασίες εμπλουτισμού

1. Η αύξηση του φυσικού κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου που προβλέπεται στο σημείο Α επιτυγχάνεται με τους ακόλουθους τρόπους και μόνο:
 - α) όσον αφορά τα νωπά σταφύλια, το γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση ή τον νεαρό οίνο που βρίσκεται ακόμη σε κατάσταση ζύμωσης, με την προσθήκη σακχαρόζης, συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών ή ανακαθαρισμένου συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών·
 - β) όσον αφορά το γλεύκος σταφυλιών, με την προσθήκη σακχαρόζης, συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών ή ανακαθαρισμένου συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών, ή με μερική συμπύκνωση, συμπεριλαμβανομένης της αντίστροφης όσμωσης·
 - γ) όσον αφορά τον οίνο, με μερική συμπύκνωση με ψύξη.
2. Η εφαρμογή μιας από τις επεξεργασίες που αναφέρονται στο σημείο 1, αποκλείει την εφαρμογή όλων των υπολοίπων, εφόσον ο οίνος ή το γλεύκος σταφυλιών εμπλουτίζεται με συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών ή ανακαθαρισμένο γλεύκος σταφυλιών και καταβάλλεται ενίσχυση βάσει του άρθρου 19.
3. Η προσθήκη σακχαρόζης κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) επιτρέπεται να γίνεται μόνο με προσθήκη ξηρής ζάχαρης και μόνο στις ακόλουθες περιοχές:
 - α) στην αμπελουργική ζώνη Α που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ·
 - β) στην αμπελουργική ζώνη Β που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ·
 - γ) στην αμπελουργική ζώνη Γ που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ, με εξαίρεση αμπελώνες της Ιταλίας, της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας, της Κύπρου και αμπελώνες των γαλλικών νομών υπό τη δικαιοδοσία των εφετείων των ακόλουθων πόλεων:
 - Aix-en-Provence,
 - Nîmes,
 - Montpellier,
 - Toulouse,
 - Agen,
 - Pau,

- Bordeaux,
- Bastia.

Ωστόσο, ο εμπλουτισμός με προσθήκη ξηρής ζάχαρης μπορεί να επιτρέπεται κατ' εξαίρεση από τις εθνικές αρχές στα ανωτέρω γαλλικά διαμερίσματα. Η Γαλλία κοινοποιεί άνευ χρονοτριβής προς την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη κάθε σχετική χορήγηση έγκρισης.

4. Η προσθήκη συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών ή ανακαθαρισμένου συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση του αρχικού όγκου των νωπών σταφυλιών που έχουν υποστεί έκθλιψη, του γλεύκους σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση ή του νέου οίνου που βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της ζύμωσης, περισσότερο από 11 % στην αμπελουργική ζώνη Α, 8 % στην αμπελουργική ζώνη Β και 6,5 % στην αμπελουργική ζώνη Γ που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ.
5. Η συμπύκνωση του γλεύκους σταφυλιών ή του οίνου που υποβάλλεται στις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 επεξεργασίες:
 - α) δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση του αρχικού όγκου των εν λόγω προϊόντων σε ποσοστό άνω του 20 %·
 - β) κατά παρέκκλιση των διατάξεων του σημείου Α παράγραφος 2 στοιχείο γ), δεν προκαλεί αύξηση του φυσικού αλκοολικού τίτλου μεγαλύτερη από 2 % vol.
6. Οι επεξεργασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 5 δεν αυξάνουν τον ολικό αλκοολικό τίτλο των νωπών σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση, του νεαρού οίνου που βρίσκεται ακόμη σε κατάσταση ζύμωσης και του οίνου:
 - α) στην αμπελουργική ζώνη Α που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ, σε περισσότερο από 11,5 % vol·
 - β) στην αμπελουργική ζώνη Β που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ, σε περισσότερο από 12 % vol·
 - γ) στις αμπελουργικές ζώνες Γ Ι που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ, σε περισσότερο από 12,5 % vol·
 - δ) στην αμπελουργική ζώνη Γ ΙΙ που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ, σε περισσότερο από 13 % vol. και
 - ε) στην αμπελουργική ζώνη Γ ΙΙΙ που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ, σε περισσότερο από 13,5 % vol.
7. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 6, τα κράτη μέλη δύνανται
 - α) για τον ερυθρό οίνο, να αυξήσουν το ανώτατο όριο ολικού αλκοολικού τίτλου των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 6 σε 12 % vol. στην αμπελουργική ζώνη Α και σε 12,5 % vol. στην αμπελουργική ζώνη Β που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ·
 - β) για την παραγωγή οίνων με ονομασία προέλευσης στις αμπελουργικές ζώνες, να αυξήσουν τον ολικό κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 6 σε επίπεδο που θα καθορισθεί από τα κράτη μέλη.

Γ. Αύξηση και μείωση της οξύτητας

1. Τα νωπά σταφύλια, το γλεύκος σταφυλιών, το γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση, ο νεαρός οίνος που βρίσκεται ακόμη σε κατάσταση ζύμωσης και ο οίνος επιτρέπεται να υποβάλλονται σε:
 - α) μείωση της οξύτητας στις αμπελουργικές ζώνες Α, Β και Γ Ι α) που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ·
 - β) αύξηση και μείωση της οξύτητας στις αμπελουργικές ζώνες Γ Ι, Γ ΙΙ και Γ ΙΙΙ α) που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΧ, με την επιφύλαξη της παραγράφου 7· ή
 - γ) αύξηση της οξύτητας στην αμπελουργική ζώνη Γ ΙΙΙ β) που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ.
2. Η οξύτητα των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, πλην του οίνου, επιτρέπεται να αυξάνεται μόνο μέχρι ανωτάτου ορίου 1,50 g/l, εκφραζόμενη σε τρυγικό οξύ, ήτοι 20 χιλιοστοίσοδυνάμων ανά λίτρο.
3. Η αύξηση της οξύτητας των οίνων μπορεί να πραγματοποιείται μόνο μέχρι το ανώτατο όριο των 2,50 γραμμαρίων ανά λίτρο, εκφραζόμενο σε τρυγικό οξύ, ή 33,3 χιλιοστοίσοδυνάμων ανά λίτρο.
4. Η μείωση της οξύτητας των οίνων μπορεί να πραγματοποιείται μόνο μέχρι το ανώτατο όριο του 1 γραμμαρίου ανά λίτρο, εκφραζόμενο σε τρυγικό οξύ, ή 13,3 χιλιοστοίσοδυνάμων ανά λίτρο.
5. Επιτρέπεται η μερική μείωση της οξύτητας του γλεύκους σταφυλιών που προορίζεται για συμπύκνωση.

6. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, κατά τα έτη στη διάρκεια των οποίων σημειώνονται έκτακτες κλιματικές συνθήκες, τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν αύξηση της οξύτητας των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στις αμπελουργικές ζώνες Α και Β που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΧ, υπό τους όρους που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3.
7. Η αύξηση της οξύτητας και ο εμπλουτισμός, εκτός παρεκκλίσεων που αποφασίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, όπως επίσης η αύξηση και η μείωση της οξύτητας του ίδιου προϊόντος, αποκλείονται αμοιβαία.

Δ. Επεξεργασίες

1. Καθεμία από τις επεξεργασίες που αναφέρονται στα σημεία Β και Γ, εκτός από την αύξηση και τη μείωση της οξύτητας των οίνων, επιτρέπεται μόνον εφόσον επιτελείται, υπό τους όρους που θα καθοριστούν με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, κατά τη διάρκεια της μεταποίησης των νωπών σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών, του γλεύκους σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση και του νεαρού οίνου που βρίσκεται ακόμη σε κατάσταση ζύμωσης, σε οίνο ή άλλο ποτό που προορίζεται για άμεση ανάλωση από τον άνθρωπο και αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, εκτός από τον αφρώδη ή αεριούχο αφρώδη οίνο, στην αμπελουργική ζώνη όπου συγκομίζονται τα χρησιμοποιούμενα νωπά σταφύλια.
2. Η συμπύκνωση των οίνων πραγματοποιείται στην αμπελουργική ζώνη όπου συγκομίζονται τα χρησιμοποιούμενα νωπά σταφύλια.
3. Η αύξηση και η μείωση της οξύτητας των οίνων πραγματοποιούνται μόνο στην επιχείρηση οινοποίησης και στην αμπελουργική ζώνη όπου συγκομίστηκαν τα σταφύλια που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή του εκάστοτε οίνου.
4. Καθεμία από τις επεξεργασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 δηλώνεται στις αρμόδιες αρχές. Το ίδιο ισχύει και για τις ποσότητες συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών ανακαθαρισμένου συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών ή σακχαρόζης τις οποίες έχουν στην κατοχή τους, για την άσκηση του επαγγέλματός τους, φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ομάδες προσώπων, ειδικότερα παραγωγοί, εμφιαλωτές, μεταποιητές και έμποροι που θα προσδιοριστούν με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2, κατά τον ίδιο χρόνο και στον ίδιο τόπο με νωπά σταφύλια, γλεύκος σταφυλιών, γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση ή οίνο χύμα. Εντούτοις, η δήλωση αυτών των ποσοτήτων μπορεί να αντικαθίσταται από την εγγραφή τους σε βιβλίο εισερχομένων και εξερχομένων.
5. Καθεμία από τις επεξεργασίες που αναφέρονται στα σημεία Β και Γ καταγράφεται στο προβλεπόμενο στο άρθρο 112 συνοδευτικό έγγραφο, το οποίο συνοδεύει κατά την κυκλοφορία τους τα προϊόντα που έχουν υποστεί τις εν λόγω διεργασίες.
6. Εκτός παρεκκλίσεων που δικαιολογούνται από έκτακτες κλιματικές συνθήκες, οι εν λόγω επεξεργασίες δεν επιτελούνται:
 - α) μετά την 1η Ιανουαρίου, στην αμπελουργική ζώνη Γ που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΧ·
 - β) μετά τις 16 Μαρτίου, στις αμπελουργικές ζώνες Α και Β που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΧ καιστις εν λόγω επεξεργασίες υποβάλλονται μόνο αμπελουργικά προϊόντα της αμέσως προηγούμενης των ημερομηνιών αυτών εσοδείας.
7. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 6, η συμπύκνωση με ψύξη καθώς και η αύξηση και η μείωση της οξύτητας των οίνων μπορούν να πραγματοποιούνται καθ' όλο το έτος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

Α. Γενικοί

1. Όλες οι επιτρεπόμενες οινολογικές πρακτικές αποκλείουν την προσθήκη νερού, εκτός εάν αυτή υπαγορεύεται από ειδικές τεχνικές ανάγκες.
2. Όλες οι επιτρεπόμενες οινολογικές πρακτικές αποκλείουν την προσθήκη αλκοόλης, εξαιρουμένων εκείνων με τις οποίες παράγονται γλεύκος νωπών σταφυλιών του οποίου η ζύμωση έπαυσε με την προσθήκη αλκοόλης, οίνος λικέρ, αφρώδης οίνος, αλκοολωμένος οίνος και ημιαφρώδης οίνος.
3. Ο αλκοολωμένος οίνος χρησιμοποιείται μόνο για απόσταξη.

Β. Νωπά σταφύλια, γλεύκος σταφυλιών και χυμός σταφυλιών

1. Το γλεύκος νωπών σταφυλιών του οποίου η ζύμωση έπαυσε με την προσθήκη αλκοόλης, χρησιμοποιείται μόνο κατά το στάδιο της παρασκευής προϊόντων που δεν υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2204 10, 2204 21 και 2204 29, με την επιφύλαξη περιοριστικότερων διατάξεων τις οποίες δύνανται να εφαρμόζουν τα κράτη μέλη στην παρασκευή, στην επικράτεια προϊόντων που δεν υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2204 10, 2204 21 και 2204 29.
2. Ο χυμός σταφυλιών και ο συμπυκνωμένος χυμός σταφυλιών δεν οινοποιούνται ούτε προστίθενται σε οίνο. Απαγορεύεται η αλκοολική ζύμωση των προϊόντων αυτών στην επικράτεια της Κοινότητας.
3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα που προορίζονται για την παραγωγή, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ιρλανδία και στην Πολωνία, προϊόντων που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2206 00, για τα οποία μπορεί να επιτρέπεται από τα κράτη μέλη η χρησιμοποίηση σύνθετης ονομασίας που περιλαμβάνει την ονομασία πώλησης «οίνος».
4. Το γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση από λιαστά σταφύλια διατίθεται στην αγορά μόνο για την παρασκευή οίνων λικέρ μόνο στις αμπελουργικές ζώνες όπου η χρήση του αυτή ήταν παραδοσιακή την 1η Ιανουαρίου 1985, καθώς και οίνων από υπερώριμα σταφύλια.
5. Με την επιφύλαξη διαφορετικής απόφασης την οποία δύνανται να λάβει το Συμβούλιο για την εκπλήρωση των διεθνών υποχρεώσεων της Κοινότητας, τα νωπά σταφύλια, το γλεύκος σταφυλιών, το γλεύκος σταφυλιών που έχει υποστεί μερική ζύμωση, το συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών, το ανακαθαρισμένο συμπυκνωμένο γλεύκος σταφυλιών, το γλεύκος σταφυλιών του οποίου η ζύμωση έπαυσε με την προσθήκη αλκοόλης, ο χυμός σταφυλιών, ο συμπυκνωμένος χυμός σταφυλιών και οίνος ή μείγματα των προϊόντων αυτών, καταγωγής τρίτων χωρών δεν επιτρέπεται να μετατρέπονται σε προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα IV ούτε να προστίθενται στα προϊόντα αυτά στην επικράτεια της Κοινότητας.

Γ. Ανάμειξη οίνων

Με την επιφύλαξη διαφορετικής απόφασης την οποία δύνανται να λάβει το Συμβούλιο για την εκπλήρωση των διεθνών υποχρεώσεων της Κοινότητας, απαγορεύεται η ανάμειξη (coupage) στην Κοινότητα οίνου καταγωγής τρίτης χώρας με οίνο της Κοινότητας και η ανάμειξη οίνων καταγωγής τρίτων χωρών.

Δ. Υποπροϊόντα

1. Απαγορεύεται η υπέρμετρη πίεση των σταφυλιών. Λαμβάνοντας υπόψη τις τοπικές και τις τεχνικές συνθήκες, τα κράτη μέλη αποφασίζουν σχετικά με την ελάχιστη ποσότητα αλκοόλης που περιέχουν τα στέμφυλα και η οινολάσπη μετά την πίεση των σταφυλιών.

Η ελάχιστη ποσότητα αλκοόλης που περιέχεται σε αυτά τα υποπροϊόντα ορίζεται από τα κράτη μέλη σε επίπεδο ισούμενο τουλάχιστον προς 5 % σε σχέση με τον όγκο της αλκοόλης που περιέχεται στον παραγόμενο οίνο.

2. Από οινολάσπη ή στέμφυλα σταφυλιών δεν μπορεί να παράγεται οίνος ούτε άλλο ποτό προοριζόμενο για άμεση κατανάλωση από τον άνθρωπο, εκτός από αλκοόλη, αποστάγματα και οίνο δευτερίας. Η προσθήκη οίνου επί οινολάσπης ή στεμφύλων ή συμπιεσμένου πολτού ασζύ επιτρέπεται υπό όρους που θα καθοριστούν με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2 όταν η πρακτική αυτή χρησιμοποιείται παραδοσιακά για την παραγωγή του «Tokaji fordítás» και του «Tokaji másolás» στην Ουγγαρία και του «Tokajský fordítás» και του «Tokajský másolás» στη Σλοβακία.
3. Απαγορεύονται η πίεση οινολάσπης και η αναζύμωση στεμφύλων σταφυλιών για άλλους σκοπούς εκτός από την απόσταξη και την παραγωγή οίνου δευτερίας. Η διήθηση και η φυγοκέντρηση οινολάσπης δεν θεωρούνται ως πίεση, εάν τα λαμβανόμενα προϊόντα είναι υγιή, ανόθευτα και σύμφωνα με τα συναλλακτικά ήθη.

4. Ο οίνος δευτερίας, εφόσον η παραγωγή του επιτρέπεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, χρησιμοποιείται μόνο για απόσταξη ή για οικογενειακή κατανάλωση από τον οινοπαραγωγό.
 5. Με την επιφύλαξη της δυνατότητας των κρατών μελών να αποφασίζουν ότι απαιτείται διάθεση υποπροϊόντων μέσω απόσταξης, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα προσώπων που έχει στην κατοχή του υποπροϊόντα υποχρεούται να τα αποσύρει υπό τους όρους που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 113 παράγραφος 2.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΚΡΙΖΩΣΗΣ

Ο διαθέσιμος προϋπολογισμός για το καθεστώς εκρίζωσης, ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 102 παράγραφος 3, ανέρχεται σε:

- α) για την αμπελουργική περίοδο 2008/2009 (οικονομική χρήση 2009): 464 εκατ. ευρώ·
 - β) για την αμπελουργική περίοδο 2008/2010 (οικονομική χρήση 2010): 334 εκατ. ευρώ·
 - γ) για την αμπελουργική περίοδο 2008/2011 (οικονομική χρήση 2011): 276 εκατ. ευρώ.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Εκτάσεις που είναι δυνατόν να κηρυχθούν από τα κράτη μέλη μη επιλέξιμες για το καθεστώς εκρίζωσης

(άρθρο 104 παράγραφοι 1, 2 και 4)

(σε εκτάρια)

Κράτος μέλος	Συνολική έκταση των αμπελώνων	Εκτάσεις αναφερόμενες στο άρθρο 104 παράγραφος 4
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΖΩΝΕΣ

Οι αμπελουργικές ζώνες είναι οι ακόλουθες:

1. Η αμπελουργική ζώνη Α περιλαμβάνει:
 - α) στη Γερμανία: τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στην αμπελουργική ζώνη Β·
 - β) στο Λουξεμβούργο: την αμπελουργική περιοχή του Λουξεμβούργου·
 - γ) στο Βέλγιο, τη Δανία, την Ιρλανδία, τις Κάτω Χώρες, την Πολωνία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο: τις αμπελουργικές εκτάσεις των χωρών αυτών·
 - δ) στην Τσεχική Δημοκρατία: την αμπελουργική περιοχή Čechy.
2. Η αμπελουργική ζώνη Β περιλαμβάνει:
 - α) στη Γερμανία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στην καθορισμένη περιοχή Baden·
 - β) στη Γαλλία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στα διαμερίσματα που δεν αναφέρονται στο παρόν παράρτημα, καθώς και στα ακόλουθα διαμερίσματα:
 - Αλσατία: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - Λωρραίνη: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - Καμπανία: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - Σαβοΐα: Savoie, Haute-Savoie, Isère, (Κοινότητα Chapareillan),
 - Val de Loire (Κοιλάδα του Λίγηρα): Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, καθώς και τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στο υποδιαμέρισμα (arrondissement) Cosne-sur-Loire του διαμερίσματος Nièvre·
 - γ) στην Αυστρία, την αμπελουργική έκταση της Αυστρίας·
 - δ) στην Τσεχική Δημοκρατία, την αμπελουργική περιοχή Morava και τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας που δεν περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1 στοιχείο δ)·
 - ε) στη Σλοβακία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στις ακόλουθες περιφέρειες: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť a Východoslovenská vinohradnícka oblasť και τις αμπελουργικές εκτάσεις που δεν περιλαμβάνονται στην παράγραφο 3 στοιχείο στ)·
 - στ) στη Σλοβενία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στις ακόλουθες περιφέρειες:
 - περιφέρεια Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - περιφέρεια Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska and Bela krajina, και τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας που δεν περιλαμβάνονται στην παράγραφο 4 στοιχείο δ)·
 - ζ) στη Ρουμανία, την περιοχή Podişul Transilvaniei.
3. Η αμπελουργική ζώνη Γ Ι περιλαμβάνει:
 - α) στη Γαλλία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας:
 - στα ακόλουθα διαμερίσματα: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers,

Gironde, Isère (εκτός από την κοινότητα Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (εκτός από το υποδιαμέρισμα Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

- στα υποδιαμερίσματα Valence και Die του διαμερίσματος Drôme (εκτός από τα καντόνια Dieulefit, Loriol, Marsanne και Montélimar),
 - στο υποδιαμέρισμα Τουρνον του διαμερίσματος Ardèche, στα καντόνια Antraigues, Buzet, Courcouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge και la Voulte-sur-Rhône·
- β) στην Ιταλία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στην περιφέρεια Val d'Aosta και στις επαρχίες Sondrio, Bolzano, Trento και Belluno·
- γ) στην Ισπανία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στις επαρχίες LaCoruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa και Vizcaya·
- δ) στην Πορτογαλία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στο τμήμα της περιφέρειας Norte το οποίο αντιστοιχεί στην καθορισμένη αμπελουργική περιοχή του «Vinho Verde», καθώς και στα «Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras» (εξαιρουμένων των «Freguesias da Carvoeira e Dois Portos»), που ανήκουν στη «Região vitícola da Extramadura»·
- ε) στην Ουγγαρία, όλες τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας·
- στ) στο Σλοβακία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στο Tokajská vinohradnícka oblasť·
- ζ) στη Ρουμανία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας που δεν περιλαμβάνονται στην παράγραφο 2 στοιχείο ζ) ούτε στην παράγραφο 4 στοιχείο στ).
4. Η αμπελουργική ζώνη Γ II περιλαμβάνει:
- α) στη Γαλλία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας:
 - στα ακόλουθα διαμερίσματα: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (εκτός από τα καντόνια Olette και Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - στο τμήμα του διαμερίσματος Var που οριοθετείται νοτιώς από το βόρειο όριο των κοινοτήτων Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour και Sainte-Maxime,
 - στο υποδιαμέρισμα Nyons και στα καντόνια Dieulefit, Loriol, Marsanne και Montélimar του διαμερίσματος Drôme,
 - στα τμήματα του διαμερίσματος Ardèche που δεν απαριθμούνται στην παράγραφο 3 στοιχείο α)·
 - β) στην Ιταλία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στις ακόλουθες περιφέρειες: Abruzzi, Campagna, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (εκτός από την επαρχία Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (εκτός από την επαρχία Belluno), συμπεριλαμβανομένων των νησιών που ανήκουν στις περιφέρειες αυτές, όπως η Έλβα και τα άλλα νησιά του αρχιπελάγους της Τοσκάνης, τα νησιά Ponziante, το Κάπρι και η Ίσκια·
 - γ) στην Ισπανία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στις ακόλουθες επαρχίες:
 - Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (εκτός από τις κοινότητες που αντιστοιχούν στην καθορισμένη αμπελουργική περιοχή «comarca» του Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,

- Barcelona, Girona, Lleida,
 - στο τμήμα της επαρχίας Zaragoza που εκτείνεται βορείως του ποταμού Ebro,
 - στις κοινότητες της επαρχίας Tarragona που περιλαμβάνονται στην ονομασία προέλευσης Penedés,
 - στο τμήμα της επαρχίας Tarragona που αντιστοιχεί στην καθορισμένη αμπελουργική περιοχή «comarca» της Conca de Barbera·
- δ) στη Σλοβενία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στις ακόλουθες περιφέρειες: Brda ή Goriška Brda, Vipavska dolina ή Vipava, Kras και Slovenska Istra·
- ε) στη Βουλγαρία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στις ακόλουθες περιφέρειες: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина)·
- στ) στη Ρουμανία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στις ακόλουθες περιφέρειες: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului και Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, τη νότια αμπελουργική περιοχή, συμπεριλαμβανομένων των αμμωδών εκτάσεων, και άλλες ευνοϊκές περιοχές.
5. Η αμπελουργική ζώνη Γ III α) περιλαμβάνει:
- α) στην Ελλάδα, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στους ακόλουθους νομούς: Φλωρίνης, Ημαθίας, Κιλκίς, Γρεβενών, Λαρίσης, Ιωαννίνων, Λευκάδας, Αχαΐας, Μεσσηνίας, Αρκαδίας, Κορινθίας, Ηρακλείου, Χανίων, Ρεθύμνου, Σάμου, Λασιθίου καθώς και στο νησί Σαντορίνη·
 - β) στην Κύπρο, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας που βρίσκονται σε υψόμετρο άνω των 600 μέτρων·
 - γ) στη Βουλγαρία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας που δεν περιλαμβάνονται στην παράγραφο 4 στοιχείο ε).
6. Η αμπελουργική ζώνη Γ III β) περιλαμβάνει:
- α) στη Γαλλία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας:
 - στα διαμερίσματα της Κορσικής,
 - στο τμήμα του διαμερίσματος Var που βρίσκεται μεταξύ της θάλασσας και μιας γραμμής που ορίζεται από τις κοινότητες Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la Tour και Sainte-Maxime, συμπεριλαμβανομένων και αυτών,
 - στα καντόνια Olette και Arles-sur-Tech του διαμερίσματος Pyrénées-Orientales·
 - β) στην Ιταλία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στις ακόλουθες περιφέρειες: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardegna και Sicilia, συμπεριλαμβανομένων των νησιών που ανήκουν στις περιφέρειες αυτές, όπως η Pantelleria, το Lipari και τα νησιά Egadi και Pelagie (Πελαγικά)·
 - γ) στην Ελλάδα, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας που δεν απαριθμούνται στην παράγραφο 5 στοιχείο α)·
 - δ) στην Ισπανία: τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας που δεν περιλαμβάνονται στην παράγραφο 3 στοιχείο γ) ούτε στην παράγραφο 4 στοιχείο γ)·
 - ε) στην Πορτογαλία, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας στις περιοχές που δεν περιλαμβάνονται παράγραφο 3 στοιχείο δ)·
 - στ) στην Κύπρο, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας που βρίσκονται σε υψόμετρο το οποίο δεν υπερβαίνει τα 600 μέτρα·
 - ζ) στη Μάλτα, τις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας.
7. Η οριοθέτηση των εδαφών που καλύπτονται από τις αναφερόμενες στο παρόν παράρτημα διοικητικές ενότητες προκύπτει από τις εθνικές διατάξεις που ίσχυαν στις 15 Δεκεμβρίου 1981 και, όσον αφορά την Ισπανία, τις εθνικές διατάξεις που ίσχυαν την 1η Μαρτίου 1986 και, όσον αφορά την Πορτογαλία, τις εθνικές διατάξεις που ίσχυαν την 1η Μαρτίου 1998.
-